

ПРОТОКОЛ

№ 34

София, 23.02.2018 година

Днес, 23.02.2018 г. от 10:01 ч. се проведе закрито заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) в пълен състав, ръководено от председателя доц. д-р Иван Н. Иванов.

На заседанието присъстваха членовете на Комисията Ремзи Осман, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова, Валентин Петков и главният секретар Росица Тоткова (без право на глас).

На заседанието присъстваха Е. Маринова – директор на дирекция „Правна“, Ю. Митев – директор на дирекция „Обща администрация“, П. Младеновски – директор на дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, А. Иванова - директор на дирекция „Природен газ“, Р. Тахир – началник на отдел „Цени, лицензии и пазари – природен газ“, Б. Балабанов – началник на отдел „Контрол и решаване на спорове в електроенергетиката и топлоенергетиката“, И. Александров – началник на отдел „Цени и лицензии: електропроизводство, ВКП на електрическа и топлинна енергия“, Б. Петракиева – началник на сектор „Международна дейност“ и експерти на КЕВР.

Председателят установи, че няма възражения по проекта за дневен ред и няма други предложения, както и няма правни пречки за провеждане на заседанието, което протече при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Доклад с вх. № О-Дк-93 от 19.02.2018 г. относно приемане на актуализирана Харта на клиента и анкетен лист за оценка на потребителите на услуги, предоставяни от Комисията за енергийно и водно регулиране.

Докладват: Юлиан Митев, Наталия Кирова

2. Доклад с вх. № О-Дк-90 от 15.02.2018 г. и проект на заповед относно утвърждаване на представителни разходи на Комисията за енергийно и водно регулиране за 2018 г.

Докладват: Юлиан Митев, Николай Георгиев,
Евгения Сматракалева, Борислава Петракиева

3. Доклад с вх. № Е-Дк-436 от 20.02.2018 г. относно заявление на „Топлофикация Сливен“ ЕАД за одобряване на „Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация Сливен“ ЕАД на клиенти в град Сливен“ и на „Правила

за работа с клиентите, потребители на топлинна енергия“.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Благовест Балабанов, Стефан Мазнев, Дора Томова, Йовка Велчева, Надежда Иванова

4. Доклад с вх. № Е-Дк-149 от 20.02.2018 г. относно предложение за създаване на постоянно действащ консултативен форум на енергийните регулатори на Балканските държави

Докладват: Агапина Иванова, Ремзия Тахир, Сирма Денчева, Любослава Джоргова

5. Проект на решение относно прекратяване на лицензия № Л-297-01 от 04.03.2009 г. за дейността „производство на електрическа енергия“, издадена на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Цветанка Камбурова, Радослав Након, Ели Алексиева, Надежда Иванова, Силвия Иванова

По т.1. Комисията разгледа доклад с вх. № О-Дк-93 от 19.02.2018 г. относно приемане на актуализирана Харта на клиента и анкетен лист за оценка на потребителите на услуги, предоставяни от Комисията за енергийно и водно регулиране.

Съгласно чл. 21, ал.1 от Наредбата за административното обслужване всяка администрация приема Харта на клиента, която се публикува на интернет страницата на съответната администрация, в брошури, други печатни материали или се обявява по друг подходящ начин.

Сега действащите Харта на клиента и Анкетен лист за оценка на услугите, предоставяни от КЕВР, са в сила от 2007 година, поради това те не отразяват промяната в статута на комисията и съдържат неактуална информация. Това налага осъвременяване на тези два документа.

Във връзка с това са изготвени проекти на актуализирани Харта на клиента и Анкетен лист за оценка (обратна връзка) от потребителите на услуги, предоставяни от Комисията за енергийно и водно регулиране.

В проектите на Харта на клиента и Анкетен лист за оценка (обратна връзка) от потребителите на услуги, предоставяни от Комисията за енергийно и водно регулиране, е отразена промяната на статута на Комисията за енергийно и водно регулиране; посочени са точните наименования на нормативните документи и правила на Комисията, регламентиращи поведението на служителите от администрацията на КЕВР спрямо потребителите; приведени са в съответствие с нормативните изисквания часовете за работа на звеното за административно обслужване на КЕВР (деловодството).

Текстовете на Хартата на клиента и на анкетния лист са адаптирани към сега прилагания подход за административно обслужване на граждани; посочени са актуални телефони за консултации на гражданите.

Формата на документите е съобразена с изискванията на Наредбата за административното обслужване, като в тях е поставен слоганът на държавната администрация.

В предлаганите проекти на документи са отразени бележките, дадени на закрито заседание на Комисията на 08.02.2018 г. Преформулирани са текстовете в проекта на Хартата на клиента, касаещи разглеждането на запитвания, предложения и сигнали по смисъла на Административнопроцесуалния кодекс, така че те да са смислово ясни.

Проектите на документите са обсъдени със звената в специализираната администрация, които работят с потребители, и в текстовете са включени направените от тях предложения.

Изказвания по т.1.:

Докладва Ю. Митев. На вниманието на членовете на Комисията отново се представят актуализирана Харта на клиента и Анкетен лист за оценка на услугите, предоставяни от КЕВР. В предлаганите проекти на документи са отразени забележките, които са направени по време на закрито заседание на Комисията от 08.02.2018 г. Текстовете в проекта на Харта на клиента са преформулирани (касаещи разглеждането на запитвания, предложения и сигнали по смисъла на АПК), за да бъдат смислово ясни. Проектите на документите на обсъдени със звената на специализираната администрация, които работят с потребители. Всички включени текстове са съобразени с направените от тях предложения. Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал.1 от Наредбата за административното обслужване и чл. 5, ал. 3 от Правилника за дейността на КЕВР и нейната администрация, работната група предлага на КЕВР да вземе следните решения:

1. *Приема настоящия доклад;*

2. *Приема актуализирана Харта на клиента и актуализиран Анкетен лист за оценка (обратна връзка) от потребителите на услуги, предоставяни от Комисията за енергийно и водно регулиране.*

И. Иванов каза, че в този си състав Комисията не е разглеждала актуализация на Харта на клиента, която е приета през 2007 г.

Говори Е. Харитонова, без микрофон.

Ю. Митев поясни, че Хартата на клиента не е променяна от 2007 г.

И. Иванов каза, че Хартата на клиента вече е разглеждана веднъж. Забележките относно Анкетния лист са отразени.

От страна на членовете на Комисията нямаше други въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал.1 от Наредбата за административното обслужване и чл. 5, ал. 3 от Правилника за дейността на КЕВР и нейната администрация,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

1. Приема доклад относно приемане на актуализирана Харта на клиента и анкетен лист за оценка на потребителите на услуги, предоставяни от Комисията за енергийно и водно регулиране.

2. Приема актуализирана Харта на клиента и актуализиран Анкетен лист за оценка (обратна връзка) от потребителите на услуги, предоставяни от Комисията за енергийно и водно регулиране.

В заседанието по **точка първа** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова, Валентин Петков.

Решението е взето с **шест гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Харитонова – за и Валентин Петков - за), от които **четири гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката и **един глас** (Валентин Петков) на член на Комисията със стаж във В и К сектора.

По т.2. Комисията разглежда доклад с вх. № О-Дк-90 от 15.02.2018 г. и проект на заповед относно **утвърждаване на представителни разходи на Комисията за**

енергийно и водно регулиране за 2018 г.

На основание чл. 35, т. 1 от Постановление № 332/22.12.2017 г. на Министерски съвет за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2018 г., разходите за представителни цели на държавните органи се определят от ръководителя или от колективния орган на управление.

През 2018 г. се предвижда:

- домакинство на КЕВР на заседанията на Общото събрание на СЕЕР и Съвета на регулаторите на АСЕР;

- среща на регулаторите на Балканските страни;

- домакинство на среща на Мрежата на водните регулатори в София;

По предварителен разчет необходимите средства с представителен характер за провеждане на международни мероприятия са в размер на 49 000 лв.

За всички други разходи с представителен характер през 2018 г. по предварителен разчет са необходими средства в размер на 34 000 лв.

В тази връзка предлагам размерът на разходите за представителни цели за 2018 г. да бъде в размер на 85 000 (осемдесет и пет хиляди лева). За сравнение, през 2017 г. от планираните 70 000 лв. са изразходвани 65 702 лв., от които за международни прояви 32 034 и останали разходи - 33 668 лв.

Разходването да се обособи в заповед на Председателя на КЕВР по следните позиции:

Кабинети на председател, членове на Комисията и главен секретар;

Протоколни разходи (подаръци, сувенири, цветя и др.);

Заседания и разширени работни срещи, в т.ч. с български и чужди представители, на председател, членове на Комисията и главен секретар;

Посрещане на гости;

Рекламни материали, в т. ч. с надпис и лого на КЕВР;

Конференции, семинари, симпозиуми;

Други с подобен характер.

Изказвания по т.2.:

Докладва Ю. Митев. На основание чл. 35, т. 1 от Постановление № 332/22.12.2017 г. на Министерски съвет за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2018 г., разходите за представителни цели на държавните органи се определят от ръководителя или от колективния орган на управление. В тази връзка работната група предлага размерът на разходите за представителни цели за 2018 г. да бъде определен в размер на 85 000 лв. По предварителен разчет необходимите средства с представителен характер за провеждане на международни мероприятия са в размер на 49 000 лв. За всички други разходи с представителен характер през 2018 г. по предварителен разчет са необходими средства в размер на 34 000 лв. Работната група е приложила справка за 2017 г. От планираните 70 000 лв. са изразходвани 65 702 лв. От тях 32 034 лв. за международни прояви. Останалите разходи са в размер на 33 668 лв. От доклада е видно, че има постоянна величина от 34 000 лв. за представителни разходи. Увеличението се дължи на представителните разходи за международни дейности, които са увеличени за тази година. Във връзка с гореизложеното и на основание 35, т. 1 от Постановление № 332/22.12.2017 г. на Министерски съвет за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2018 г., работната група предлага на Комисията да вземе следните решения:

1. Утвърждава сума за представителни разходи за 2018 г. в размер на 85 000 лв.

2. Председателят на КЕВР да издаде заповед, в която да се посочи размерът на утвърдената сума за представителни разходи за 2018 г. и целите на нейното разходване.

И. Иванов каза, че желае да отбележи, че повишението на представителните разходи не се дължи на повишение на разходите за кабинети на председателя и членовете

на Комисията, на протоколни разходи за цветя, подаръци, рекламни материали и други с подобен характер. Основно увеличението е свързано с по-високите разходи, които ще има Комисията в рамките на тази година за посрещане на гости на международната конференция, която ще се проведе на първи и втори март. Това изисква повишаване на разходите по т. 4 за посрещане на гости, повишаване на разходите т. 6 – за конференции, семинари и симпозиуми и по т. 3 – за заседания и разширени работни групи с участието на български и чуждестранни представители. През месец януари е проведено заседание на ACER в гр. София. Това също е изисквало допълнителни разходи. До голяма степен причината за това увеличение е свързана с шестмесечното председателство на България на Съвета на Европейския съюз и засилената международна дейност на Комисията. Бюджетът на КЕВР напълно позволява да се поемат тези повишени разходи. И. Иванов поясни, че е казал всичко това, за да се знае от този, който чете протокола, че Комисията не увеличава представителните разходи заради председателя и членовете на КЕВР, а поради активната международна дейност през 2018 г.

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Във връзка с гореизложеното и на основание 35, т. 1 от Постановление № 332/22.12.2017 г на Министерски съвет за изпълнението на държания бюджет на Република България за 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

1. Утвърждава сума за представителни разходи за 2018 г. в размер на 85 000 лв.
2. Председателят на КЕВР да издаде заповед, в която да се посочи размерът на утвърдената сума за представителни разходи за 2018 г. и целите на нейното разходване.

В заседанието по **точка втора** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитоновна, Валентин Петков.

Решението е взето с **шест гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Харитоновна – за и Валентин Петков - за), от които **четири гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитоновна) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката и **един глас** (Валентин Петков) на член на Комисията със стаж във В и К сектора.

По т.3. Комисията разгледа доклад с вх. № Е-Дк-436 от 20.02.2018 г. относно **заявление на „Топлофикация Сливен“ ЕАД за одобряване на „Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация Сливен“ ЕАД на клиенти в град Сливен” и на „Правила за работа с клиентите, потребители на топлинна енергия“.**

Във връзка с нормативните промени, настъпили с приемането на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗЕ), обн. ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г., приемането на Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ), както и с влизането в сила от 1 юни 2014 г. на измененията и допълненията на Наредба № 16-334 от 2007 г. за топлоснабдяването (НТ), обн. ДВ, бр. 94 от 2013 г., Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР), която считано от 06.03.2015 г. съгласно Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ДВ бр. 17 от 06.03.2015 г.) е преименувана в Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е констатирала необходимост от

привеждане в съответствие на Общите условия за продажба на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди и Правилата за работа с потребители на енергийни услуги, като част от Общите условия. С оглед на изложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 4, т. 5 и т. 38 от ЗЕ и чл. 132, ал. 1, т. 2 от НЛДЕ ДКЕВР е приела решение по т. 1 от протокол № 128 от 30.09.2014 г., с което изисква от лицензираните топлопреосни дружества да направят предложения за изменение и допълнение на Общите условия и на Правилата за работа с потребители на енергийни услуги, които се одобряват от Комисията по тяхно предложение.

Със заявление с вх. № Е-14-07-18 от 13.12.2014 г., по което е образувана преписка, „Топлофикация Сливен“ ЕАД е направило искане да бъде одобрен от Комисията проект на “Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация Сливен“ ЕАД на клиенти в град Сливен” (Общи условия) и на „Правила за работа с клиентите, потребители на топлинна енергия“.

Представените Общи условия се отнасят до лицензия № Л-085-05/21.02.2001 г., издадена на „Топлофикация Сливен“ ЕАД, за дейността пренос на топлинна енергия. По силата на чл. 49, ал. 2, т. 7 от НЛДЕ одобрените Общи условия представляват приложение към тази лицензия.

Правната рамка на този вид договори при публично известни общи условия, имащи за предмет „продажбата на топлинна енергия от топлопреосно предприятие на клиентите на топлинна енергия за битови нужди” се съдържа в чл. 150 от ЗЕ и в чл. 126 - 132 от НЛДЕ.

Към заявлението са приложени:

1. Проект на „Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация Сливен“ ЕАД на клиентите в гр. Сливен“.

2. Публикация на проекта за „Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация Сливен“ ЕАД на клиентите в гр. Сливен“ в сайта www.sliven.net от 10.10.2014 г.

3. Решение на управителния орган на енергийното предприятие за приемане на общите условия (чл. 129, ал. 1, т. 3 от НЛДЕ).

4. Покана за публично обсъждане, проведено на 31.10.2014 г., до заинтересованите страни.

5. Протокол от проведено публично обсъждане на Проект на “Общи условия” от 31.10.2014 г.

6. Становищата и бележките по проекта, получени в хода на публичното обсъждане на Общите условия (чл. 129, ал. 1, т. 1 от НЛДЕ).

7. Документ за платена такса за разглеждане на заявление.

8. Правила за работа с потребители на енергийни услуги.

За проучване на преписката, със Заповед № 3-Е-98 от 04.07.2017 г. на Председателя на КЕВР е назначена работна група, която е изготвила и внесла за разглеждане на закрито заседание на КЕВР доклад с вх. № Е-Дк-436 от 07.07.2017 г. Комисията не е приела доклада и с решение по Протокол № 150 от 13.07.2017 г., т. 5, го е върнала с указание да се проведе среща с всички топлопреосни дружества, с които да се съгласуват общи текстове, осигуряващи равнопоставеност на клиентите от различните лицензирани територии, съгласно чл. 123, ал. 1 от НЛДЕ. Срещата е проведена на 10.10.2017 г. в сградата на КЕВР, като писмени становища са изпратили „Топлофикация Сливен“ ЕАД, „Топлофикация Русе“ ЕАД, „Топлофикация Бургас“ ЕАД, „Топлофикация Плевен“ ЕАД, „Топлофикация Враца“ ЕАД и „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД.

Поради настъпили промени в състава на работната група, за продължаване работата по преписката, със Заповед № 3-Е-206 от 14.12.2017 г. е назначена нова работна група.

Въз основа на представените документи може да бъде направен извод, че заявителят е изпълнил изискването на чл. 128 от НЛДЕ да оповести Общите условия на клиентите „най-малко 30 дни преди представянето им за одобряване от Комисията” и да

проведе публично обсъждане на проекта на Общи условия.

Анализът на съдържанието на проекта на Общи условия показва, че заявителят е отчетел изискванията на чл. 150, ал. 1, т. 1 - 6 от ЗЕ и чл. 123, ал. 2 и чл. 127 от НЛДЕ, относно структурирането и това какво задължително следва да съдържат Общите условия, като е регламентирал: правата и задълженията на топлопреносното предприятие и на клиентите; редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на количеството топлинна енергия; отговорностите при неизпълнение на задълженията; условията и редът за включване, прекъсване и прекратяване на топлоснабдяването; редът за осигуряване на достъп до отоплителните тела, средствата за търговско измерване или други контролни приспособления; редът и сроковете за предоставяне и получаване от клиентите на индивидуалните им сметки за разпределение на топлинна енергия. В текстовете на проекта не са уредени условията за качество на снабдяването – изискване на чл. 127, ал. 1, т. 2 от НЛДЕ. Систематичното тълкуване на разпоредбата, в която тези условия са поставени на второ място след правата и задълженията на страните показва значимостта на изискванията. Освен това, на основание чл. 127, ал. 2 от НЛДЕ *„Общите условия следва да бъдат съставени от енергийното предприятие ясно, изчерпателно и в леснодостъпна за клиентите форма”*. Във връзка с това изискване е необходима по-подробна регламентация, без неясни за потребителите препратки към други актове, като НТ и отменени разпоредби от ЗЕ. Необходима е по-подробна информация относно характеристиките на продаваната стока, в съответствие с правото на информация на потребителя, съгласно Закона за защита на потребителите (ЗЗП). Теплопреносното предприятие следва да активизира дейността си по отношение на своевременното регулиране и/или отстраняване на повреди в регулиращата арматура и автоматика в абонатните станции (АС); в тази връзка дружеството следва да създаде такава организация, че техническият персонал да следи активно за трайно намаление на топлинния товар на сграда етажна собственост (СЕС) и да извършва своевременно необходимото регулиране на АС. Не е достатъчно добре развита и уредбата относно предоставяне на информация от продавача – вид, процедури и начин на предоставяне, съхраняване за определен срок на данните, необходими за разплащанията.

Извършеният подробен анализ по същество на проекта на Общи условия показва, че предложеният проект не съответства напълно на изискванията на приложимите нормативни актове, на изискванията за осигуряване на равнопоставеност между страните по сделката и на изискването на чл. 127, ал. 2 от НЛДЕ Общите условия да бъдат съставени от енергийното предприятие ясно, изчерпателно и в леснодостъпна за клиентите форма. Констатираните несъответствия и предложенията за задължителни указания, които да бъдат дадени от КЕВР на заявителя на основание чл. 129, ал. 2 от НЛДЕ с оглед подобряване на съответните разпоредби, са както следва:

Общи забележки:

Навсякъде в текста на проекта, за улеснение на клиентите, да се извършат следните корекции:

- Абrevиатурата ДКЕВР да се замени с КЕВР, както и от наименованието на Комисията да отпадне думата „Държавната“;
- Абrevиатурата „УП“ и „УЛ“ да се замени с „Представител на етажната собственост“;
- Абrevиатурата „ОВ“ да се замени с „отопление“;
- Навсякъде в текста, където е използван изразът „отопление и климатизация“, думата „климатизация“ да се заличи, тъй като в случая се предоставя само услугата „отопление“;
- Да се коригират допуснатите правописни грешки и да се преномерират текстовете, където е необходимо.

1. В Раздел I. ДЕФИНИЦИИ:

1.1. В чл. 1, т. 1 на проекта е дадена дефиниция на абонатна станция. Тъй като в текста на проекта на много места се използва и съкращението „АС“ за това съоръжение, за

улеснение при използване на общите условия от клиентите и тяхната по-добра информираност, в дефиницията след „абонатна станция“ да се добави и съкращението „(АС)“

1.2. Дефиницията в чл. 1, т. 8 на проекта, съгласно която „**Отчетен период**“ е *периодът от време от първо число до последно число на месеца, за който се издават месечните фактури на клиентите и включва данни от уредите за мерене за търговско плащане, контролни уреди и индивидуални средства за разпределение на топлинната енергия*“ не отговаря на дефиницията посочена в § 1, т. 11 от ДР на НТ и следва да се приведе в съответствие с нея, а именно:

„Отчетен период“ е периодът от време между две отчитания на показанията на уредите за мерене за търговско плащане, контролните уреди и индивидуалните средства за разпределение на топлинната енергия.

1.3. В чл. 1, т. 14, където е дадена дефиниция за сграда в режим на етажна собственост да се добави второ изречение със следния текст:

.... Когато сградата е с повече от един вход, управлението може да се осъществява във всеки отделен вход.

Мотив за предложението е чл. 8, ал. 2 от Закона за управление на етажната собственост, където изрично е предвидена тази възможност. Допълнението е за по-добра информираност на клиентите.

1.4. Дефиницията в чл. 1, т. 30 от проекта „**Упълномощен представител на етажната собственост**“ (УП) е управителят, председателят на управителния съвет или упълномощено от етажната собственост лице е некоректна и следва да добие вида:

30. „Представител на етажната собственост“ е управителят, председателят на управителния съвет или упълномощено от етажната собственост лице.

1.5. В текста на проекта се използва абревиатурата „БГВ“. С цел улеснение на клиентите, в този раздел да се добави нова точка, със следното съдържание:

т.нова БГВ е битово горещо водоснабдяване.

1.6. В текста на проекта да се добави нова точка, със следното съдържание:

т.нова „Максимален специфичен разход на сградата“ е максималното количество отдадена топлинна енергия от един киловат инсталирана мощност на отоплително тяло в сградата при съответния режим на работа на сградната инсталация.

Мотив за предложението е информираност на клиентите за начина на начисляване на топлинна енергия в случаите, когато същите не осигурят достъп за отчет или не са монтирали средства за дялово разпределение в имотите си. Основанието е дефиницията, дадена в т. 8 от § 1 на Допълнителните разпоредби на НТ.

1.7. В настоящите общи условия освен мощност се използва и терминът **топлинен товар**, за който в ЗЕ и НТ липсва дефиниция. С цел по-добра информираност на клиента, в чл. 1 следва да се добави нова дефиниция със следния текст:

т.нова „Топлинен товар“ е необходимата топлина за постигане на зададени вътрешни изчислителни условия.

Дефиницията е съгласно Методика за изчисляване на отоплителен товар на сгради, Приложение № 24 към чл. 198 от Наредба № 15 от 28 юли 2005 г. за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и експлоатация на обектите и съоръженията за производство, пренос и разпределение на топлинна енергия, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на енергетиката.

1.8. След отразяване на горните указания, дефинициите да се преномерират по азбучен ред.

2. В Раздел II. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ:

2.1. В чл. 3 е дадена дефиниция на понятието „клиент“ и е определен начин, по

който същият се идентифицира със следните текстове:

Чл. 3. (1) *Клиент може да бъде физическо лице, потребител на топлинна енергия за битови нужди, който е собственик или титуляр на вещно право на ползване на имот в топлоснабдената сграда.*

(2) *Клиентът се идентифицира с трите имена, ЕГН и постоянен адрес по документ за самоличност, номер, дата на издаване и орган на издаване на документа за самоличност, адрес на топлоснабдения имот и адрес за кореспонденция, телефон, факс, адрес за електронна поща, при необходимост и с документ за представителна власт (нотариално заверено пълномощно, съдебно решение и др.).*

Дадената в ал. 1 дефиниция на „клиент“ не съответства на легалната дефиниция съгласно ЗЕ и на определението за „битов клиент“ в настоящите Общи условия, както и неоснователно се въвежда изискване за собственост или вещно право на ползване, каквото не се съдържа в цитираните дефиниции. В тази връзка следва да се отбележи, че с Решение № 508 от 08.05.2013 г. Комисията за защита на конкуренцията (КЗК) е направила подробен анализ на съдържанието на понятието „потребител“, изводите от който поради сходството на нормативната уредба в секторите В и К услуги и топлоснабдяване са приложими и по отношение на клиентите на топлинна енергия. КЗК счита, че в правната уредба е необходимо да се регламентира непротиворечива дефиниция на понятието „потребител“, като обстоятелството, че определени лица (наематели) ползват услуги, без да притежават вещни права върху съответните снабдени имоти, не представлява правна пречка тези лица да бъдат считани за потребители на услуги и, съответно, да участват в самостоятелно пазарно отношение с дружествата, предоставящи услугите.

Систематически правилното място за посочване на данните, с които клиентът се индивидуализира е в раздел XIV „Ред за откриване, промяна и закриване на партида“, който урежда условията и реда за откриване и водене на партидите на клиентите.

Предвид изложеното, чл. 3 следва да се заличи, а материята да бъде уредена както е указано в доклада по-долу.

3. В Раздел III. ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ПРОДАВАЧА:

В **чл. 4** и **чл. 5** от проекта дружеството предлага текстове, уреждащи задълженията на Продавача.

3.1. В чл. 4 текстът гласи:

Чл.4. (1) *Продавачът е длъжен да доставя в абонатните станции (АС) на сградите топлинна енергия за отопление, климатизация (ОВ) и битово горещо водоснабдяване в съответствие с топлинните товари по смисъла на Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването.*

(2) *Продавачът е длъжен да има готовност и да предоставя топлинна енергия за БГВ цялогодишно, с изключение на случаите, когато Клиентите в сгради не получават топлинна енергия за битово горещо водоснабдяване по технически или икономически причини.*

(3) *Продавачът е длъжен да има готовност, да предоставя топлинна енергия за ОВ, с параметри на топлоносителя, съобразени с климатичните условия в периода от 1 октомври до 30 април.*

(4) *Продавачът, при възможност, предоставя топлинна енергия за ОВ в сграда-етажна собственост (СЕС), извън периода по ал.3, по писмено искане на не по-малко от притежателите на две трети от собствеността или ползватели на имоти в сградата, присъединени към една АС или нейно самостоятелно отклонение.*

(5) *Продавачът предоставя при възможност топлинна енергия за ОВ в самостоятелна сграда при поискване от Клиентите извън периода по ал. 3.*

3.1.1. В текста на **чл. 4, ал. 1** от проекта да се извършат редакционни корекции, с които вместо ОВ да се запише коректният термин *отопление*, а изразът *Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването* да се замени с абревиатурата *НТ*, която коректно се съдържа в чл. 1, т. 27 от проекта.

Във връзка с горното, чл. 4, ал. 1 следва да добие вида:

(1) Продавачът е длъжен да доставя в абонатните станции на сградите топлинна енергия за отопление и битово горещо водоснабдяване в съответствие с тези Общи условия и топлинните товари по смисъла на НТ.

3.1.2. В чл. 4, ал. 2 задължението на Продавача да доставя топлинна енергия за БГВ е формулирано неточно, поради което алинеята следва да придобие вида:

(2) Продавачът е длъжен да доставя на Клиентите топлинна енергия за битово горещо водоснабдяване целогодишно, в абонатната станция на сградата, с изключение на случаите, когато Клиентите не получават топлинна енергия за битово горещо водоснабдяване по технически или икономически причини.

3.1.3. В чл. 4, ал. 3 е представено задължението на Продавача да доставя топлинна енергия за отопление. За конкретизиране на текста, определящ задълженията на Продавача, алинеята следва да придобие вида:

(3) Продавачът е длъжен да има готовност да доставя на Клиентите топлинна енергия за отопление, в абонатната станция на сградата, в периода от 1 октомври до 30 април, в зависимост от температурата на външния въздух, при условията на чл. 4б, ал. 1.

3.1.4. В чл. 4, ал. 4 на проекта текстът ползва ненужно неясно за клиента съкращение „ОВ“. Освен това текстът не отразява достатъчно точно чл. 3, ал. 3 от НТ.

Предвид гореизложеното, ал. 4 следва да бъде редактирана и да добие вида:

(4) Продавачът може да включи или изключи отоплението в сграда-етажна собственост преди или след сроковете по ал. 3 по писмено искане от Клиентите след представяне на протокол с взето решение от Общото събрание на етажната собственост по реда на ЗУЕС.

3.1.5. В чл. 4, ал. 5 аналогично на указаното по-горе, текстът следва да се редактира в духа на НТ, а съкращението *ОВ* да се замени с думата *отопление*, като същият добие вида:

(5) Продавачът при възможност може да включи или изключи отоплението в самостоятелна сграда преди или след сроковете по ал. 3 по искане на Клиента.

3.1.6. Задълженията на Продавача следва да са ясно и изчерпателно уредени, за което е необходимо в чл. 4 да се добавят шест нови алинеи както следва:

(нова-1) Продавачът е длъжен да поддържа съответствие между потребностите от топлинна енергия на сградите и топлинната енергия, постъпваща в абонатните станции с прилагане на избрания метод за централно регулиране на топлоподаването.

Това задължение произтича от чл. 132, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЕ и се осъществява от Диспечерската система за контрол и управление на дружеството. Това е първото ниво на регулиране - централно регулиране при топлоизточника на налягането, количеството и температурата на топлоносителя (мрежовата вода) в съответствие с хидравличния режим и температурния график, което е общо за цялата топлоснабдителна система. Температурният график представя зависимостта на температурата на подаващата мрежова водата от т.н. „приведена външна температура“, която се изчислява в зависимост от измерената и прогнозната външна температура, измерената и прогнозната скорост на вятъра, и други фактори. Операторът на топлопреносната мрежа през отоплителния сезон за отделни часови периоди на денонощието чрез задаване на температурата на подаващата водата, определена по температурния график и промяната на нейния разход осигурява режима на работа на съоръженията за спазване на необходимия температурен и хидравличен режим и за поддържане на баланса между производството и потреблението на топлинна енергия.

(нова-2) Продавачът е длъжен чрез системата за автоматично регулиране на топлоподаването в абонатната станция да осигурява топлинна мощност, която да съответства на действително инсталираната мощност на отоплителната инсталация в сградата – етажна собственост и да е съобразена със съответното

потребление, с изключение на случаите по чл. 41, ал. 4.

Във всички абонатни станции в жилищни сгради следва да има монтирани системи за автоматично регулиране на топлоподаването, с които се извършва местното регулиране (второ ниво) в абонатните станции, чрез които се осъществява подаване, измерване, преобразуване и регулиране на параметрите на топлинната енергия от топлопреносната мрежа към клиентите в отделните сгради. Регулирането на параметрите на топлинната енергия от топлопреносната мрежа към клиентите става чрез системата за автоматично регулиране на топлоподаването в абонатната станция с цел да се постигне оптимално отопление при най-ниска консумация на енергия. Системата е базирана на задавана топлинна крива, която определя температурата на подаващата вода на входа на сградната отоплителна инсталация при променливи външни температури, като кривата се избира в зависимост от топлофизическите качества на отопляваната сграда. Системата е в състояние при повишаване на температурата на връщащата вода от отоплителната инсталация вследствие на понижаване на моментната мощност (топлинен товар) на отоплителните тела, да намали температурата на подаващата вода в инсталацията с оглед да не се получи преотопляване на помещенията в сградата. Системата има функцията за програмиране на график на различни периоди от денонощието на комфортна и намалена стайна температура, за автоматично регулиране на температурата на подаващата вода при смяна на периодите, за оптимизиране времената за начало и край на периода с намалена стайна температура в зависимост от акумулирането на топлина от сградата. Системата може да спре отоплението на цялата сграда при повишаване на външната температура над предварително зададена стойност и съответно да включва отоплението. Системите чрез регулиращи вентили реагират на промяната на моментния топлинен товар за отопление и битово горещо водоснабдяване на сградите и променят разхода на мрежова вода в абонатните станции и топлопреносната мрежа.

(нова-3) Продавачът е длъжен да осигурява със системата за автоматично регулиране на топлоподаването в сградата температурен режим за битово горещо водоснабдяване за поддържане температурата на подгрята вода за горещо водоснабдяване 55 °C на изхода от подгревателя към сградната инсталация.

Основание за предложения текст е коректно прилагане на чл. 68, ал. 5 от НТ, Наредба № 15 от 28 юли 2005 г. за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и експлоатация на обектите и съоръженията за производство, пренос и разпределение на топлинна енергия, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на енергетиката, обн. ДВ. бр.68 от 19 Август 2005 г., попр. ДВ. бр.78 от 30 Септември 2005 г., изм. ДВ. бр.20 от 7 Март 2006 г., изм. и доп. ДВ. бр.6 от 22 Януари 2016 г. (Наредба № 15) и т.3.01 от „Норми за качеството на топлинната енергия“ от Показатели за качество на топлоснабдяването.

(нова-4) Продавачът е длъжен да определя за всяка сграда температурен режим за отопление и за битово горещо водоснабдяване.

Системата за автоматично регулиране на топлоподаването има широк диапазон за поддържане на предварително зададени параметри и затова с оглед отчитане на топлофизичните свойства на сградите (ограждащи конструкции и елементи) и характера на потребление следва за всяка от тях да се изберат оптимални параметри.

(нова-5) Продавачът е длъжен да извършва настройка на абонатната станция и системата за автоматично регулиране на топлоподаването в сградата, в съответствие с действително инсталираната мощност на отоплителната инсталация.

В съответствие с избраните оптимални параметри на системата за автоматично регулиране на топлоподаването, дружеството се задължава да извършва настройка на абонатната станция, с което да се постигне оптимално отопление при минимален разход на топлинна енергия .

(нова-6) Продавачът е длъжен да води досие за повреди и за параметрите на настройка на абонатната станция и системата за автоматично регулиране на

топлоподаването в сградата, в което се отразява причината за промяна на параметри от първоначалната настройка.

За да изпълнява своето предназначение, системата за автоматично регулиране на топлоподаването следва да бъде настроена и да работи в автоматичен режим, който се гарантира от нейната изправност. Посоченото досие ще се изготвя за всяка отделна сграда и със записите в него топлопреносното предприятие гарантира, че е установило повреда и е направена настройка на системата към определен момент. На базата на това досие клиентите и контролните органи могат на място, в присъствието на представители на топлопреносното предприятие, да установяват дали системата работи в автоматичен режим със съответните данни на настройката на параметрите, записани в досието. При необходимост от промяна на параметрите, същата следва да се отрази в досието.

3.1.7. След изпълнение на горните указания, текстовете да се номерират.

3.2. В **чл. 5** на проекта са представени задължения на Продавача както следва:

Чл. 5. (1) Продавачът е длъжен да осигурява в АС температурен режим и количество на топлоносителя, съответстващи на топлинните товари, за подгръване на топлоносителя в сградната инсталация за ОВ и на гореща вода за битови нужди. Температурният режим е общ за цялата топлоснабдителна система.

(2) Продавачът е длъжен с изборията от него температурен режим и количество топлоносител, постъпващо в АС, да осигурява температура на подгрята вода за горещо водоснабдяване 55 °С на изхода от подгревателя към сградната инсталация и поддържане на предвидените по проект температури в отопляваните помещения с допустимо отклонение плюс - минус 1,5 °С.

(3) Продавачът не носи отговорност за понижение на температурата в отопляемите помещения в следните случаи:

1. В сградните отоплителни инсталации е установена повреда или са извършени промени спрямо проекта.

2. Клиентът е възпрепятствал топлоотдаването от отоплителните тела чрез поставени декоративни решетки или други прегради, непредвидени по проект.

3. Извършени са промени във външните ограждащи стени, несъответстващи на проекта, по който е изпълнена сградата и отоплителната инсталация.

4. Налице е непреодолима сила.

5. Отопляваните помещения са в имоти или граничат с помещения в имоти с физически отделени от сградната инсталация отоплителни тела.

6. При понижено потребление, чрез регулиращата арматура на отоплителните тела в имота на Клиента.

7. Когато е въведен ограничителен режим на топлоснабдяване, обявен в средствата за масова информация по реда на Закона за енергетиката (ЗЕ).

8. Когато клиентът е останал потребител при намаляване на топлинния товар на отоплителната система под 50% от проектния топлинен товар на сградата.

(4) Продавачът извършва настройка на абонатната станция чрез промяна на разхода на топлоносител с монтирания регулатор на налягането.

(5) Продавачът ограничава мощността на абонатната станция с технически средства в рамките на допустими технологични ограничения в случаите предвидени в Наредбата за топлоснабдяване.

3.2.1. В ал. 1 на **чл. 5** вместо **ОВ** да се запише **отопление**.

3.2.2. Ал. 2 на **чл. 5** следва да се заличи.

Мотив за указанието са добавените нови алинеи в чл. 4, с текст, определен в т. 3.1.6 по-горе, където задълженията на Продавача са по-коректно изложени и отговарят на нормативната уредба.

Към изложеното в т. 3.1.6, като конкретни аргументи за заличаване на ал. 2 могат да бъдат посочени текстовете на чл. 156, ал. 2, т. 3 от ЗЕ, където е определено, че „Границата на собственост на съоръженията между топлопреносното предприятие и клиентите на топлинна енергия в самостоятелна сграда или в сграда - етажна

собственост, е последната спирателна арматура преди разпределителната мрежа на сградните инсталации“, и чл. 140, ал. 3 от ЗЕ с текст - „сградните инсталации за отопление и горещо водоснабдяване са обща етажна собственост“.

Некоректно е да се вмени като задължение на Продавача еднозначно да гарантира определена температура в помещенията на клиента, при условие, че границата на собственост е в абонатната станция, където се извършва и търговското измерване на стоката – топлинна енергия. Постигането на съответната температура в отопляемите помещения на клиента е предмет на проекта на вътрешната отоплителна инсталация, изготвен при изискванията на Наредба № 15, където за всяко отопляемо помещение, в зависимост от предназначението му е предвидена температура по норматив. Освен това, температурата в помещенията зависи от редица фактори, включително състояние и поддръжка на инсталацията, състояние на строителни елементи като прозорци, външни стени, както и евентуални промени в същите.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от НТ *„топлопреносното предприятие извършва настройка на абонатната станция чрез промяна на разхода на топлоносител с монтирания регулатор на налягането“,* а ал. 2 гласи, че *„настройката по ал. 1 съответства на действително инсталираната топлинна мощност на сградата“.* Според същата алинея действително инсталираната мощност на сградата се описва ежегодно от Търговеца при изготвяне на изравнителната сметка.

Съгласно т. 2а от Допълнителни разпоредби на НТ *„Действително инсталирана мощност на отоплителна инсталация“ е сумата от инсталираната мощност на отоплителните тела във всички имоти в сградата - етажна собственост“,* а съгласно т. 15 от същите *„Регулатор на налягане“ в абонатна станция е техническото средство за поддържане на разчетен напор и необходимото количество на топлоносителя, с вграден автоматичен ограничител до стойността на разчетното количество топлоносител за всяка абонатна станция според договорената мощност“.*

С оглед на гореизложеното **топлопреносното предприятие е длъжно да осигурява параметри на топлоносителя в абонатната станция до границата на собственост на съоръженията. Тези параметри следва да отговарят на действително инсталираната мощност в имотите на Клиентите. Недопустимо е да му се вменява задължение да поддържа параметри на топлоподаване след тази граница.**

3.2.3. В на чл. 5 ал. 3 е предложен текст, за случаите, когато Продавачът не носи отговорност за понижение на температурата в отопляемите помещения на клиента.

Систематично мястото на тази материя е в Раздел X „Отговорности при неизпълнение на задълженията“, поради което ал. 3 на чл. 5 следва да се заличи от този раздел и след привеждане на **чл. 5, ал. 3, т. 8** в съответствие с чл. 78 от НТ, да бъде преместен в чл. 41, ал. 4.

3.2.4. В чл. 5, ал. 4 дружеството предлага следния текст:

(4) Продавачът извършва настройка на абонатната станция чрез промяна на разхода на топлоносител с монтирания регулатор на налягането.

Този текст е чисто информативен и на практика не съдържа конкретно задължение на Продавача, поради което чл. 5, ал. 4 следва да придобие следното съдържание:

(4) Продавачът е длъжен да извършва настройка на абонатната станция чрез системата за автоматично регулиране на топлоподаването в сградата, в съответствие с действително инсталираната мощност на сградата.

Мотив за предложената корекция е чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от НТ, където е определено, че *топлопреносното предприятие извършва настройка на абонатната станция чрез промяна на разхода на топлоносител с монтирания регулатор на налягането. Настройката съответства на действително инсталираната топлинна мощност на сградата. Лицето по чл. 139б от ЗЕ при изготвяне на изравнителната сметка описва ежегодно действително инсталираната мощност на сградата и предоставя информацията на топлопреносното дружество или доставчика на топлинна енергия, а*

при поискване – на представител на етажната собственост.

3.2.5. В чл. 5, ал. 5 дружеството предлага:

(5) Продавачът ограничава мощността на абонатната станция с технически средства в рамките на допустими технологични ограничения в случаите предвидени в Наредбата за топлоснабдяване.

Така предложен текстът не носи необходимата за клиента информация за правото му и условията, при които би могъл да поиска от Продавача ограничаване на мощността на абонатната станция, предвидени в НТ.

Чл. 34, ал. 3 от НТ гласи:

„(3) Мощността на абонатната станция може да се ограничава с технически средства в рамките на допустими технологични ограничения от топлопреносното предприятие при:

- 1. дългосрочно намаляване на топлопотреблението спрямо проектното;*
- 2. доказано намаление на топлинната мощност на сградата вследствие предприети мерки за подобряване на енергийната ефективност на сградата и/или реконструкция на вътрешните отоплителни инсталации;*
- 3. искане на представител на етажната собственост след представяне на протокол с взето решение от общото събрание на етажната собственост по реда на Закона за управление на етажната собственост или на управителя на асоциацията на клиентите по чл. 151, ал. 1 ЗЕ.*

За постигане на по-прецизен и полезен за клиентите текст, **ал. 5 на чл. 5** следва да добие вида:

(5) Продавачът може да ограничи мощността на абонатната станция с технически средства в рамките на допустими технологични ограничения, по реда и при условията на чл. 34, ал. 3 от НТ.

3.2.6. След изпълнение на горните указания, ал. 4 и ал. 5 на чл. 5 да се преномерират съответно в ал. 1 и ал. 2.

3.3. В чл. 6 от проекта е предложен следният текст:

Чл.6 През времетраене на договора за продажба на топлинна енергия продавачът има право на достъп за монтиране, проверка и отчитане на средствата за търговско измерване, включително и на средствата за дялово разпределение, както и за поддържане, ремонт или подмяна на други съоръжения, собственост на Продавача, разположени в имотите на Клиентите.

Съществува вероятност клиентите неправилно да изтълкуват израза *времметраене на договора*, като с това бъдат натоварени с очаквания за сключване на индивидуални договори за продажба на топлинна енергия, каквито ЗЕ не предвижда. В тази връзка изразът *„През времетраене на договора за продажба на топлинна енергия“* следва да се заличи.

След изпълнение на указанието, чл. 6 да добие вида:

Чл. 6. Продавачът има право на достъп за монтиране, проверка и отчитане на средствата за търговско измерване, включително и на средствата за дялово разпределение, както и за поддържане, ремонт или подмяна на други съоръжения, собственост на Продавача, разположени в имотите на Клиентите.

3.4. В чл. 7 от проекта дружеството изброява в няколко точки задълженията на Продавача. Така предложен чл. 7 не изчерпва всички задължения на Продавача, не е прецизен, поради което следва да бъде реструктуриран, коригиран и допълнен както следва.

3.4.1. Предложените в проекта текстове на чл. 7 следва да се представят като ал. 1, а именно:

Чл.7. (1) Продавачът е длъжен да:

3.4.2. Съгласно **чл. 7, т. 2** на проекта,

Чл.7. Продавачът е длъжен да:

- 2. Заплаща електрическата енергия, използвана от съоръженията в АС,*

собственост на Продавача.

Съгласно чл. 137, ал. 1 от ЗЕ, *при присъединяване на клиенти на топлинна енергия за битови нужди присъединителният топлопровод, съоръженията към него и абонатната станция се изграждат от топлопреносното предприятие и са негова собственост.* Настоящите общи условия са за продажба на топлинна енергия за битови нужди, поради което абонатните станции за снабдяването на клиентите по правило следва да са собственост на топлопреносното предприятие.

Ако по изключение клиентите сами са изградили АС, не съществува нормативно изискване те да поемат и разходите за електрическа енергия, консумирана от съоръженията в АС. Така предложен текстът би поставил в неравноправно положение клиентите, чиято АС все още не е прехвърлена на топлопреносното предприятие.

Предвид гореизложеното, изразът „*собственост на продавача*” следва да бъде заличен и чл. 7, т. 2 добива вида

Чл. 7. (1) Продавачът е длъжен да:

2. Заплаща електрическата енергия, използвана от съоръженията в абонатната станция.

3.4.3. За изпълнение на изискванията на чл. 123, ал. 1 от НЛДЕ за осигуряване защита на клиентите, чрез предоставяне на информация, в **чл. 7, след т. 4** да се добави нова точка, със следното съдържание:

т. (нова-1) Води отчетен картон за ежемесечно отчитане на показанията на топломера и общия водомер за битово горещо водоснабдяване в абонатната станция.

3.4.4. За изпълнение на изискванията на чл. 123, ал. 1 от НЛДЕ за осигуряване защита на клиентите, чрез предоставяне на информация, в **чл. 7, след т. 4** да се доби нова точка както следва:

т. (нова-2) Предоставя информация на Клиента за параметрите на настройка на абонатната станция и системата за автоматично регулиране на топлоподаването в сградата.

Настройките на абонатната станция и системата за автоматично регулиране на топлоподаването влияят пряко върху качеството на топлоснабдяване в имотите и ефективността на процеса. Нормативната уредба предвижда възможност клиентите да поискат намаляване мощността на абонатната станция при определен ред, поради което същите следва да имат право да бъдат информирани.

3.4.5. С оглед изпълнение на нормативни изисквания относно съдържанието на Общите условия, в **чл. 7** да се добави нова точка със следното съдържание:

т. (нова-3) Съхранява за срок от 5 години данните, свързани с разплащанията с Клиентите.

Чл. 127, ал. 1, т. 16 от НЛДЕ изисква общите условия да съдържат разпоредби относно съхраняване за определен срок на данните, необходими за разплащанията. При отчитане на обстоятелството, че погасителната давност за този вид задължения е 3 години, но е възможно прекъсване и продължаващи съдебни дела, то за целесъобразен е приет срок от 5 години. Този срок кореспондира и с 5-годишния срок, съгласно чл. 56, ал. 3 от НЛДЕ, в който лицензиантите са длъжни да съхраняват информацията и документите, посочени в раздел Раздел VI „Събиране и предоставяне на информация по ЗЕ” от глава трета от НЛДЕ.

3.4.6. Задълженията на Продавача следва да са ясно и изчерпателно уредени, за което е необходимо в **чл. 7** да се добави нова точка както следва:

т. (нова-4) Заплаща цена за ползване на присъединителен топлопровод и абонатна станция, изградени от Клиентите, чиято собственост не е прехвърлена на Продавача.

Това е задължение на топлопреносното предприятие по чл. 137, ал. 2 от ЗЕ, за което клиентите следва да са информирани, за да могат да упражняват правата си.

3.4.7. За осигуряване на качествено обслужване на клиентите, в **чл. 7** следва да се

добави нова точка както следва:

т. (нова-5) Разглежда и разрешава проблеми по подадени от Клиента писмени жалби, сигнали и заявления в предвидените по общите условия срокове.

Лицензираното топлопреносно предприятие следва да се стреми към постигане на високи стандарти за предоставяните услуги от обществен интерес и осигуряване защита на потребителите на енергийни услуги (изискване на чл. 2, ал. 2 и чл. 23, т. 10 от ЗЕ), като не само разглежда и изпраща отговор на клиента, а да търси начин да разреши проблемите по подадените жалби.

3.4.8. Текстът на чл. 7, т. 6, б. а) от проекта гласи:

а) Да уведоми упълномощеното лице или постави на видно място в сградата-етажна собственост, за това, че предстои проверка на сградната инсталация и за определяне на представител на етажната собственост.

Така предложен текстът е неясен, поради което е необходимо да се коригира, както следва:

а) Да уведоми Упълномощеното лице и постави на видно място в сградата - етажна собственост уведомление за предстояща проверка на сградната инсталация.

3.4.9. В чл. 7, с цел регулиране на задълженията на Продавача да се добави нова ал. 2 със следния текст:

(2-нова) Продавачът е длъжен в 30 (тридесет) дневен срок от подаване на заявление за сключване на допълнително споразумение по чл. 150 ал. 3 от ЗЕ да уведоми Клиента за становището си.

Мотив за указанието - в нормативната уредба и в Показателите за качество на топлоснабдяването не е определен срок, в който Продавачът е длъжен да отговори на клиент, подал заявление за сключване на допълнително споразумение по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ. Предложеният срок е съобразен с естеството на заявлението и необходимостта от изготвяне на юридически анализ и становище по заявлението.

3.4.10. За защита личните данни на клиентите, в чл. 7 да се добави нова ал. 3 със следния текст:

(3-нова) Продавачът е длъжен да пази поверителността на личната информация на Клиентите и да осигури съхраняването на личните данни съгласно изискванията на приложимото законодателство.

3.5. За уреждане предоставянето на лични данни на клиенти, във връзка с продажбата на топлинна енергия и събиране на задължения, да се добави нов член, след чл. 8 със следния текст:

Чл. (нов) Да събира и обработва, както и да предоставя лични данни в съответствие с разпоредбите на действащото законодателство, с оглед продажбата на топлинна енергия, включително и за целите на събиране на дължими от Клиента суми към „Топлофикация Сливен” ЕАД.

3.6. След изпълнение на указанията, текстовете да се преномерират, да се прегледат за стилистични и правописни грешки, които да бъдат отстранени.

4. В Раздел IV. ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА КЛИЕНТА:

4.1. Чл. 9 на проекта предвижда следните права на клиентите:

Чл. 9. Клиентът има право:

1. Да възразява пред продавача за отклонения от температурите в отопляваните помещения предвидени с проекта, извън допустимите отклонения определени по чл. 5, ал. 2, с изключение на случаите по чл. 5, ал. 3.

2. Да получава информация от Продавача за начислените количества топлинна енергия, за начина на нейното разпределение, както и за показанията на средствата за измерване за търговско плащане.

3. Да бъде информиран за действащите цени на топлинна енергия и за цените на предоставяните услуги.

4. Да уведоми Продавача за нарушения на топлоснабдяването в сградата, както и при опасност от нанасяне на материални щети на мрежата или на други Клиенти.

5. Да заявява настройка на АС, в рамките на технологични и проектни допустими стойности, която се изпълнява само от Продавача в срок от 5 (пет) дни.

При преглед на правата на клиента, изброени в чл. 9 (пет точки) и на задълженията в чл. 13, ал. 1 и 2 и чл. 14 (общо 20 точки), заедно със забраните за клиента по чл. 15 (шест точки), се установява, че задълженията на клиента значително надвишават правата му, което е недопустимо. Във връзка с тази констатация и други забележки, изложени по-долу, чл. 9 следва да се реструктурира, коригира и допълни както следва.

4.1.1. След коригиране на предложените по-горе текстове, същите да се систематизират в **ал. 1 на чл. 9**. След отразяване на това указание, новообразуваната алинея 1 да добие следния вид:

4.1.2. Чл. 9, ал. 1, т. 1 да придобие вида:

1. Да възразява пред Продавача за отклонения от Показатели за качество на топлоснабдяването, приети от Комисията, с изключение на случаите по чл. 41, ал. 4.

Корекцията е предложена с цел по-голяма яснота на текста и улеснение на клиента. Температурата в отопляваните помещения е функция на различни параметри, включително характеристиките на постъпващия в абонатната станция топлоносител, състояние на вътрешната отоплителна инсталация, изолация на стените, състояние на прозорците. Продавачът може да гарантира и е задължен да подава в абонатната станция топлоносител с определени параметри, а клиентите са длъжни да поддържат вътрешната отоплителна инсталация, отоплителните тела и състоянието на имотите си.

4.1.3. В чл. 9, ал. 1 да се добави нова точка със следното съдържание:

т. (нова-1) изисква спазването от Продавача на всички срокове съгласно тези Общи условия.

Разпоредбата е реципрочна на задължението на клиента по чл. 13, ал. 1, т. 1 да заплаща дължимите суми за топлинна енергия в срок.

4.1.4. В чл. 9, ал. 1 да се добави нова точка със следното съдържание:

т. (нова-2) да бъде своевременно уведомяван за ограничаването и/или спирането на снабдяването с топлинна енергия от Продавача в случаите и по реда на тези Общи условия.

4.1.5. В чл. 9, ал. 1 да се добави нова точка със следното съдържание:

т. (нова-3) да участва лично или чрез упълномощен представител на етажната собственост при отчитането на средствата за търговско измерване в абонатната станция, като при съмнение в изправността им може да поиска проверката им;

4.1.6. В чл. 9, ал. 1 да се добави нова точка със следното съдържание:

т. (нова-4) да участва лично или чрез упълномощен представител при отчитането на средствата за дялово разпределение - индивидуални (апартаментни) топломери и водомери, контролни топломери и водомери за БГВ и индивидуални разпределители на топлина енергия за отопление, като при съмнение в изправността им може да поиска проверката им от Продавача или лицето по чл. 139б от ЗЕ.

4.1.7. Съгласно чл. 34, ал. 3 от НТ, клиентите могат да поискат ограничаване мощността на абонатната станция с технически средства в рамките на допустими технологични ограничения при дългосрочно намаляване на топлопотреблението спрямо проектното и/или доказано намаление на топлинната мощност на сградата вследствие предприети мерки за подобряване на енергийната ефективност на сградата и/или реконструкция на вътрешните отоплителни инсталации и/или други приети от етажната собственост решения. Това право, обаче не може да се упражнява от отделните клиенти в СЕС, тъй като касае всички клиенти. Заявлението следва да се депозира след взето решение на общото събрание на етажната собственост по реда на ЗУЕС, както е уредено в

чл. 34, ал. 3, т. 3 от НТ.

В тази връзка в **чл. 9, т. 5** от проекта *следва да се заличи*. Редът за промяна настройките и мощността на АС са уредени по-долу в новия текст на чл. 9 и чл. 10, които съответстват на чл. 34 от НТ.

4.1.8. След изпълнение на указаното, текстовете на **чл. 9, ал. 1** да се номерират.

4.2. С цел коректно отразяване на чл. 34, ал. 3 от НТ, в **чл. 9** да се добави нова алинея 2 със следното съдържание:

(2-нова) Клиент в самостоятелна сграда или Клиенти в СЕС, присъединени към една абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, с решение на Общото събрание на етажната собственост, проведено по реда на ЗУЕС, могат да поискат ограничаване мощността на абонатната станция с технически средства в рамките на допустими технологични ограничения при дългосрочно намаляване на топлопотреблението спрямо проектното и/или доказано намаление на топлинната мощност на сградата вследствие предприети мерки за подобряване на енергийната ефективност на сградата и/или реконструкция на вътрешните отоплителни инсталации. Продавачът извършва настройката в срок до 5 (пет) работни дни от датата на искането.

4.3. В **чл. 10** на проекта дружеството предлага следния текст:

Чл. 10. (1) При намаляване температурата в отопляваните помещения спрямо проектно определените с повече от 1.5°C, Клиентът има право да поиска проверка за настройката на АС, с изключение на случаите по чл.5, ал. 3. Продавачът е длъжен да извърши проверка в срок до 4 (четири) дни от получаване на сигнала. За резултатите от проверката се подписва протокол между страните.

(2) Продавачът е длъжен да нормализира настройката на АС в срок до 3 (три) дни.

4.3.1. В **ал. 1** отново се коментира понижаване на температурата в отопляваните помещения спрямо проектно определените. Посочването на предпоставка, която клиентът трябва да докаже, за да реализира правото си да поиска проверка, неоправдано ограничава правата му, при положение, че клиентът няма как да докаже пред топлопреносното предприятие, че има нарушение на температурата в отопляваните помещения, ако Продавачът не го установи с проверка. Възможни са и случаи, при които клиентът има съмнение за преотопляване. Неправилната настройка на АС може да доведе и до проблеми с ползването на топлинна енергия за БГВ, възможни са и проблеми с настройката на системата за автоматично регулиране на топлоподаването в сградата.

Тъй като настройките на абонатната станция и системата за автоматично регулиране на топлоподаването в сградата се отразяват и влияят върху потреблението и сметките на всички клиенти в СЕС, редно е такова искане да бъде отправено по реда на ЗУЕС. Следва да се отбележи, че срокът от 4 (четири) работни дни за извършване на проверката, с оглед мащабите на топлоснабдяваната територия в град Сливен, е неоправдано дълъг, особено през отоплителния сезон.

Във връзка с изложеното, **чл. 10, ал. 1** следва да добие вида:

Чл. 10 (1) Упълномощеното лице или Клиентите в СЕС, с решение на Общото събрание на етажната собственост, проведено по реда на ЗУЕС имат право да поискат проверка на настройката на режима на работа на абонатната станция и системата за автоматично регулиране на топлоподаването в сградата.

4.3.2. След ал. 1, в **нова ал. 2** да се уреди срок за проверката и реда за съставяне и връчване на протокола от проверката със следния текст:

(2) Продавачът е длъжен да извърши проверка и да състави протокол за резултатите от нея в срок до 3 (три) работни дни от получаване на искането. Протоколът се подписва от страните се връчва на всяка една от тях.

4.3.3. Текстът на **ал. 2** от проекта да претърпи редакционни промени, да се преномерираща в **ал. 3** както следва:

(3) Продавачът е длъжен да нормализира и да промени настройката на

режима на работа на абонатната станция и системата за автоматично регулиране на топлоподаването в сградата в срок до 3 (три) работни дни от съставянето на протокола по ал. 2, ако има необходимост от това.

4.4. Чл. 12 от проекта урежда реда за промени във вътрешната отоплителна инсталация както следва:

Чл.12. (1) Клиентът може при необходимост да извършва промени в отклоненията от сградната инсталация в своя имот въз основа на проектно-техническо решение от правоспособно лице.

(2) Клиентът може да извършва промени в общите части на сградната инсталация за ОВ и БГВ въз основа на проектно решение на правоспособно лице и след предварително писмено съгласие на всички собственици или титуляри на вещно право на ползване на имотите в сградата.

(3) Клиентът предварително съгласува промените по ал. 1 и ал. 2 с Продавача.

Тази материя е от особено значение за клиентите, тъй като всяка промяна на проекта може да повлияе както върху качеството на топлоснабдяване в отделен имот/и, така и върху отоплението и БГВ в цялата етажна собственост, поради което текстовете трябва да са ясни, изчерпателни и да са съобразени с разпоредбите на ЗУЕС.

Предвид изложеното **чл. 12** следва да добие вида:

Чл. 12. (1) При необходимост Клиентите могат да извършват промени във вътрешната отоплителна инсталация на сградата, само след предварително писмено съгласуване с Продавача.

(2). Промени в отклоненията от сградната инсталация за отопление и горещо водоснабдяване в отделен имот се извършват въз основа на проектно – техническо решение от правоспособно лице.

(3) Промени в общите части на сградната инсталация за отопление и гореща вода се извършват въз основа на проектно-техническо решение на правоспособно лице и след предварително писмено съгласие на собствениците или титуляри на право на ползване на имотите в сградата, дадено при условията на ЗУЕС.

4.5. В **чл. 13** от проекта са уредени задълженията на клиентите. С цел постигане на яснота, текстовете следва да претърпят следните корекции:

4.5.1. Чл. 13, ал. 1, т. 14 от проекта предвижда:

14. Минимум един път годишно да осигурява достъп за контрол в имотите с монтирани уреди за дистанционен отчет.

В съответствие с разпоредбите на чл. 70 от НТ, **чл. 13, ал. 1, т. 14** следва да добие вида:

14. Един път годишно да осигурява достъп за контрол в имотите, включително в имоти с демонтирани отоплителни тела или с уреди за дистанционен отчет.

4.5.2. Чл. 13, ал. 2, т. 2 от проекта гласи:

2. Да изберат лице, което да бъде инструктирано и обучено от Продавача за допълване на сградната инсталация, за действия при аварийни ситуации и което да съхранява ключа за абонатната станция.

Изразът *сградна инсталация* да се замени с **вътрешната отоплителна инсталация**. Мотив за указанието е определението за сградна инсталация, дадено в чл. 1, т. 4. Сградната инсталация не включва отоплителните тела в имотите, които са елемент от вътрешната отоплителна инсталация и също следва да бъдат пълни с топла вода. След изпълнение на указанието, текстът добива вида:

2. Да изберат лице, което да бъде инструктирано и обучено от Продавача за допълване на вътрешната отоплителна инсталация, за действия при аварийни ситуации и което да съхранява ключа за абонатната станция.

4.5.3. В **чл. 13, ал. 2, т. 4** от проекта дружеството предлага следния текст:

4. Управителят на етажната собственост или УП е длъжен да уведоми писмено Продавача за лицата, които са избрани от ОС на СЕС.

С цел установяване на ред за информиране на Продавача за избраните упълномощени лица на етажната собственост, т. 4 от ал. 2 следва да се преобразува в нова алинея, която по място да е веднага след ал. 3. Новата алинея да съдържа следният текст:

(4-нова) В срок до 15 (петнадесет) дни управителят на етажната собственост или упълномощеното лице е длъжно да уведоми писмено Продавача за избора на лицата по ал. 3.

4.5.4. След изпълнение на горното указание, **чл. 13, ал. 4** от проекта се преномерираща в ал. 5.

4.6. Чл. 14 от проекта урежда задълженията за уведомяване на Продавача както следва:

Чл. 14. Клиентът е длъжен в 30-дневен срок да уведоми писмено Продавача:

1. При придобиване на топлоснабден имот или на вещни права върху такъв имот да поиска да му бъде открита партида;

2. При промяна на данните с които се индивидуализира пред Продавача;

3. При използване или предоставяне на имота си или на част от него, за извършване на стопанска дейност, като попълни молба - декларация по образец на Продавача.

С цел прецизиране на текста, **чл. 14** да се редактира и добие вида:

Чл. 14. Клиентът е длъжен в 30 (тридесет) дневен срок да уведоми писмено Продавача в случаите на:

1. придобиване на топлоснабден имот или на вещни права върху такъв имот с искане за промяна или откриване на партида

2. промяна на данните, с които се индивидуализира пред Продавача;

3. използване или предоставяне на имота или на част от него, за извършване на стопанска дейност, като попълни заявление по образец на Продавача.

4.7. Текстът на **чл. 15, т. 2** предвижда забрана на клиента

2. Да сменя самоволно или поврежда средство за търговско измерване, знак, пломба или друго контролно приспособление, поставено от Продавача или друго упълномощено лице.

Този текст е идентичен с текста на чл. 13, ал. 1, т. 11, поради което следва да се заличи.

5. В Раздел V. УСЛОВИЯ ЗА КАЧЕСТВО НА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО

5.1. В чл. 16 на проекта дружеството предлага:

Чл. 16.(1) *Продавачът е длъжен да осигурява на Клиентите качествено снабдяване с топлинна енергия, което се определя по следните групи показатели:*

1. Осигуряване на необходимите количества топлинна енергия в абонатната станция на сградата.

2. Сигурност, непрекъснатост и ефективност на снабдяването.

3. Качество на търговските услуги.

(2) Продавачът е длъжен да спазва утвърдените от Държавна комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР) показатели и изисквания за качество на топлоснабдяването.

(3) Продавачът е длъжен през отоплителен период да подава топлинна енергия с параметри на топлоносителя на водните топлопреносни мрежи, осигуряващи топлинни и хидравлични режими на топлоснабдяване в съответствие с климатичните условия и чрез системите за автоматично регулиране на абонатните станции да осигурява топлоподаването в сградите в съответствие с топлинните товари за отопление, вентилация и битово горещо водоснабдяване.

(4) Продавачът е длъжен целогодишно да подава топлинна енергия с параметри на топлоносителя, за осигуряване температура на подгрята вода за горещо водоснабдяване 55°C на изхода от абонатната станция към сградната инсталация.

5.1.1. Така предложен, текстът на **чл. 16, ал. 2** некоректно цитира названието на

документа, утвърден от Комисията през 2004 г. и следва да се коригира. Също така, вместо *Държавна комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР)* следва да се запише само *Комисията*, тъй като Показателите за качество на топлоснабдяването биха могли да бъдат променени в бъдеще.

С оглед гореизложеното, текстът на **чл. 16, ал. 2** следва да добие вида:

(2) Продавачът е длъжен да спазва утвърдените от Комисията Показатели за качество на топлоснабдяването.

5.1.2. Така представен, текстът на **ал. 3 от чл. 16** на проекта е общ и не носи конкретна информация за клиента, поради което терминът *топлинните товари за отопление* следва да се замени с дефинираното в НТ понятие **действително инсталирана мощност на отоплителната инсталация**. Текстът следва да се редактира и добие следното съдържание.

(3) Продавачът е длъжен през отоплителния период да подава топлинна енергия с параметри на топлоносителя, осигуряващи топлинни и хидравлични режими на топлоснабдяване в съответствие с климатичните условия, и чрез системата за автоматично регулиране в абонатната станция да осигурява топлоподаване в сградата, съобразено с действително инсталираната мощност на отоплителната инсталация и товара на битовото горещо водоснабдяване.

5.1.3. Текстът на **ал. 4 от чл. 16** не е коректен и следва да се прецизира, в съответствие с Показатели за качество на топлоснабдяването, където в т. 1, Гарантирани параметри на топлоносителя след абонатната станция, мястото, където се измерва този параметър е *„на изхода от топлообменника за БГВ в абонатната станция“*.

След корекции текстът на **чл. 16, ал. 4** следва да добие вида:

(4) Продавачът е длъжен целогодишно да подава топлинна енергия с параметри на топлоносителя, които да осигурят температура на водата за битово горещо водоснабдяване от 55°C, измерена на изхода от топлообменника за БГВ в абонатната станция.

5.4. Разпоредбата на **чл. 17**, предложена от „Топлофикация Сливен“ ЕАД предвижда:

Чл.17.(1) За да осигури непрекъснато и ефективно топлоснабдяване на Клиентите, Продавачът е длъжен :

- 1. Да поддържа в техническа изправност топлопреносните мрежи и АС.*
- 2. Да поддържа параметрите на топлоносителя, съгласно термохидравличния режим на топлопреносната мрежа.*
- 3. Да отстранява повредите в топлопреносната мрежа и в АС в срок до 48 часа след установяването им.*
- 4. Да отстранява повредите в системата за автоматично регулиране на топлоподаването в абонатната станция свързани с преминаването на ръчен режим на управление в срок до 5 (пет) работни дни след преустановяване на автоматичния режим на управление.*

(2) Разходите за отстраняване на повредите са за сметка на собственика на мрежата или на собственика на АС.

(3) Когато поради вида на повредата, същата не може да бъде отстранена в срока по ал.1, Продавачът задължително уведомява Клиента за срока на отстраняване и при необходимост предлага въвеждане на ограничителен режим на топлоподаване.

5.4.1. В **чл. 17, ал. 2** дружеството предлага разходите за отстраняване на повредите да са за сметка на собственика на мрежата или на собственика на абонатната станция, което е предпоставка за неравноправно положение на клиентите, изградили и все още непрехвърлили собствеността на тези съоръжения на Продавача. В чл. 137, ал. 1 от ЗЕ е предвидено задължението за изграждане на присъединителен топлопровод, съоръженията към него и абонатната станция, в случаите, когато доставяната топлинна енергия е за битови нужди, да е на Продавача, и изключението на ал. 2 от същия член не бива да създава условия за некоректност.

С цел установяване на по-справедливи условия за клиентите – собственици и стриктно спазване на изискванията на ЗЕ и НТ, в които е уредено изкупуването и заплащането на цена за ползване на съоръженията, текстът на чл. 17, ал. 2 следва да се коригира както следва:

(2) Разходите за отстраняване на повредите са за сметка на Продавача, с изключение на случаите, когато присъединителният топлопровод и абонатната станция са изградени от Клиентите и Продавачът заплаща цена за ползване на съоръженията.

5.4.2. Алинея 3 на чл. 17 не е съобразена с ал. 1, където в т. 3 и т. 4 има два срока за отстраняване на повреди, поради което изразът *срока по ал.1*, следва да се замени със *срока по ал.1, т. 3*, след което **чл. 17, ал. 3** добива вида:

(3) Когато поради вида на повредата, същата не може да бъде отстранена в срока по ал. 1, т. 3, Продавачът задължително уведомява Клиента за срока на отстраняване и при необходимост предлага въвеждане на ограничителен режим на топлоподаване.

5.5. Чл. 18 на проекта предвижда:

Чл. 18. Клиентите са длъжни да поддържат в техническа изправност сградните инсталации за отопление и битово гореща вода след границата на собственост на съоръженията в сградата.

С цел прецизиране на текста изразът *битово гореща вода* да бъде заменен с изрза *битово горещо водоснабдяване*, с което текстът да придобие следния вид:

Чл. 18. Клиентите са длъжни да поддържат в техническа изправност сградните инсталации за отопление и битово горещо водоснабдяване след границата на собственост на съоръженията в сградата.

6. В Раздел VI. РЕД ЗА ИЗМЕРВАНЕ И ОТЧИТАНЕ НА ТОПЛИННАТА ЕНЕРГИЯ:

6.1. В чл. 19 от проекта дружеството е предложило:

Чл.19. (1) Търговското измерване и отчитане на продаденото на Клиента количество топлинна енергия се извършва чрез средство за търговско измерване – топломер, монтиран в АС на границата на собственост.

(2) В случаите, когато топломера, е монтиран на място, различно от границата на собственост, то показанията му се коригират с технологичните разходи на топлинна енергия за участъка между границата на собственост и него.

(3) Клиентът в СЕС е длъжен да има средства за ДР на топлинната енергия в имота си - индивидуални топломери или индивидуални разпределители, монтирани на всички отоплителни тела, както и водомери за топла вода на всички отклонения от сградната инсталация за БГВ към имота му.

(4) Отчетеното количество консумирана топлинна енергия за сградата се разпределя между отделните имоти, присъединени към АС, от избран от тях Търговец (с която Продавачът сключва договор), чрез системата за ДР или от Продавача. Определените от Търговеца дялове за имотите служат за изготвяне на сметката на Клиентите от Продавача.

(5) В случаите, когато допълването на сградните инсталации за отопление се извършва с топлоносител гореща вода от топлопреносната мрежа на Продавача, към количеството топлинна енергия, измерена с топломера, се добавя количеството на топлинната енергия за подгряване на водата за допълване, определено съгласно т.3 от Приложението към чл.61, ал. 1 от НТ № 16-334. Количеството вода за допълване на отоплителните инсталации от топлопреносната мрежа е за сметка на Клиента.

6.1.1. Във връзка с разпоредбата на чл. 156, ал. 1 от ЗЕ, в **чл. 19** следва да бъде добавена нова алинея със следното съдържание:

(нова) Тепломерът в абонатната станция е собственост на Продавача.

6.1.2. В **чл. 19** следва да бъде отразена разпоредбата на чл. 52, ал. 1, т. 3 от НТ като

бъде добавена нова алинея със следния текст:

(нова) По искане на етажната собственост и за нейна сметка, Продавачът монтира допълнителен контролен топломер след подгревателя за отопление в абонатната станция, като показанията му се използват от лицето по чл. 139б от ЗЕ за по-точно разпределение на консумираната енергия за отопление и гореща вода по имоти.

6.1.3. Систематичното място на чл. 19, ал. 3 и ал. 4 не е в този раздел за измерване и отчитане на топлинната енергия, а в следващия, който е посветен на разпределението на топлинната енергия между клиентите в СЕС, поради което същите следва да се заличат от този раздел, а съдържанието им да се премести в раздел VII.

6.1.4. За по-голяма яснота, чл. 19, ал. 5, в последното изречение, преди „отоплителни инсталации“ да се добави „вътрешни“, с което текстът да придобие следния вид:

(5) В случаите, когато допълването на сградните инсталации за отопление се извършва с топлоносител гореща вода от топлопреносната мрежа на Продавача, към количеството топлинна енергия, измерена с топломера, се добавя количеството на топлинната енергия за подгряване на водата за допълване, определено съгласно т. 3 от Приложението към чл.61, ал. 1 от НТ. Количеството вода за допълване на вътрешните отоплителни инсталации от топлопреносната мрежа е за сметка на Клиента.

6.1.5. След отразяване на горните указания в чл. 19, алинеите да се преномерират.

6.2. В чл. 20 проектът предлага следния текст за ежемесечен отчет:

Чл.20. Ежемесечното отчитане на показанията на топломера в АС, се извършва съвместно от Продавача и Търговеца по график до 28-мо число на отчетния месец. Количеството топлинна енергия за разпределение за отчетния месец за оставащите до края на месеца дни, се определя на база ползваното и отчетено до датата на отчета, средно за един ден, умножено по броя на дните до края на месеца. Полученото участва в общото за разпределение за отчетния месец.

Съгласно чл. 70 от НТ, количеството топлинна енергия се разпределя по Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради - етажна собственост, която е приложение към чл. 61, ал. 1 от НТ, като топлинната енергия за разпределение се отчита от топломера в абонатната станция и няма основание тя да се изчислява по посочения в чл. 20 на проекта начин, с добавяне на прогнозни данни. Нещо повече, в чл. 63, ал. 4, т. 2 на НТ е посочено, че топлопреносното предприятие представя на лицето по чл. 139б от ЗЕ енергията, отчетена от общия топломер за разпределение за всеки месец. Поради противоречие с НТ, чл. 20 следва да придобие редакцията:

Чл. 20. Отчитането на показанията на топломера в абонатната станция на сградата, за всеки отчетен период, се извършва от Продавача при спазване изискванията на НТ.

6.3. В чл. 21 дружеството предлага следния текст:

Чл. 21. (1) Клиентът или съответното УП има право да съобщи на Продавача за открити от него грешки, дефекти или други недостатъци в топломера, собственост на Продавача.

(2) Продавачът е длъжен да организира проверката на топломера в 7 (седем) дневен срок от уведомяването.

(3) Продавачът организира извънредна метрологична проверка на топломера по искане на Клиента.

(4) Разходите за проверката на топломерите в случаите по ал.3 са за сметка на Клиента, когато установените отклонения са в границите на допустимите грешки, съгласно стандарта, а в останалите случаи са за сметка на продавача.

(5) Ако установените при проверката грешки в измерването са по-големи от допустимите по стандарта, Продавачът преизчислява продаденото количество топлинна енергия за периода след последното отчитане на средствата за търговско

измерване, но за не повече от 45 (четиридесет и пет) дни, освен ако времето на неточно и/или неправилно измерване може да бъде точно определено.

6.3.1. В чл. 21, ал. 1 ненужно е използвано съкращението УП, което за яснота следва да се замени с „**Представител на етажната собственост**“.

6.3.2. Предвиденият в чл. 21, ал. 2 седем-дневен срок за организиране проверка на топломера в абонатната станция не съответства на т. 15 от раздел „Качество на търговските услуги“ от „Показатели за качество на топлоснабдяването“, с оглед на което следва да се промени на **5 (пет) дневен**.

6.4. За по-голяма яснота в чл. 21, ал. 4 следва да се добави определението „**приложимия**“ за стандарта, след което да добие вида:

(4) Разходите за проверката на топломерите в случаите по ал. 3 са за сметка на Клиента, когато установените отклонения са в границите на допустимите грешки, съгласно приложимия стандарт, а в останалите случаи са за сметка на Продавача.

7. В Раздел VII. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ТОПЛИННАТА ЕНЕРГИЯ МЕЖДУ КЛИЕНТИТЕ В СЕС:

7.1 Чл. 23 от проекта гласи:

Чл. 23. (1) Дяловото разпределение на топлинната енергия се извършва възмездно от продавача самостоятелно или чрез възлагане на лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а от ЗЕ и избрано от Клиентите в СЕС, при спазване изискванията на НТ N 16-334.

(2) Клиентите в СЕС избират Търговец за извършване на услугата дялово разпределение с решение на Общото събрание на етажната собственост свикано и проведено при условията и реда на ЗУЕС и ЗЕ. Присъствалите на Общото събрание Клиенти собственооръчно изписват трите си имена в протокола и го подписват. За резултатите от избора Клиентите уведомяват писмено продавача.

7.1.1. Предложеният в проекта текст на чл. 23, ал. 2 по принцип е коректен, но за улеснение на клиентите би било по-добре в общите условия да се конкретизира с какво мнозинство се взема решение за избор на Търговец, който извършва услугата дялово разпределение в СЕС. Предвид изложеното и на основание чл. 139б от ЗЕ, в ал. 2 на чл. 23, първото изречение следва да завърши след изрази „етажната собственост“, а условията, при които се избира Търговец да се изложат в отделно изречение.

След отразяване на указаното, текстът на ал. 2 да добие следния вид:

(2) Клиентите в СЕС избират Търговец за извършване на услугата дялово разпределение с решение на Общото събрание на етажната собственост. Изборът се извършва с писмено съгласие на собствениците, притежаващи най-малко две трети от собствеността в сградата - етажна собственост. Присъствалите на Общото събрание Клиенти собственооръчно изписват трите си имена в протокола и го подписват. За резултатите от избора Клиентите уведомяват писмено Продавача.

7.1.2. Във връзка с указанието в т. 6.1.3 от доклада, с което текстовете на ал. 3 и ал. 4 се заличават от чл. 19 и материята се урежда в раздел VII, същите следва да се добавят като **нови алинеи в чл. 23** както следва:

(нова-1) Клиентът в СЕС е длъжен да монтира средства за дялово разпределение на топлинната енергия в имота си - индивидуални топломери или индивидуални разпределители, монтирани на всички отоплителни тела, както и водомери за топла вода на всички отклонения от сградната инсталация за БГВ към имота си, с изключение на случаите по чл. 61, ал.4 от НТ.

(нова-2) Отчетеното количество консумирана топлинна енергия за сградата се разпределя между отделните имоти, присъединени към една абонатна станция, от избран от тях Търговец (с който Продавачът сключва договор) или от Продавача, чрез системата за дялово разпределение. Определените от Търговеца дялове за имотите служат за изготвяне на сметките на Клиентите от Продавача.

7.2. Проектът съдържа текст за заплащането на Продавача суми за услугата дялово разпределение. Въпреки, че дялово разпределение не се контролира от КЕВР, тази услуга е възмездна и е ангажимент на клиента, който следва да бъде информиран за това, включително как ще се формира цената на тази услуга.

7.3. В чл. 24 дружеството предлага:

Чл.24. Продавачът е длъжен да обяви по подходящ начин списък на лицата вписани в публичния регистър по 139а от ЗЕ, с които е сключил договор за извършване на дялово разпределение на доставената топлинна енергия в СЕС.

Така предложен текстът ограничава правото на избор на клиентите да изберат от останалите лица, които са вписани в публичния регистър по чл. 139а от ЗЕ и които биха могли да извършват услугата дялово разпределение на територията на град Сливен.

С оглед осигуряване на клиентите на необходимата информация при избора на лице по чл. 139а от ЗЕ за извършване на услугата дялово разпределение, **чл. 24** е необходимо да се промени по следния начин:

Чл. 24. Продавачът е длъжен да обявява по подходящ начин:

1. списък на лицата, вписани в публичния регистър на Министерството на енергетиката, съгласно чл. 139а от ЗЕ, за лицензионната му територия;

2. средствата за дялово разпределение за отопление, с които съответният Търговец работи;

3. промените в списъка на Търговците, вписани в публичния регистър по чл.139а от ЗЕ на Министерството на енергетиката.

7.4. Чл. 25 от проекта гласи:

Чл.25. За прилагане на системата за дялово разпределение на топлинната енергия в СЕС Клиентите са длъжни :

1. Да изберат Търговец за АС от списъка по чл.24.

2. Да прилагат средства за отчитане на дяловото потребление от един и същи модел, доставени от едно и също ЛДР или одобрени за използване в сградата от нея.

7.4.1. Използването на съкращения *ЛДР* е неясно за клиентите. В случая, както и навсякъде по-долу в текста е коректно да се използва нормативно дефинираното понятие „*Търговец*”, за което има определение в чл. 1 от настоящите общи условия.

7.4.2. За коректно отразяване на чл. 140, ал. 2 от ЗЕ, текстът на **чл. 25, т. 2** следва да добие вида:

2. Да прилагат средства за дялово разпределение на топлинната енергия за отопление от един и същ модел, доставени от един и същ Търговец или одобрени за използване в сградата от него.

7.5. Чл. 26 от проекта предвижда:

Чл.26. (1) В случаите, когато в сградата има отоплителни тела без уреди за дялово разпределение или уредите не са отчетени поради неосигуряване на достъп от Клиента, разпределението на топлинната енергия за отопление се извършва от Търговеца, съгласно чл. 70, ал. 4 и по реда на т. 6.5 от Приложения по чл. 61, ал. 1 от НТ N 16-334.

(2) В случаите, когато Продавачът или Търговеца, са констатирани, че срокът на съответствие на топломерите и водомерите, определен със Закона за измерванията е изтекъл, писмено уведомява Клиентите и определя срока за привеждане в съответствие.

(3) В случаите, в които Клиентът не изпълни предходната разпоредба, след изтичане на определения срок за имота му се разпределя топлинна енергия при условията на чл. 69, ал. 2 от Наредба №16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването, на т. 6.5 и т.7.3.1 от методиката за дялово разпределение на топлинна енергия към Наредба 16-334 за топлоснабдяването.

7.5.1 В ал. 1 на чл. 26 следва да се направят редакционни промени, във връзка с правилното изписване на приложението към чл. 61, ал. 1 от НТ и правилното изписване на НТ, след което текстът добива вида:

Чл. 26. (1) В случаите, когато в сградата има отоплителни тела без уреди за

дялово разпределение или уредите не са отчетени поради неосигуряване на достъп от Клиента, разпределението на топлинната енергия за отопление се извършва от Търговеца, съгласно чл. 70, ал. 4 и по реда на т. 6.5 от Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в СЕС, Приложение към чл. 61, ал. 1 от НТ.

7.5.2. След ал. 1 да се добави **нова ал. 2** със следния текст:

(2 нова) Разпределението на топлинна енергия за БГВ се извършва съгласно чл. 69 от НТ.

7.5.3. В чл. 26, ал. 2 от проекта некоректно са посочени средства, които не са собственост на клиентите и за които няма основание Продавачът и Търговецът да издават съответните предписания на клиентите. Предвид изложеното, изразът „**топломерите и водомерите**“ следва да се замени с изречения „**средствата за дялово разпределение - разпределители, водомери за топла вода и индивидуални топломери**“. Алинеята да се преномерираща като ал. 3. След така извършените редакции ал. 2 от чл. 26 добива вида:

(3) В случаите, когато Продавачът или Търговецът са констатирани, че срокът на съответствие на средствата за дялово разпределение - разпределители, водомери за топла вода и индивидуални топломери, определен със Закона за измерванията е изтекъл, писмено уведомява Клиентите и определя срока за привеждането им в съответствие.

7.5.4. За по-голяма яснота чл. 26, ал. 3 да добие следния вид:

(4) В случаите, в които Клиентът не изпълни предходната разпоредба, след изтичане на определения срок, за имота му се разпределя топлинна енергия при условията на чл. 69 и чл. 70 от НТ.

7.6. Предвид дадената дефиниция в началото на Общите условия, Наредба № 16-334 от 2007 г. за топлоснабдяването следва навсякъде в проекта да се изписва като **НТ**.

7.7. Както е указано в 7.4.1 от доклада, използването на съкращения **ЛДР** и **ДР** е неясно за клиентите. В случай, че дружеството настоява да се използват в текстовете такива съкращения, е необходимо да се дефинират. Считаме, че в случая е коректно да се използва нормативно дефинираното понятие „**Търговец**“, за което има определение в чл. 1 от настоящите общи условия, а за услугата дялово разпределение да не се използва съкращение.

7.8. В чл. 27 от проекта е предвидено:

Чл.27. (1) За сгради, в които по технически и други причини посочени в чл.61, ал.2 и ал.4 от НТ N 16-334, не е въведена системата за ДР на топлинната енергия или собствениците на СЕС не са изпълнили задължението си по чл.153, ал.1 от ЗЕ, разпределението ѝ се извършва от Продавача по реда на чл.61, ал.3 от НТ N 16-334.

(2) Отчетеното количество топлинна енергия се разпределя за ОВ и за БГВ по реда, предвиден в ЗЕ и НТ N 16-334.

(3) Количеството топлинна енергия за ОВ се разпределя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, общите части в СЕС и топлинна енергия за отделните имоти, като:

1. Количеството топлинна енергия, отдадено от сградната инсталация се определя по един от начините описани в чл. 63, ал.2, т.2, б.е, т.е, от НТ N 16-334. Количеството топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация се определя от Търговеца. Количеството топлинна енергия се разпределя между отделните Клиенти в сградата, пропорционално на пълния отопляем обем на имотите по проект или посочен от собствениците на СЕС и приет от Продавача начин.

2. Количеството топлинна енергия за общите части в СЕС се определя пропорционално на отоплителната мощност на отоплителните тела монтирани в общите части на СЕС и се разпределя пропорционално на пълния отопляем обем на имотите по проект.

3. В случаите на чл.27, ал.1, количеството топлинна енергия за ОВ на отделните имоти се разпределя пропорционално на отопляемия обем или мощността на инсталираните отоплителни тела в тях.

За по-голяма яснота и съответствие с разпоредбите на ЗЕ и НТ, **чл. 27** следва да добие вида:

7.8.1. Чл. 27. (1) *За сгради, в които по технически причини е невъзможно въвеждане на системата за дялово разпределение на топлинната енергия и за сгради, в които етажните собственици не са изпълнили задължението си да изберат Търговец, съгласно разпоредбите на чл. 65, ал. 2 от НТ, разпределението се извършва от Продавача съгласно т. 9 от Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в СЕС, Приложение към чл. 61, ал. 1 от НТ*

7.8.2. (2) *Количеството топлинна енергия в СЕС се разпределя за отопление и за горещо водоснабдяване по реда, предвиден в ЗЕ и НТ.*

7.8.3. (3) *Количеството топлинна енергия за отопление се разпределя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация и топлинна енергия за отопление на отделните имоти и общите части в СЕС, по реда предвиден в ЗЕ и НТ.*

7.9. В чл. 28 от проекта дружеството е предложило следния текст:

Чл.28. (1) *Количеството топлинна енергия, ползвана за магазини, зали, басейни и др., с инсталации, присъединени чрез самостоятелни отклонения към АС в СЕС, се определя по показанията на контролни топломери, монтирани от Потребителя в АС.*

(2) *Разпределението на топлинната енергия за Клиенти, които имат право на собственост или вещно право на ползване върху клубове, офиси, магазини, зали, басейни и др., с инсталации, присъединени чрез самостоятелни отклонения към АС в СЕС, се определя по изчислителен път чрез средства за контролно измерване, собственост на клиента.*

Така предложен текстът не отразява коректно разпоредбите на НТ, поради което следва да се извършат корекции.

7.9.1. В чл. 28, ал. 1 от проекта е посочено, че *количеството топлинна енергия, ползвана за магазини, зали, басейни и др., с инсталации, присъединени чрез самостоятелни отклонения към АС в СЕС, се определя по показанията на контролни топломери, монтирани от Потребителя в АС.*

В НТ е предвидено контролните топломери да са собственост на клиента, а не клиентът сам да монтира топломера. Освен това в чл. 67 от НТ е предвидено средствата за контролно измерване да служат за определяне на дела, а не на *количеството топлинна енергия*, което означава, че когато посочените обекти се намират в СЕС, за тях се прилага системата за дялово разпределение, от лицето, избрано от общото събрание на етажната собственост.

Предвид изложеното, текстът на ал.1 следва да се промени така, че да съответства напълно на чл. 67 от НТ, като думата „*Количеството*“ да се замени с „*Делът*“; да се уточни каква собственост са контролните топломери; да се заличи изразът „*монтирани от Потребителя в АС*“.

След изпълнение на горните указания, текстът на **ал. 1 от чл. 28** да добие вида:

Чл. 28. (1) *Делът на топлинната енергия, ползвана за магазини, зали, басейни и др., с инсталации, присъединени чрез самостоятелни отклонения към абонатна станция в СЕС се определя по показанията на контролни топломери, собственост на Клиента.*

7.9.2. В чл. 28, ал. 2 е предвидено разпределението на топлинната енергия за посочените клиенти да *се определя по изчислителен път чрез средства за контролно измерване*, което е некоректно и неясно.

Необходимо е заявителят да приведе **чл. 28, ал. 2** в съответствие с чл. 67 от НТ. Предвид изложеното, текстът на ал.2 следва да добие вида:

(2) *Разпределението на топлинната енергия използвана за магазини, зали, басейни и други, които са присъединени чрез самостоятелни отклонения към абонатни станции в СЕС, се извършва посредством услугата “дялово разпределение” от Търговеца, избран от Клиентите в СЕС.*

8. В Раздел VIII. РЕД И СРОКОВЕ ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ И ПОЛУЧАВАНЕ НА ИНДИВИДУАЛНИТЕ ИЗРАВНИТЕЛНИ СМЕТКИ:

8.1. В чл. 30 от проекта се урежда връчването на изравнителната сметка на клиентите.

8.1.1. В чл. 30, ал. 1 от проекта е записано:

Чл.30. (1) Продавачът предоставя изравнителната сметка на клиента/клиентите по един от следните начини: чрез лицето по чл.139б от ЗЕ на упълномощеното лице в СЕС (обща и индивидуална), чрез разпространението им в пощенските кутии по адреси на Клиентите, или чрез електронна поща посочена от Клиента.

Във връзка с определения 30 дневен срок за подаване на рекламации по отчета на показанията на уредите и/или разпределението на енергията, който започва да тече от датата на връчването на изравнителната сметка, е необходимо датата на получаването на индивидуалните изравнителни сметки от клиентите да бъде удостоверена по ясен начин, което автоматично изключва изпращането им по пощата. Изпращането на изравнителната сметка с обратна разписка също е неприемливо, тъй като е недопустимо да се натоварва дружеството с такива разходи.

С оглед на изложеното, **чл. 30, ал. 1** да добие вида:

Чл. 30. (1) Продавачът връчва изравнителните сметки (обща и индивидуални) на Клиентите чрез Търговеца, по един от следните начини:

1. На упълномощеното от СЕС лице, като датата на връчване се удостоверява с подписа на упълномощеното лице. Упълномощеното лице информира Клиентите в СЕС за общата изравнителна сметка, датата на получаването ѝ и им връчва индивидуалните изравнителни сметки.

2. По електронна поща, посочена от Клиента, като за дата на връчване се приема датата на изпращане. Този начин на връчване се прилага само при изрично писмено заявено желание от Клиента.

8.1.2. С цел привеждане текста на **ал. 2 от чл. 30** на проекта в съответствие с разпоредбите на чл. 73, ал. 2 от НТ, ал. 2 следна да добие вида:

(2) Не се изготвя изравнителна сметка за съответния отчетен период при разпределение по реално месечно потребление и пълен отчет на всички уреди за дялово разпределение, извършен от Търговеца.

8.1.3. В ал. 3 на чл. 30 от проекта е предвидено следното:

(3) При прогнозно разпределение на ползваната топлинна енергия от Клиентите, Търговецът е длъжен да определи най-малко две дати за отчет на средствата за дялово разпределение. За часа и датата за отчет Търговецът е длъжен да уведоми по подходящ начин клиентите в СЕС и писмено УП. Крайна дата за отчет на СДР се определя дата не по-късно от 45 дни след обявяване на края на отоплителния период.

Забележките по текста са, както следва:

Употребените в **чл. 30, ал. 3** съкращения СДР и УП следва да се заменят със съответния пълен текст, да се отстранят правописните грешки, като текстът добие следния вид:

(3) При прогнозно разпределение на ползваната топлинна енергия от Клиентите, Търговецът е длъжен да определи най-малко две дати за отчет на средствата за дялово разпределение. За часа и датата за отчет Търговецът е длъжен да уведоми по подходящ начин Клиентите в СЕС и писмено Упълномощеното лице. Крайна дата за отчет на средства за дялово разпределение се определя дата не по-късно от 45 дни след обявяване на края на отоплителния период.

8.2. Чл. 31 от проекта предвижда:

Чл.31. (1) Рекламации за отчет на показанията на уредите и разпределението на енергията за предходен период се разглеждат, ако са подадени в 30-дневен срок след получаване на изравнителната сметка от потребителите.

(2) Клиентите не осигурили достъп, могат да поискат срещу заплащане, съгласно ценоразпис на Търговеца допълнителен отчет и преработване на изравнителните

сметки (обща и индивидуални) в тримесечен срок от датата по чл.30, ал.3

(3) След изтичане на срока по ал. 2, рекламации се приемат само след изричното писмено съгласие на Клиентите в СЕС, притежаващи две трети от собствеността в сградата, присъединени към една абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, дадено по реда на ЗУЕС.

Текстовете следва да претърпят промени и корекции както следва:

8.2.1. В чл. 31, ал. 1 терминът *потребителите* следва да се замени с „Клиентите“.

8.2.2. За привеждане на текстовете от **ал. 2 и ал. 3 на чл. 31** в съответствие с чл. 70, ал. 5 от НТ, същите се обединяват в една алинея със следното съдържание:

(2) Клиентите, неосигурили достъп могат да поискат допълнителен отчет и преработване на изравнителната сметка в тримесечен срок от датата на връчването ѝ на Упълномощения представител на етажната собственост. След изтичане на срока не се приемат нови рекламации и не се преработва изравнителната сметка.

9. В Раздел IX. ЗАПЛАЩАНЕ НА ТОПЛИННАТА ЕНЕРГИЯ И УСЛУГАТА ДЯЛОВО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ:

9.1. В чл. 32 на проекта дружеството урежда ценообразуването на топлинната енергия, заплащането ѝ, съобщенията към месечните фактури както следва.

Чл.32. (1) Клиентите заплащат топлинната енергия за битови нужди по цени не по-високи от утвърдените от ДКЕВР.

(2) Продавачът е длъжен да образува цената на топлинната енергия, да я представи за утвърждаване в ДКЕВР и да я публикува съгласно предвидения в ЗЕ начин.

(3) Продавачът е длъжен в сключения договор с Търговеца, да договори и цена на услугата дялово разпределение.

(4) Продавачът издава ежемесечно съобщения за фактурираните суми на Клиентите, които съдържат следната информация:

- начално и крайно показание на индивидуалните УДР за ОВ и БГВ
- разлика на индивидуалните УДР за ОВ и БГВ
- данни за ЛДР
- данни за местата където се извършва заплащането на ТЕ
- пълен отопляем обем на имота по проект
- цена и суми за топлинна енергия по видове
- обща дължима сума за месеца, включително ДДС
- начална и крайна дата за плащане
- срокове за възражение
- наличие на стари задължения
- отчетената топлинна енергия по топломера в АС;
- технологичните разходи на енергия в абонатната станция;
- топлоенергия за разпределение за БГВ
- топлоенергия за разпределение на СИ
- топлоенергия за УДР
- количеството БГВ отчетено по водомери
- количеството БГВ отчетено без водомери
- количеството брой хора
- общо количество БГВ отчетено
- средно месечна температура
- отопляем обем за ОВ
- мощност за ОВ
- дни с ОВ
- дни с БГВ
- денградуси за ОВ на АС

- специфичен разход за 1м³ БГВ
- специфичен разход за 1 т.е.
- специфичен разход за ОВ от СИ

Съдържанието на тази разпоредба е от особено значение за клиентите, поради което следва да бъде изчерпателна и коректна. В тази връзка, в чл. 32 от проекта е необходимо да се направят следните промени:

9.1.1. Чл. 32, ал. 2 да добие следния вид:

(2) Продавачът е длъжен да публикува утвърдената от КЕВР цена в средствата за масово осведомяване, на интернет страницата си и в центровете за обслужване на Клиенти.

Предоставяната на клиентите информация трябва да е ясна и разбираема, за което информацията към издаваните от дружеството съобщения за фактурираните суми в чл. 32 трябва да бъде коригирана и допълнена съгласно избора на клиента за извършване на дяловото разпределение по чл. 71 или по чл. 73 от НТ:

9.1.2. Във връзка с гореизложеното, чл. 32, ал. 4 от проекта следва да добие вида:

(4) За Клиентите, избрали дяловото разпределение на топлинната енергия да се извършва по смисъла на чл. 71 от НТ, Продавачът издава справка за фактурираните суми на Клиентите, към които се прилага информация за:

- 1. показания на общия топломер – начално, крайно;*
- 2. доставена в абонатната станция на сградата топлинна енергия по топломер;*
- 3. количество топлинна енергия в абонатната станция за съответния месец на предходния отчетен период;*
- 4. общ брой на дните, в които е работила абонатната станция – от дата до дата;*
- 5. доставена в абонатната станция на сградата топлинна енергия без топломер;*
- 6. технологични разходи на енергия в абонатната станция;*
- 7. енергия за разпределение, в т.ч. за отопление и за гореща вода;*
- 8. показания на общия водомер пред подгревателя за БГВ- начално, крайно;*
- 9. количество гореща вода по общия водомер пред подгревателя за БГВ;*
- 10. пълен отопляем обем на сградата по проект;*
- 11. пълен отопляем обем на имота по проект;*
- 12. прогнозно количество топлинна енергия за отопление на имота, в т.ч. за сградна инсталация;*
- 13. прогнозно количество топлинна енергия за гореща вода за имота;*
- 14. Кп - корекционен коефициент, отразяващ промяната в потреблението и климатичните условия;*
- 15. цена и суми за топлинна енергия по видове;*
- 16. обща дължима сума за месеца, вкл. ДДС;*
- 17. суми от корекции, изравнения, социални помощи;*
- 18. сума за плащане, срок за плащане, просрочени суми;*
- 19. данни за начислената топлинна енергия в имота за същия месец от предходната година;*
- 20. данни за неустойки, включително топлинна енергия и стойност на същата за СЕС и имота;*
- 21. лицето, извършващо дяловото разпределение на топлинна енергия в СЕС.*

9.1.3. В чл. 32 следва да се добави нова алинея 5 към чл. 32 със следното съдържание:

(5-нова) За Клиентите, избрали дяловото разпределение на топлинната енергия да се извършва по смисъла на чл. 73 от НТ, Продавачът издава справка за фактурираните суми на Клиентите, към които се прилага информация за:

- 1. показания на общия топломер – начално, крайно;*

2. показания на контролен топломер – начално, крайно
3. доставена в абонатната станция на сградата топлинна енергия по топломер;
4. общ брой на дните, в които е работила абонатната станция – от дата до дата;
5. доставена в абонатната станция на сградата топлинна енергия без топломер;
6. технологични разходи на енергия в абонатната станция;
7. енергия за разпределение, в т.ч. за отопление и за гореща вода;
8. показания на общия водомер пред подгревателя за БГВ - начално, крайно;
9. количество гореща вода по общия водомер пред подгревателя за БГВ;
10. количество гореща вода за имотите, отчетена по индивидуалните водомери за топла вода;
11. специфичен разход на топлинна енергия за подгряване на 1 m³ гореща вода;
12. пълен отопляем обем на сградата по проект;
13. пълен отопляем обем на имота по проект;
14. топлинна енергия за отопление на имота;
15. топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация в СЕС;
16. топлинна енергия за отопление на общите части;
17. топлинна енергия отдадена от сградната инсталация за имота;
18. топлинна енергия за отопление на общите части за имота;
19. показания на водомера/ите – начално, крайно;
20. количество гореща вода за имота /по водомер, по норма/, брой обитатели;
21. r – корекционен коефициент за БГВ;
22. топлинна енергия за гореща вода за имота;
23. цена и суми за топлинна енергия по видове;
24. обща дължима сума за месеца, вкл. ДДС;
25. суми от корекции, изравнения, социални помощи;
26. сума за плащане, срок за плащане, просрочени суми;
27. данни за начислена топлинна енергия в имота за същия месец от предходната година;
28. данни за неустойки, включително топлинна енергия и стойност на същата за СЕС и имота;
29. лицето, извършващо дяловото разпределение на топлинна енергия в СЕС.

9.2. В чл. 33 са уредени възможностите за заплащане на топлинна енергия както следва:

Чл. 33. (1) Клиентите заплащат топлинната енергия по един от следните начини, който е еднакъв за АС :

1. На 10-сет равни месечни вноски и 2 изравнителни вноски.
2. На месечни вноски, определени по прогнозна консумация за имотите в сградата и една изравнителна вноска.
3. По реална месечна консумация.

(2) Когато Клиентите в СЕС, присъединени към една АС, заплащат топлинната енергия по ал.1, т.1 и т.2, прогнозната месечна консумация се определя от Търговеца въз основа на прогнозната консумация, определена от консумираната топлинна енергия през предходния отчетен период.

В горната разпоредба на проекта некоректно са уредени начините за заплащане на топлинната енергия, като не са спазени текстовете на чл. 155 от ЗЕ.

Във връзка с горното, следва:

9.2.1. Чл. 33, ал. 1 да се приведе в съответствие с чл. 155 от ЗЕ и да добие редакцията:

Чл. 33 (1) Клиентите в сграда - етажна собственост заплащат консумираната топлинна енергия по един от следните избрани от тях начини:

- 1. на 11 равни месечни вноски и една изравнителна вноски;*
- 2. на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за сградата, и една изравнителна вноски;*
- 3. по реална месечна консумация.*

9.2.2. Чл. 33, ал. 2, следва да се приведе в съответствие с чл. 71 от НТ, и да добие следната редакция:

(2) Прогнозната месечна консумация за Клиентите в СЕС се определя от Търговеца в съответствие с чл. 71 от НТ.

9.2.3. С цел по-добра информираност на клиентите и уреждане начина на заявяване на плащането, в чл. 33 да се добави нова ал. 3 със следния текст:

(3 нова) Клиентите, които избират да заплащат доставената им топлинна енергия на равни месечни вноски, заявяват това писмено пред Продавача преди началото на съответния отоплителен сезон. Месечните вноски се определят по реда на чл. 72 от НТ.

9.3. В текстовете на **чл. 34** по-долу дружеството е предложило формирането и заплащането на топлинната енергия както следва.

Чл.34. (1) *Месечната дължима от Клиента сума, се състои от три части – сума формирана по цена за потребена топлинна енергия, сума формирана по цена за добавъчна вода и сума формирана по цената за услугата ДР.*

(2) Месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на Клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл.71 от НТ се формира въз основа на определеното за него прогнозно количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от Продавача.

(3) Месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на Клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл.73 от НТ се формира въз основа на определеното за него реално количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от Продавача.

(4) След отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от Търговеца, Продавачът издава за отчетния период кредитни известия на стойността на фактурите по ал.1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки.

(5) Когато при издаването на фактурата по ал. 3 се установи, че Клиентът е заплатил сума, по-голяма от сумата по фактурата и ако Клиентът няма просрочени задължения към Продавача, заплатената в повече сума се приспада от дължимите суми за следващ/и период/и, или по желание на Клиента, се възстановява от Продавача.

(6) Когато при издаването на фактурата по ал. 3 се установи, че Клиентът е заплатил сума, по-голяма от сумата по фактурата, и Клиентът има просрочени задължения към Продавача, със сумата в повече може да се извърши прихващане с изискуемо и ликвидно вземане на Продавача. Всички останали суми, по желание на Клиента, му се връщат или се приспадат от дължимите суми за следващ/и период/и”

Така представената материя в **чл. 34** следва да претърпи корекции и допълнения.

9.3.1. В **чл. 34, ал. 2** за по-голяма яснота и определяне задължението на Продавача да изпраща изготвените фактури, след текста **„за която сума се издава“** да се добави **„и изпраща“** и добие вида:

(2) Месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на Клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл.71 от НТ се формира въз основа на определеното за него прогнозно количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава и изпраща ежемесечно фактура от Продавача.

9.3.2. За по-голяма яснота и определяне задължението на Продавача да изпраща изготвените фактури, в **чл. 34, ал. 3** след текста **„за която сума се издава“** да се добави **„и изпраща“**, с което добива вида:

(3) Месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на Клиент в

СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл.73 от НТ се формира въз основа на определеното за него реално количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава и изпраща ежемесечно фактура от Продавача.

9.3.3. За по-голяма яснота и определяне задължението на Продавача да изпраща изготвените фактури, в чл. 34, ал. 4 след текста „Продавачът издава“ да се добави „и изпраща“: с което добива вида

(4) След отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от Търговеца, Продавачът издава и изпраща за отчетния период кредитни известия на стойността на фактурите по ал.1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки.

9.3.4. В ал. 4 на чл. 34 препратката по „ал. 1“ се променя в „ал. 2“. Грешката е техническа.

9.3.5. В ал. 5 на чл. 34 препратката по „ал. 3“ се променя в „ал. 4“. Грешката е техническа.

9.3.6. В ал. 6 на чл. 34 препратката по „ал. 3“ се променя в „ал. 4“. Грешката е техническа.

9.3.7. В чл. 34 да се добави нова ал. 7, в съответствие чл. 76 от ЗЗД, с цел по-добра информираност на клиентите.

(7 нова) Когато Клиентът има две и повече дължими суми, включително съдебни и присъдени вземания, ако изпълнението не е достатъчно да погаси всичките, Клиентът може да заяви кое от тях погасява. Ако не е заявил това, погасява се най-обременителното за него задължение. При няколко еднакво обременителни задължения, погасява се най-старото, а ако всички са възникнали едновременно, те се погасяват съразмерно.

9.4. В чл. 35 от проекта е предвидено следното:

Чл.35. (1) Клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия и сума за услугата ДР за топлинна енергия в 30 (тридесет) дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят и има издадена фактура.

(2) Дължимата сума от изравнителните сметки се заплащат в 30 (тридесет) дневен срок, след датата на издаване на дебитни известия.

(3) Клиентите имат право да предявяват възражения до Продавача, за начислената сума за топлинната енергия в 45 (четиридесет и пет) дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. След изтичане на този срок, възражения могат да се правят по общия исков ред пред родово компетентния съд.

(4) Възраженията на Клиента по ал.3 не го освобождават от заплащане на сумата за топлинна енергия и сума за услугата ДР за топлинна енергия по издадената фактура.

(5) В случай, че възраженията на Клиента по ал.3 са основателни, начислените суми се преизчисляват, за което Продавачът издава дебитно или кредитно известие.

Поради технологичното време, необходимо за изготвяне на ежемесечните сметки за топлинна енергия и времето за получаване от съответния абонат на фактурите за дължимите суми срокът за плащане следва да бъде 45 дни след изтичане на периода, за който се отнасят.

Във връзка с горното,

9.4.1. Срокът в ал. 1 на чл. 35 следва да се коригира на **45 (четиридесет и пет) дни.**

9.4.2. Срокът в ал. 2 на чл. 35 следва да се коригират на **45 (четиридесет и пет) дни.**

9.4.3. Необходимо е също да се прецизира текстът на ал. 2 на чл. 35, тъй като за изравнителните сметки продавачът **издава и изпраща фактури**, а не **дебитни известия**.

След изпълнение на указанията по т. 9.4.2 и т. 9.4.3. чл. 35, ал. 2 следва да добие

вида:

(2) Дължимата сума от изравнителните сметки се заплащат в 45 (четиридесет и пет) дневен срок, след датата на издаване на фактура.

9.4.4. Във връзка със становище от КЗП за неравноправна клауза е необходимо да се заличи алинея 4 от чл. 35.

9.4.5. След отразяване на указанията, алинеите да се преномерират.

9.5. В **чл. 36** от проекта, текстът

Чл.36. При неизпълнение в срок на задълженията по чл.35, ал.1, Клиентите заплащат на Продавача обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до момента на заплащането.

регламентира отговорностите при неизпълнение на задълженията и систематично мястото му не е в този раздел, а в следващия, поради което следва да се заличи от този раздел и материята да се уреди в Раздел X.

9.6. В **чл. 38** се предлага следния текст:

Чл.38. Продавачът има право да предоставя данни за Клиенти на трети лица, регистрирани като администратори на лични данни, с които има сключен договор за предпечатна подготовка, отпечатване и/или разнасяне на месечните съобщения за консумирана топлинна енергия от битови потребители и стопански и бюджетни в СЕС.

Чл. 38 да се заличи, като материята се уреди в нов член, съгласно т. 3.4.10 и 3.5 от доклада.

9.7. Текстът на **чл. 39** предвижда следното:

Чл. 39. (1) Продавачът има право да продава топлинна енергия с търговска отстъпка, с цел да се стимулират лоялни клиенти. Критерият за определяне на търговската отстъпка, редът и условията за прилагането ѝ се оповестяват на интернет-страницата на Продавача.

Следва да се заличи обозначението за алинея първа - няма друга алинея. С цел осигуряване на информация и равнопоставеност на клиентите, Продавачът следва да обяви условията за търговска отстъпка освен на интернет страницата и в центровете за обслужване на клиенти, и текстът да добие вида:

Чл. 39. Продавачът има право да продава топлинна енергия с търговска отстъпка, с цел да се стимулират лоялни Клиенти. Критериите за определяне на търговската отстъпка, редът и условията за прилагането ѝ се оповестяват на интернет-страницата на Продавача и в центровете за обслужване на Клиентите.

9.8. След отразяване на указанията, текстовете да се преномерират.

10. В Раздел X. ОТГОВОРНОСТИ ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЯТА:

Този раздел е важен за клиентите, поради което разпоредбите би следвало да са максимално точни, ясни и изчерпателни, както и да са съобразени с чл. 72-74 от ЗЕ за въвеждането на ограничителен режим.

Освен това, разпоредбите следва да отчитат границата на собствеността на съоръженията – чл. 156, ал. 2 от ЗЕ, и да осигурят за клиентите на всички топлопреносни дружества равни права и задължения.

10.1. В **чл. 40** проектът предвижда:

Чл.40. (1) Когато Продавачът не уведоми Клиентите, писмено или чрез съобщение в средствата за масово осведомяване, за началото и продължителността на спиране на топлоподаването поради извършване на ремонтни работи, реконструкция или въвеждане в експлоатация на нови съоръжения, или други подобни действия, които подлежат на планиране, дължи неустойка в размер на стойността на недоставената топлинна енергия за периода на спиране на топлоподаването.

(2) Когато Продавачът не спази предвидения 15 (петнадесет) дневен срок за предварително уведомяване на Клиентите, той дължи неустойка в размер на стойността на недоставената топлинна енергия за дните на закъснението.

(3) Когато в случаите по предходната алинея Продавачът не спази уговорения срок за възстановяване на топлоснабдяването, той дължи неустойка в размер на стойността на недоставената топлинна енергия за дните на закъснение. Количеството на недоставената топлинна енергия се определя от Продавача по изчислителен път за дните на нарушението въз основа на усреднени стойности на доставената енергия в АС на Клиентите за предходен период при аналогични условия и режим на топлоподаване.

(4) В случаите, когато Продавачът е уведомил предварително Клиентите за удължаване срока на ремонта по ал.1 и за причините, наложители това, той не дължи неустойка на Клиентите.

10.1.1. В ал. 1, за яснота, след „които подлежат на планиране“, да се добави „той“.

10.1.2. В ал. 2 текстът не е достатъчно ясен, поради което да се конкретизира, като изразът „за дните на закъснението“ да се замени с израза „за дните на закъснение на уведомлението“. След изпълнение на указаниято, текстът следва да добие вида:

(2) Когато Продавачът не спази предвидения 15 (петнадесет) дневен срок за предварително уведомяване на Клиентите, той дължи неустойка в размер на стойността на недоставената топлинна енергия за дните на закъснение на уведомлението.

10.1.3. Текстът на ал. 3 да добие следния вид:

(3) Когато, в случаите по предходната алинея, Продавачът не спази уговорения срок за възстановяване на топлоснабдяването, той дължи неустойка в размер на стойността на недоставената топлинна енергия за дните на закъснение.

10.1.4. В чл. 40 да се добави нова алинея 5 със следния текст:

(5-нова) Количеството на недоставената в абонатната станция топлинна енергия се определя от Продавача по изчислителен път, въз основа на реално потребление в абонатната станция за месец с аналогични метеорологични условия и режим на топлоподаване. Разпределението на недоставената топлинна енергия за отделните имоти е съгласно Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради - етажна собственост, Приложение към чл. 61, ал. 1 от НТ.

10.2. В чл. 41 на проекта се уреждат неустойките както следва:

Чл.41. (1) Когато по вина на Продавача повредите в топлопреносната мрежа не са отстранени в рамките на 48 (четиридесет и осем) часа, той дължи неустойка в размер на стойността на недоставената топлинна енергия за периода на закъснението.

(2) Продавачът не дължи неустойка по ал.1, когато причината за неотстраняване на повредата е поради неосигуряване на достъп до АС от страна на Клиента.

(3) Продавачът не носи отговорност за неизпълнение на задълженията си, когато е въведен ограничителен режим на топлоснабдяването, с изключение на случаите, когато въвеждането на този режим е по вина на Продавача.

(4) Продавачът не носи отговорност за понижаване на температурата в отопляемите помещения в случаите на чл. 5, ал.3.

Във връзка с изпълнение на чл. 127, ал. 1, т. 7 от НЛДЕ в този раздел следва да се уреди „отговорността на енергийното предприятие при нерегламентирано прекъсване и некачествено снабдяване с топлинна енергия“. С оглед на изложеното е необходимо прецизиране на текстовете.

10.2.1. Чл. 41, ал. 1, следва да се приведе в съответствие с чл. 72-74, чл. 156, ал. 2 от ЗЕ и да добие следната редакция:

Чл. 41. (1) Когато по вина на Продавача аварията, предизвикала спиране или влошено топлоснабдяване до границата на собственост на съоръженията, не са отстранени в рамките на 48 (четиридесет и осем) часа, той дължи неустойка в размер на стойността на недоставената топлинна енергия за периода на закъснението, определена по реда на чл. 40, ал.5.

10.2.2. В чл. 41, ал. 2 да се извършат редакционни промени, след които текстът да

добие вида:

(2) Продавачът не дължи неустойка по ал. 1 в случаите, когато причината за неотстраняването на аварията е неосигуряване на достъп от страна на Клиента.

10.2.3. Текстът на **чл. 41, ал. 3** е коректен, но поради своята важност, следва да се премести в следващ член 42, ал. 1 както е указано по-долу в доклада.

В ал. 3 да се уреди задължението на Продавача да поддържа системата за автоматично регулиране в абонатната станция. В случаите, когато се налага продължително прилагане на ръчен режим на управление на системата за автоматично регулиране на топлоподаването в абонатната станция, това може да доведе до неефективна работа на инсталацията и претопляне/охлаждане на имотите. С оглед защита интересите на клиентите топлопреносното предприятие следва да създаде организация и да разполага с необходимите човешки и материални ресурси, с което да гарантира бързо отстраняване на възникналите повреди.

Във връзка с гореизложеното и задължението на Продавача, записано в чл. 17, ал. 1, т. 4 от проекта, е необходимо да се уреди отговорността на Продавача при неизпълнение на това задължение, като в **чл. 41** се добави следната нова алинея:

(3- нова) Когато по вина на Продавача повредите в системата за автоматично регулиране на топлоподаването в сградата не са отстранени в срок до 5 (пет) работни дни, в следствие на което е изпълняван ръчен режим на управление, Продавачът дължи неустойка на всеки Клиент в размер на 20% от стойността на доставената топлинна енергия за периода на закъснението.

10.2.4. За да се предотврати нерегламентирано спиране на топлоподаването извън случаите на авария, в **чл. 41** да се добави нова алинея със следното съдържание:

(4-нова) Извън горните случаи, когато Продавачът не изпълни задълженията си по чл. 4, ал. 2 и ал. 3, той дължи неустойка в размер на стойността на недоставената топлинна енергия, определена по реда на чл. 40, ал. 5.

10.2.5. За уреждане задълженията на Продавача да предостави пълна информация на клиентите за неустойките, в **чл. 41** да се добави нова алинея със следното съдържание:

(5-нова) Неустойките по чл. 40 и чл. 41 се отразяват в месечните съобщения, като информацията включва количеството на недоставената в абонатната станция топлинна енергия, периода и броя дни, за които се начислява, количеството разпределена топлинна енергия и нейната стойност за всеки Клиент.

10.2.6. С цел да се избегнат грешки и за информираност на клиентите, които са с прогнозно отчитане, в **чл. 41** да се добави нова алинея със следното съдържание:

(6-нова) Неустойките се приспадат от задължението за съответния месец и не участват в годишната изравнителна сметка.

10.2.7. Относно **ал. 4 на чл. 41** от проекта, след изпълнение на даденото в т. 3.2.3 от доклада указание, препратката към чл. 5, ал. 3 следва да се съобрази с промените в проекта. Тъй като случаите, когато Продавачът не носи отговорност за качеството на топлоснабдяване, са от особено значение за клиентите, последните следва да са ясно информирани. Предвид изложеното и указаното в т. 3.2.3 и т. 10.2.3., **текстовете на ал. 3 и ал. 4 се заличават от чл. 41**, като материята се разглежда в следващия чл. 42.

10.3. В **чл. 42** на проекта се предвижда:

Чл.42. (1) Клиентът е длъжен да уведоми Продавача, когато имота му се използва или предоставя на други лица за извършване на стопанска дейност, в 30 (тридесет) дневен срок от започване на стопанската дейност или предоставянето на имота.

(2) В случаите, когато в СЕС е въведена системата за ДР, но част (някои) от Клиентите не са инсталирали средства за отчитане на дяловото потребление на топлинна енергия за ОВ, Търговеца изчислява за всеки от тях потребление на топлинна енергия, като инсталираната мощност на монтираните в съответния имот отоплителни тела се умножи с максималния специфичен разход на СЕС (АС).

Така структуриран и представен, текстът на **чл. 42** не е на точното място и не би могъл да бъде от полза за клиентите.

Текстът на ал. 1 е задължение за уведомяване, което вече е уредено в чл. 14, т. 3;
Текстът на ал. 2 урежда материя, свързана с начина за разпределение на топлинната енергия и не урежда отговорности при неизпълнение на задължения.

Предвид гореизложеното и указаното в т.10.2.4, **чл. 42** да добие следния вид:

Чл. 42. (1) Продавачът не носи отговорност за неизпълнение на задълженията си, когато е въведен ограничителен режим на топлоснабдяването, с изключение на случаите, когато въвеждането на ограничителен режим на топлоснабдяването е по негова вина.

(2) Продавачът не носи отговорност за влошено качество на топлоснабдяване в имотите на Клиентите в следните случаи:

1. установена е повреда или са извършени промени в проекта на вътрешната отоплителна инсталация, която е собственост на Клиентите в СЕС;

2. Клиентът е извършил промени след разклоненията на вътрешната отоплителна инсталация в имота си, включително тръбопроводите за БГВ, мощността на отоплителни тела или е възпрепятствал топлоотдаването чрез декоративни решетки или други прегради, непредвидени по проект;

3. извършени са промени във външните ограждащи стени, несъответстващи на проекта, по който е изпълнена сградата и отоплителната инсталация;

4. налице е непреодолима сила;

5. отопляваните помещения са в имоти или граничат с помещения в имоти с физически отделени от сградната инсталация и/или временно спрени отоплителни тела;

6. ограничена е мощността на абонатната станция по искане на СЕС, на основание чл. 34, ал. 3 от НТ;

8. когато СЕС е останала потребител в случаите на чл. 78 от НТ, за което е била писмено уведомена от Продавача и е заявила желание да остане Клиент при тези условия.

10.4. В чл. 43 на проекта дружеството предлага:

Чл.43. (1) В случай, че Клиент със спряно топлоснабдяване, не осигури достъп до имота си, след като Търговеца го е уведомила за това с писмено искане, той дължи плащане на топлинната енергия за периода на спиране на топлоснабдяването, но не повече от една година или до осигуряване на достъп за проверка. Неосигуряването на достъп се констатира с протокол, подписан от упълномощения представител на Търговеца и от един свидетел от СЕС. Продавачът приспада начислените по този ред суми от сметките на останалите Клиенти в СЕС.

(2) В случай, че Търговеца или Продавачът установи при проверка, че Клиентът самоволно е възстановил спряно топлоподаване, последният заплаща топлинна енергия за отопление за целия период на спиране, определена съгласно, т.б.4.4 от Приложението към чл.61, ал.1 от НТ N 16-334. Търговеца приспада начислените по този ред суми от сметките на останалите Клиенти в СЕС (АС).

С цел прецизиране на текстовете, по-коректно отразяване на разпоредбите на ЗЕ и НТ, **чл. 43** да се допълни с две нови алинеи, да се коригира и добие следния вид:

Чл. 43 (1) Когато Клиент, отказал се от ползване на топлинна енергия, не осигури достъп до имота си, след като Търговецът или Продавачът го е уведомил за това писмено, Клиентът дължи суми за топлинна енергия за периода на спиране на топлоснабдяването до осигуряване на достъп за проверка.

(2) При установено неправомерно ползване на топлинна енергия, на Клиента се начислява енергия по реда на т. 6.4.4 от Методика за дялово разпределение, Приложение по чл. 61, ал. 1 от НТ за всички отоплителни тела в имота.

(3) В случай на самоволно възстановено спряно топлоподаване, Клиентът заплаща топлинна енергия за целия период на спиране, определена съгласно т. 6.4.4 от Методика за дялово разпределение, Приложение към чл. 61, ал. 1 от НТ.

(4) Обстоятелствата по ал. 1 - ал. 3 се установяват с констативен протокол,

подписан от упълномощен представител на Търговеца или Продавача и от двама свидетели, които не са служители, и не са на граждански договор при Търговеца или Продавача. Продавачът приспада начислените по реда на този член суми от сметките на останалите Клиенти в СЕС.

10.5. Чл. 44 на проекта предвижда:

Чл.44. Когато Продавачът установи, че Клиента ползва топлинна енергия преди топломера, директно ползва топлоносител или самоволно е включил инсталация, топлинната енергия се заплаща от Клиента по максималната пропускателна способност на връзката за период от последната проверка, но не по-голям от една година.

Така представена разпоредбата на **чл. 44** е неясна. Освен това за посочените в текста деяния се предвижда наказателна отговорност - съгласно чл. 216а от Наказателния кодекс: „Който сам или чрез друго неправомерно наруши целостта на съоръжения или обекти от електропреносна или електроразпределителна мрежа, от газотранспортна или топлопреносна система, от система за пренос на течни горива, или на водоснабдителна или канализационна система, с което създаде условия за отклоняване на електрическа енергия, природен газ, течни горива, топлинна енергия или вода, или отвеждане на отпадъчна вода, се наказва с лишаване от свобода до пет години и глоба до двадесет хиляди лева”.

Предвид гореизложеното, разпоредбата на **чл. 44** следва да се коригира, както следва:

Чл. 44. (1) Когато Продавачът или Търговецът установи, че Клиент ползва топлинна енергия преди топломера, директно ползва топлоносител, самоволно се е присъединил към топлопреносната мрежа или към вътрешна отоплителна инсталация, същият носи отговорност съгласно чл. 216а от Наказателния кодекс.

(2) В случаите по ал. 1 се начислява топлинна енергия при условията на чл. 43, ал. 2.

(3) Нарушенията по ал. 1 се установяват с констативен протокол, подписан от Упълномощен представител на Търговеца или Продавача и двама свидетели, които не са служители, и не са на граждански договор при Търговеца или Продавача, като топлоснабдяването се прекратява по реда на чл. 49.

10.6. Чл. 45 на проекта предвижда:

Чл.45. (1) При неизпълнение в срок на задължението си да заплаща топлинната енергия, Клиентът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до деня на постъпване на дължимата сума по сметката или в касите на Продавача, на основание на чл. 86 от Закона за задълженията и договорите.

(2) Клиентът изпада в забава по предходната алинея от първия работен ден след изтичане на срока за плащане.

(3) Задълженията на Клиентите - неизправни длъжници към Продавача, се събират по реда на чл.410 ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), на основание чл.154, ал.1 от ЗЕ.

(4) Когато сумата, платена от Клиента не е достатъчна да покрие законната лихва, съдебните разноси и главницата, погасяват се първо разноските, след това лихвата и накрая - главницата.

10.6.1. В чл. 45, ал. 1 следва да се добави ново изречение, с което да се поясни, че обезщетението за забавено плащане в размер на законната лихва се начислява от Продавача само за просрочени задължения при реален месечен отчет на средствата за дялово разпределение, както и за просрочени дължими суми по изравнителната сметка. Указанието е във връзка със становище на КЗП, че няма основание за заплащане на лихви за сметки по прогнозна консумация.

След отразяване на горното текстът добива следния вид:

Чл. 45. (1) При неизпълнение в срок на задължението си да заплаща топлинната енергия, Клиентът дължи обезщетение в размер на законната лихва от

деня на забавата до деня на постъпване на дължимата сума по сметката или в касите на Продавача, на основание на чл. 86 от Закона за задълженията и договорите. Обезщетение се дължи само за неизпълнение в срок на задълженията по чл. 34, ал. 3 и ал. 4.

10.6.2. В чл. 45, ал. 3 препратката към „чл. 154, ал. 1 от ЗЕ” е некоректна, тъй като чл. 154 от ЗЕ няма алинеи. Препратката следва да се коригира.

10.6.3. Разпоредбата на чл. 45, ал. 4 не е съобразена със задължителната съдебна практика на ВКС по приложението на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД, съгласно която поредността на погасяване на задълженията, посочена в чл. 76, ал. 2 от ЗЗД не се отнася за законната лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД (Решение № 111 от 27.10.2009 г. по т. д. № 296/2009 г., Т. К., I Т. О. на ВКС и цитираната в него практика: Решение № 48/25.01.2000 г. по гр. д. № 1065/99 г. на ВКС, Решение № 1276/08.10.1999 г. по гр. д. № 577/99 г. на ВКС, V Г.О. и Решение № 266/12.06.2006 г. по т.д. № 832/2005 г. на ВКС, ТК, II отд.).

Разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от ЗЗД определя, че *този, който има към едно и също лице няколко еднородни задължения, ако изпълнението не е достатъчно да погаси всичките, може да заяви кое от тях погасява. Ако не е заявил това, погасява се най-обременителното за него задължение. При няколко еднакво обременителни задължения, погасява се най-старото, а ако всички са възникнали едновременно, те се погасяват съразмерно.* При определяне на поредността на погасяване на задълженията при всеки конкретен случай е необходимо да се отчита, че главницата е по-обременителна за длъжника, защото при неплащането ѝ се начислява законната лихва по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД. Следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от ЗЗД е диспозитивна – отклонение от нея може да се предвиди от страните по сделката по свободната им воля. В случая обаче не са налице условията за това – няма две насрещни съвпадащи волеизявления, тъй като общите условия се одобряват по предложение на топлопреносното предприятие от държавен орган, който не може да замести свободната воля на страна по сделката (клиентите). Следователно с общите условия не може да се урежда отклонение от нормативно установения ред за заплащане на задълженията.

Поради изложеното, чл. 45, ал. 4 следва да се заличи от проекта на Общи условия.

Предвид гореизложеното, чл. 45 следва да добие вида:

Чл. 45. (1) *При неизпълнение в срок на задължението си да заплаща топлинната енергия, Клиентът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до деня на постъпване на дължимата сума по сметката или в касите на Продавача, на основание на чл. 86 от Закона за задълженията и договорите. Обезщетение се дължи само за неизпълнение в срок на задълженията по чл. 34, ал. 3 и ал. 4.*

(2) *Клиентът изпада в забава по предходната алинея от първия работен ден след изтичане на срока за плащане.*

(3) *Задълженията на Клиентите - неизправни длъжници към Продавача, се събират по реда на чл. 410 ал. 1 от ГПК, на основание чл. 154 от ЗЕ.*

11. В Раздел XI. РЕД И УСЛОВИЯ ЗА ВКЛЮЧВАНЕ, ИЗКЛЮЧВАНЕ, СПИРАНЕ (ПРЕКЪСВАНЕ), ПРЕКРАТЯВАНЕ И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО

11.1. Чл. 46 от проекта предвижда:

Чл.46. (1) *Продавачът е длъжен да осигури възможност за отопление на имотите на Клиентите, при условията на чл.4, когато средната денонощна температура на външния въздух в 3 (три) последователни дни е по-ниска от +12 °С и да изключи отоплението при повишаване на средната денонощна температура на външния въздух в 3 (три) последователни дни над +12°С, като и в двата случая се съобразява с дългосрочната прогноза за следващите 7-10 дни.*

(2) *Редът и последователността на включване на отделните сгради се определя от Продавача.*

Ал. 1, следва да се приведе в пълно съответствие с чл. 3, ал. 1 от НТ, като изразът „осигури възможност“ се замени с „има готовност“.

11.2. В чл. 47 проектът предвижда:

Чл. 47. (1) Продавачът има право временно да спре топлоснабдяването без предварително уведомяване на Клиента, когато:

- 1. Е възникнала авария или с цел предотвратяване на авария.*
- 2. Има опасност за здравето или живота на хора или за околната среда.*
- 3. Съществува опасност за целостта на топлоснабдителната система.*
- 4. Има опасност от нанасяне на значителни материални щети на мрежата или на други Клиенти.*

(2) Спирането на топлоснабдяването в случаите по ал.1 продължава до отстраняване на причината, която го е наложила, но не повече от 48 (четиридесет и осем) часа. Продавачът е длъжен да уведоми Клиентите по подходящ начин за причината и продължителността на спиране на топлоснабдяването.

(3) Продавачът не носи отговорност за щети, нанесени на Клиентите при спиране на топлоснабдяването в случаите по ал.1.

(4) Когато Продавачът не може да изпълни задълженията си поради непреодолима сила, изразяваща се в непредвидено или непредотвратимо събитие от извънреден характер, той уведомява Клиентите в подходящ срок чрез средствата за масово осведомяване и/или на своята интернет страница в какво се състои непреодолимата сила и възможните последици от нея при изпълнение на задълженията си. Докато трае непреодолимата сила, изпълнението на задълженията и на свързаните с тях насрещни задължения се спират.

В чл. 47, ал. 3, накрая да се добави: „с изключение на случаите, при които аварията са настъпили по негова вина“. Съгласно чл. 74, ал. 2 от ЗЕ енергийните предприятия не са задължени да изплащат обезщетения за щетите, нанесени в резултат на ограничителен режим, временно прекъсване или ограничаване на снабдяването с електрическа енергия, топлинна енергия или природен газ, с изключение на случаите, при които аварията или дълготрайният недостиг са настъпили по тяхна вина.

11.3. В чл. 48 проектът предвижда:

Чл.48. (1) Продавачът има право временно да спре топлоподаването на Клиента поради извършване на ремонтни работи, реконструкция, въвеждане в експлоатация на нови съоръжения или други подобни действия, които подлежат на планиране.

(2) Продавачът е длъжен да уведоми Клиента 15 (петнадесет) дни предварително, писмено или чрез съобщение в средствата за масово осведомяване, за началото и продължителността на спирането по ал.1.

(3) В случаи, при които по причини извън Продавача не се спазва началото на спирането на топлоснабдяването по ал.2, Продавачът е длъжен да уведоми Клиентите за новия срок, 3 (три) дни преди изтичането на 15 (петнадесет) дневния срок.

11.3.1. В ал. 1 и 2, терминът „Клиента“ да се замени с „Клиентите“.

11.3.2. В ал. 3 на чл. 48, за яснота след израза „3 (три) дни“ да се добави „предварително за началото на новия срок“, като текстът да придобие следния вид:

(3) В случаи, при които по причини извън Продавача не се спазва началото на спирането на топлоснабдяването по ал. 2, Продавачът е длъжен да уведоми Клиентите 3 (три) дни предварително за началото на новия срок.

11.4. В чл. 49 дружеството предлага текстове, които следва да уреждат правото, реда и условията, при които Продавачът може да спре топлоподаването в имот или сграда.

Чл.49. (1) Продавачът има право да спре топлоснабдяването след предварително писмено предупреждение, когато:

1. Клиентът не е заплатил дължимите суми за топлинна енергия за срок от два и повече от 2 (два) месеца след определения срок за плащане.

2. Клиентите не осигуряват достъп на длъжностни лица на Продавача до АС. Неосигуряването на достъп се констатира с протокол подписан от трима свидетели.

3. *Е нарушена целостта на топлопреносната мрежа и АС по причина на Клиента.*

(2) *Продавачът има право да спре топлоснабдяването в имот, чийто собственик или ползвател не е открил партида на свое име в срока по чл.14, както и в случаите, когато няма известен собственик или ползвател на имота.*

(3) *Спиране на подаването на топлинна енергия за ОВ в отделен имот се извършва чрез :*

а.) *Видимо прекъсване на връзката между отоплителното тяло и отклонението към общата сградна инсталация, като на отклоненията не трябва да има спирателни кранове.*

б.) *Видимо прекъсване на връзката между сградната инсталация и колекторния възел за имота при сгради с апартаментно захранване и отчитане на топлинната енергия, като на отклоненията не трябва да има спирателни кранове.*

(4) *Спиране на подаването на топлинна енергия за БГВ се извършва чрез прекъсване на връзката за горещо водоснабдяване към съответния имот, като на връзките не трябва да има спирателни кранове.*

(5) *Клиентът е длъжен да осигури достъп на Продавача до имотите си за спиране на отоплението и ползването на гореща вода в случаите на ал.1.*

Така предложени разпоредбите на практика са неработещи, противоречат на текстове от ЗЕ и от НТ, а в някои случаи са предпоставка за използването им от неизрядните клиенти на дружеството.

11.4.1. В чл. 49, ал. 1, с цел да се предотврати влошаване качеството на топлоснабдяването на отделните имоти в СЕС е необходимо изрично да се регламентира, че Продавачът може да спре топлоподаването към клиент в СЕС само при наличие на техническа възможност, която няма да доведе до влошаване качеството на топлоснабдяване на другите клиенти, поради което алинеята следва да добие вида:

Чл. 49. (1) Продавачът може да спре топлоснабдяването на Клиент в СЕС, само при наличие на техническа възможност, която няма да доведе до влошаване качеството на топлоснабдяване в СЕС, след предварително писмено предупреждение, когато.

11.4.2. Текстът на ал. 1, т. 2 е некоректен в така предложения вид. Съгласно чл. 45, ал. 2 от НТ клиентите в СЕС са длъжни да осигурят достъп, както до АС, така и до имотите си. Пояснението за начина на установяване на достъпа е с оглед защита правата на клиентите при съставяне на протоколи в тяхно отсъствие и за предотвратяване на евентуални злоупотреби, тъй като протоколът е предпоставка за спиране на топлоснабдяването на клиентите. Текстът да придобие следния вид:

2. Клиентът не осигурява достъп на длъжностни лица на Продавача до имота си, а когато е самостоятелен Клиент - и в абонатната станция, като неосигуряването на достъп се констатира с протокол, подписан от упълномощен представител на Търговеца или Продавача и от двама свидетели, които не са служители, и не са на граждански договор при Търговеца или Продавача;

11.4.3. Така предложен текстът на чл. 49, ал. 3 е неприемлив тъй като в б. а.) се дава право на Продавача да прекъсне връзката между отоплителното тяло и отклонението към общата сградна инсталация, което противоречи на текстове от ЗЕ.

В чл. 153, ал. 5 от ЗЕ, законодателят е постановил, че *при въведена система за дялово разпределение на топлинна енергия клиентите в сграда - етажна собственост, нямат право да прекратяват подаването на топлинна енергия към отоплителните тела в имотите си чрез физическото им отделяне от сградната инсталация.*

Целта на този текст е да не се допуска промяна в първоначалния проект на вътрешната отоплителна инсталация, с която да се създадат предпоставки за влошаване на качеството на топлоснабдяване в имотите на клиентите в СЕС. Проектът на вътрешната отоплителна инсталация на всяка сграда се изготвя в съответствие с редица нормативни документи, като са отчетени характеристиките и специфичните особености на

конкретната сграда, включително климатични, физически, строителни, както и режима на ползване на инсталацията. Промяната на вътрешната отоплителна инсталация може да влоши качеството на топлоподаване, с което се нарушават правата на останалите клиенти в СЕС. Също така е важно да се подчертае, че вътрешната отоплителна инсталация е собственост на клиентите, което изключва намеса на Продавача в чужда собственост.

Предвид изложеното, б. а.) от проекта следва да се заличи, а текстът на б. б.) да се отрази в новата ал. 7 на чл. 49, както е указано по-долу.

11.4.4. В чл. 49, в нова ал. 3 да се предвиди ред за уведомяване на клиентите преди спиране на топлоснабдяването както следва:

(нова 3) Преди спиране на топлоснабдяването по ал. 1, т. 1, Продавачът връчва на Клиента или изпраща с обратна разписка 15 (петнадесет) дневно писмено уведомление. Уведомлението задължително съдържа данните на Клиента, абонатния му номер, адреса на топлоснабдения/те/ имот/и/, размера на задължението, начислените лихви и срока, в който следва да се покрие задължението. В уведомлението се определя датата и времето, през което Клиентът е длъжен да осигури достъп до имота или абонатната станция за спиране на топлоснабдяването, в случай, че не покрие задължението в определения срок.

11.4.5. В чл. 49 да се добави нова ал. 4, след ал. 3, в която изрично да се определи срок за плащане.

(нова 4) Срокът за плащане, посочен в уведомлението по ал. 3, не може да бъде по-кратък от 7 (седем) дни, считано от датата на получаване на уведомлението.

11.4.6. Съдържанието на чл. 49, ал. 5 от проекта, след синхронизиране с корекциите се премества в ал. 9 на чл. 49, както е указано по-долу, при съобразяване на препратките.

11.4.7. Добавят се нови ал. 6, 7 и 8, в които се регламентира срок за отстраняване на нарушенията от страна на клиента, начин на спиране и предпоставки за възстановяване на топлоподаването.

Предвид гореизложеното, след корекции, и добавяне на нови алинеи, чл. 49 следва да добие вида:

Чл. 49. (1) Продавачът може да спре топлоснабдяването на Клиент в СЕС, само при наличие на техническа възможност, която няма да доведе до влошаване качеството на топлоснабдяване в СЕС.

(2) Спиране на топлоподаването по ал. 1 може да се осъществи в случай, че:

1. Клиентът не е заплатил дължимите суми за топлинна енергия повече от два месеца след срока по чл. 35, ал. 1 и 2;

2. Клиентът не осигурява достъп на длъжностни лица на Продавача до имота си, а когато е самостоятелен Клиент - и в абонатната станция, като неосигуряването на достъп се констатира с протокол, подписан от упълномощен представител на Търговеца или Продавача и от двама свидетели, които не са служители и не са на граждански договор при Търговеца или Продавача;

3. собственик или ползвател не е открил партида на свое име в срока по чл. 14;

4. не може да се установи кой е собственик или ползвател на имота;

5. нарушена е целостта на топлопреносната мрежа и абонатната станция от Клиент или по причина, свързана с него.

(3) Преди спиране на топлоснабдяването по ал. 2, т. 1, Продавачът връчва на Клиента или изпраща с обратна разписка 15 (петнадесет) дневно писмено уведомление. Уведомлението задължително съдържа данните на Клиента, абонатния му номер, адреса на топлоснабдения/те/ имот/и/, размера на задължението, начислените лихви и срока, в който следва да се покрие задължението. В уведомлението се определя датата и времето, през което Клиентът е длъжен да осигури достъп до имота или абонатната станция за спиране на топлоснабдяването, в случай, че не покрие задължението в определения

срок.

(4) Срокът за плащане, посочен в уведомлението по ал. 3, не може да бъде по-кратък от 7 (седем) дни, считано от датата на получаване на уведомлението.

(5) Преди спиране на топлоснабдяването по ал. 2, т. 2 – т. 4, Продавачът връчва на Клиента, или изпраща с обратна разписка 15 (петнадесет) дневно предизвестие, което задължително съдържа данните на Клиента, абонатния номер, адреса на топлоснабдения/те/ имот/и/, нарушението, а в случаите по т. 2 и копие от констативния протокол. В уведомлението се определя срок за отстраняване на нарушението, както и дата и времето, през което Клиентът е длъжен да осигури достъп до имота или абонатната станция за спиране на топлоснабдяването, в случай, че нарушението не е отстранено в определения срок. При липса на възможност за редовно уведомяване, съобщението се поставя на таблото в съответната СЕС.

(6) Срокът за отстраняване на нарушенията по ал. 2, т. 2 – т. 4 не може да бъде по-кратък от 7 (седем) дни, считано от датата на получаване на предизвестията.

(7) Продавачът спира подаването на топлинна енергия съобразно посоченото в уведомлението, чрез:

1. прекъсване на връзките в абонатната станция или нейно самостоятелно отклонение;

2. прекъсване на връзките между сградната инсталация и колекторния възел за имот в СЕС с апартаментно хранане и отчитане на топлинната енергия, като на отклоненията не трябва да има спирателни кранове;

3. прекъсване на връзките за горещо водоснабдяване към съответния имот, като на връзките не трябва да има спирателни кранове;

4. след прекъсване на връзките, същите задължително се пломбират.

(8) Продавачът възстановява възмездно топлоснабдяването до 2 (два) работни дни след отстраняване на причината, наложил спирането по ал. 2, т. 1 – т. 4, а при нарушение по т. 5. - след възстановяване на разходите за ремонта на топлопреносната мрежа и абонатната станция, от Клиента на Продавача.

(9) Клиентът е длъжен да осигури достъп на Продавача до имота си за спиране на отоплението и ползването на гореща вода в случаите на ал. 2.

11.5. В чл. 50 от проекта се уреждат случаите на неправомерно присъединяване на клиенти, като дружеството предлага мерки, които на практика не могат да се приложат, поради което не са санкция. Освен това се предвижда задължително писмено уведомление на нарушител, като му се дава право да „отстрани извършено нарушение“.

Проектът предвижда:

Чл. 50. (1) Продавачът има право да спре напълно или частично подаването на топлинна енергия на неправомерно присъединен Клиент или на лице което ползва топлинна енергия без да е Клиент на Продавача.

(2) В случай, че Клиентът не отстрани извършено нарушение по ал.1 в определен от Продавача срок, Продавачът има право да прекрати топлоснабдяването с предварително писмено предупреждение.

(3) Прекратяване на подаването на топлинна енергия за СЕС се извършва в абонатната станция или в нейно самостоятелно отклонение.

(4) При спиране, прекратяване и възстановяване на топлоснабдяването, Продавачът съставя протокол.

Всяко нарушение следва да бъде своевременно преустановено, без предварително уведомление, а настоящите общи условия следва да защитават балансирано правата както на клиентите, така и на дружеството, поради което чл. 50 да се промени както следва:

Чл. 50. (1) Продавачът спира подаването на топлинна енергия на неправомерно присъединен Клиент или на лице, което ползва топлинна енергия без да е Клиент на

Продавача.

(2) **Нарушението по ал. 1 се констатира с протокол, подписан от упълномощен представител на Търговеца или Продавача и от двама свидетели, които не са служители и не са на граждански договор при Търговеца или Продавача;**

(3) **Прекратяване на подаването на топлинна енергия по ал. 1 се извършва в абонатната станция или в нейно самостоятелно отклонение.**

(4) **При спиране, прекратяване и възстановяване на топлоснабдяването, Продавачът съставя протокол по реда на ал. 2.**

11.6. В чл. 51 от проекта е предвидено:

Чл. 51. (1) Преди спиране на топлоснабдяването, поради забавяне на плащането с повече от два месеца след срока по чл. 35, ал. 1, Продавачът връчва лично на Клиента или изпраща с обратна разписка 15 (петнадесет) дневно писмено уведомление.

(2) **Писменото уведомление задължително съдържа данните на Клиента, абонатния/те му номер/а, адрес на топлоснабдения/те/ имот/и/, размера на неплатените дължими суми, начислените лихви и срока, в който следва да се изплатят сумите, както и датата и времето, през което Клиентът е длъжен да осигури достъп до отоплителните тела в имота или до абонатната станция за спиране на топлоснабдяването.**

(3) **Срокът за плащане, посочен в уведомлението по ал. 2, не може да бъде по малко от седем дни, считано от датата на получаването му.**

(4) **В случай, че Клиентът не изпълни задължението си в срока по ал. 3, Продавачът след изтичане на срока по ал. 1, спира топлоснабдяването, съобразно посоченото в уведомлението, чрез:**

1. **прекъсване на връзката на отоплителните тела и линията за горещо водоснабдяване от общите сградни инсталации;**

2. **прекъсване на инсталацията на имота със сградната инсталация в колекторния възел при сгради с апартаментно хранване и отчитане на топлинната енергия.**

3. **прекратяване работата на АС или нейно самостоятелно отклонение, хранващо отоплителните тела на клиента/клиентите.**

Тази материя е уредена както е указано в т. 11.4. от доклада, където в чл. 49 са добавени аналогични текстове, поради което целият чл. 51 следва да се заличи и се изпълни с ново съдържание, с което да се уредят случаите, когато клиент с демонтирани радиатори ги присъединява отново, или възстановява спрямо битово горещо водоснабдяване. Текстът е важен за клиентите в СЕС и би предотвратил неправомерно включване и ощетяване на другите клиенти в СЕС.

Чл. 51. (1) Клиент може да присъедини отоплително тяло към вътрешната отоплителна инсталация или да възстанови връзки за битово горещо водоснабдяване само след писмено заявление до Търговеца и Продавача.

(2) **Всички промени на вътрешната отоплителна инсталация, включително монтиране на отоплителни тела на място и с мощност, различни от тези по проект, се извършват задължително след съгласуване с Продавача и Търговеца.**

11.7. В чл. 52 от проекта би следвало да се уреждат задълженията на Продавача, съгласно чл. 78, ал. 1 от НТ.

Чл.52. (1) Продавачът има право да прекрати ОВ на всички Клиенти от АС на СЕС, с едномесечно писмено предизвестие, когато топлинния товар на присъединените отоплителни тела в СЕС е намален с повече от 50 на сто от проектния за ОВ.

(2) **Продавачът има право да прекрати снабдяването с енергия за БГВ на всички Клиенти от АС на СЕС, с едномесечно писмено предизвестие, когато топлинния товар за БГВ е намален с над 50 на сто от проектния за БГВ.**

(3) **Продавачът връчва уведомлението на УП на Клиентите в СЕС и/или го поставя на подходящо място в СЕС. Уведомлението следва да отговаря на изискванията**

на чл. 78 (3) от НТ N 16-334.

(4) *Топлоснабдяването на СЕС не може да бъде прекратено, когато в едномесечен срок две трети от Клиентите на топлинна енергия декларират писмено пред Продавача, че желаят да останат потребители при променените условия на намален топлинен товар.*

11.7.1. Разпоредбата на **ал. 1 от чл. 52** е неprecизна, тъй като е пропусната една от предпоставките по чл. 78, ал. 1 от НТ, а именно количеството на енергията, отделена от сградната инсталация, да е по-голямо от количеството на енергията за отопление на имотите. В тази връзка заявителят следва да допълни и прецизира текста на чл. 52, ал. 1.

11.7.2. В **ал. 4, чл. 52** следва да бъде уточнено, че когато клиентите на топлинна енергия декларират писмено пред Продавача, че желаят да останат клиенти при променените условия на намален топлинен товар, то декларацията трябва да е придружена с протокол за взето решение на общото събрание по реда на ЗУЕС, в съответствие с чл. 78, ал. 6 от НТ.

След отстраняване на забележките, **чл. 52** следва да придобие следния окончателен вид:

Чл. 52. (1) *Когато топлинният товар на присъединените отоплителни тела в сградата е намален с повече от 50 (петдесет) на сто от проектния за сградата и количеството на енергията, отделена от сградната инсталация, е по-голямо от количеството на енергията за отопление на имотите и/или топлинният товар за битово горещо водоснабдяване е намален с повече от 50 (петдесет) на сто от проектния за сградата, Продавачът прилага чл. 78 от НТ и изпраща писмено уведомление до Клиентите и Търговеца.*

(2) *Продавачът връчва уведомлението по чл. 78 от НТ на упълномощения представител на Клиентите в СЕС и/или го поставя на подходящо място в сградата. Уведомлението следва да отговаря на изискванията на чл. 78, ал. 3 от НТ.*

(3) *Когато клиентите не заявят в едномесечен срок писмено становището си по уведомлението, Продавачът има право да прекрати топлоснабдяването.*

(4) *Топлоснабдяването на СЕС не може да бъде прекратено, когато в едномесечен срок Клиентите декларират писмено пред Продавача, с протокол от решение на Общото събрание, че желаят да останат Клиенти при променените условия на намален топлинен товар на сградата.*

11.8. В **чл. 53** на проекта, дружеството предлага:

Чл. 53. (1) *Възстановяване на спряно топлоснабдяване за ОВ и/или БГВ в случаите по чл. 51, ал. 1 се извършва от Продавача по писмено искане на Клиента в срок до 3 (три) работни дни след отстраняване на причината, която го е наложила и след заплащане на топлинната енергия.*

(2) *Възстановяването на спряно топлоснабдяване извършено при условията на настоящите Общи условия или друг договорен между Купувача и Продавач начин се извършва от Продавача срещу заплащане на разходите по стиране и възстановяване на топлоснабдяването.*

(3) *При прекратено топлоснабдяване на АС (СЕС), Продавачът по искане на Клиентите ги присъединява по реда на НТ N 16-334.*

(4) *При спряно топлоснабдяване на имота, собственикът му остава Клиент на топлинна енергия, отдадена от сградна инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата и заплаща на Продавача сума за тази топлинна енергия.*

11.8.1. В **чл. 53, алинея 1** следва да отпадне, тъй като материята е уредена с новите текстове на чл. 49, ал. 8, съгласно т. 11.4. от доклада.

11.8.2. В текста на **ал. 2** се предвижда възстановяването на спряно топлоснабдяване да се извърши по „друг договорен между Купувача и Продавач начин”, различен от Общите условия, което е предпоставка за неравнопоставено третиране на клиентите. “Топлофикация Сливен” ЕАД следва да аргументира или да заличи израза „или друг договорен между Купувача и Продавач начин”.

11.8.3. След отразяване на горните указания, алинеите да се преномерират.

12. В Раздел XII РЕД ЗА ОСИГУРЯВАНЕ НА ДОСТЪП ДО ОТОПЛИТЕЛНИТЕ ТЕЛА, СРЕДСТВАТА ЗА ТЪРГОВСКО ИЗМЕРВАНЕ И ДЯЛОВО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ:

12.1. В чл. 55, където е уреден достъпът, следва да се добави **нова ал. 2**, която да регламентира достъпа в сградата в случай на възникнала авария, както следва:

(нова-2) Клиентът е длъжен да осигури по всяко време на Продавача фактически достъп до сградата и до помещението на абонатната станция за случаите на възникнали аварии.

12.2. В чл. 56, ал. 1, т. 1 от проекта е записано:

Чл. 56 (1) Клиентът е длъжен да осигури достъп до имота си:

1. За отчитане и контрол на средствата за индивидуално измерване и разпределение на топлинната енергия.

Коректно е изразът „средствата за индивидуално измерване и разпределение на топлинната енергия“ да се замени със „средствата за дялово разпределение“, тъй като всички средства, собственост на клиентите в СЕС, са средства за дялово разпределение, съгласно ЗЕ.

След изпълнение на предписанието, текстът на **чл. 56, ал. 1, т. 1** следва да добие вида:

1. За отчитане и контрол на средствата за дялово разпределение на топлинната енергия.

13. В Раздел XIII РЕД ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ЖАЛБИ, МОЛБИ И СИГНАЛИ НА КЛИЕНТИТЕ:

13.1. Заявителят следва да прецизира терминологията в раздела, тъй като в заглавието се споменават „жалби, молби и сигнали“, в **чл. 57** – „заявление, сигнал или жалба“, в **чл. 58** – „молбата, сигнала или жалбата“, в **чл. 59** се използва „предложения“.

13.1.1 В **чл. 58, т. 2** изразът „на титуляра на топлоснабдения имот“ следва да се замени с „на Клиента“ в съответствие с възприетата терминология в Общите условия.

13.1.2. В **чл. 58, т. 4** „същият“ да се замени с „Клиентът“

13.1.3. В **чл. 58, т. 5** „подателя“ да се замени с „Клиента“.

13.2. В **чл. 59, ал. 2** е записано, че продавачът ще отговаря на постъпилите жалби, предложения и сигнали в срок до 15 (петнадесет) работни дни (съгласно одобрените от ДКЕВР Показатели за качество на топлоснабдяването) с уговорката „ако не е нужна проверка“. Доколкото във всички случаи се налага извършване на проверка, то продавачът никога няма да спази срока съгласно Показатели за качество на топлоснабдяването. Удължаването на срока е оправдано само в случаите на необходимост от проверка на място или чрез Търговеца, извършващ дяловото разпределение, като и тогава срокът следва да е изрично определен в Общите условия.

В тази връзка **ал. 2** се коригира, както следва:

(2) Продавачът е длъжен да отговаря на постъпилите жалби, предложения и сигнали в срок не по дълъг от 15 (петнадесет) работни дни, а в случаите когато е необходима проверка на място или чрез Търговеца, извършващ дяловото разпределение на топлинна енергия, в срок от 30 (тридесет) дни.

13.3. **Чл. 60** от проекта предвижда:

Чл.60. (1) Продавачът разглежда и решава в предвидения срок постъпилите заявления, жалби, предложения и сигнали на Клиентите, свързани с:

1. Прилагането на настоящите Общи условия.

2. Отчетените данни от топломера, водомер преди подгревателя за БГВ и водомера за допълване на ВОИ, монтирани в АС.

3. Прилаганите цени на топлинната енергия и за ДР.

4. Данните на Клиентите.

5. Качеството на топлоснабдяване.

6. Термохидравличната настройка на АС и възникналите хидравлични шумове в сградните инсталации за ОВ и/или БГВ.

7. Както и други случаи, касаещи доставката, разпределението, потреблението и заплащането на топлинна енергия.

(2) Възраженията на Клиента, свързани с разпределението на топлинната енергия се подават при Продавача. В зависимост от договора между Продавача и ЛДР и компетентността се изготвя отговор, и от Продавача се изпраща на Клиента.

13.3.1. В чл. 60, ал. 1 да се извършат корекции, както следва:

В т. 2 вместо съкращението „ВОИ“ да се изпише „**вътрешна отоплителна инсталация**“.

В т. 3 вместо „ДР“ да се изпише „**и за услугата дялово разпределение**“

В т. 6 вместо „ОВ“ да се изпише „**отопление**“.

13.3.2. С оглед разграничаване компетентността на Продавача и Търговеца, чл. 60 ал. 2 да добие вида:

(2) **Възраженията на Клиента, свързани с разпределението на топлинната енергия могат да се подават и към Търговеца, извършващ услугата дялово разпределение.**

14. В Раздел XIV РЕД ЗА ОТКРИВАНЕ, ПРОМЯНА И ЗАКРИВАНЕ НА ПАРТИДА:

14.1. В раздела да бъдат заличени подзаглавията „Откриване на партида“, „Промяна на партида“ и „Закриване на партида“, тъй като не отговарят напълно на съдържанието и могат да подвеждат клиентите.

14.2. Във връзка със забележката по т. 2 от доклада, в началото на този раздел следва да се посочат данните, с които клиентът се индивидуализира, а именно - трите имена, ЕГН, адрес на обслужвания имот и адрес за кореспонденция, електронен адрес, телефон.

Предвид горното в началото на раздела се добавя нов член със следния текст:

Чл. (нов) Клиентите се идентифицират по следния начин: с трите имена, ЕГН, адрес на обслужвания имот, адрес за кореспонденция, телефон, електронен адрес. Набирането на други идентификационни данни може да се извършва съгласно изискванията на Закона за защита на личните данни, ако Клиентът доброволно е подписал декларация за предоставянето им.

14.3. В чл. 62 на проекта е уредено задължението на Продавача да съхранява документи, във връзка с предоставяната услуга.

С оглед прецизиране на задължението на Продавача да съхранява важни за СЕС документи, в чл. 62, ал. 1, т. 1, б. „з“ следва да се предвиди Продавачът да съхранява и протокол от решение на общото събрание на етажната собственост за отопление на общите части на СЕС, протокол за безвъзмездното предоставяне на помещение за абонатна станция, както и копие от договор по чл. 140, ал. 5 от ЗЕ.

Предвид изложеното, в чл. 62, ал. 1, т. 1, б. „з“, в началото следва да се добавят три нови точки със следното съдържание:

т. 1 нова) за присъединяване към топлопреносната мрежа;

т. 2 нова) за безвъзмездно предоставяне на помещение за абонатна станция;

т. 3 нова) за отопление на общите части на сградата;

14.4. С оглед горната промяна, т. 1 - т. 3 от проекта да се преномерират като т. 4 – т. 6.

14.5. Преди б. „и“ в проекта да се добавят две нови букви със следното съдържание:

б. нова) копие от договор за извършване на услугата „дялово разпределение“ на топлинна енергия между Клиентите в СЕС и лицето по чл. 139а от ЗЕ, сключен на основание чл. 140, ал. 5 от ЗЕ.

б. нова) договор за присъединяване на сградата на основание чл. 31, ал. 3 от НТ.

14.6. В Становище на Комисията за защита на личните данни от 01.08.2012 г. относно искане с вх. № 281/10.02.2012 г. от Константин Пенчев – Омбудсман на

Република България по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни се казва, че администраторът на лични данни, който е топлопреносно дружество „следва да обработва само данни от нотариалния акт за собственост или друг документ, удостоверяващ правото на собственост, които идентифицират конкретния топлоснабдяван имот за целите на потреблението на топлинна енергия за битови нужди. Това означава, че чрез посочване на точен адрес и собственик/собственици по документ за собственост на имота, конкретният имот може да бъде идентифициран, без да е необходимо да се предоставят допълнителни данни като: № на нотариален акт (договор за продажба, договор за доброволна делба и др.), том, рег. №, дело № и година”. Също така „изискването за съхраняване от топлофикационното дружество на копия на нотариални актове **противоречи** на принципите на Закона за защита на личните данни относно защитата на личните данни” и „посочената информация в Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди касае физическата и икономическата идентичност на лицата и е в обем и вид, несъобразен с целта, за която е необходима. Във връзка с това не е налице условие за допустимост на нейното обработване, визирано в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД”. С писмо вх. № Е-04-00-443/30.08.2012 г. Омбудсманът на Република България е изпратил Становището и с оглед на правомощията си е отправил препоръка Комисията да предприеме действия по преглед на Общите условия на доставчиците на обществени услуги и съответно по промяна на текстовете, касаещи обработването на лични данни, с които се накърняват правата на потребителите.

Във връзка с гореизложеното в чл. 62, ал. 1, т. 2 следва да отпадне б. „б”; в ал. 3 следва да се заличат думите „постоянен адрес по документ за самоличност, номер, дата на издаване и орган на издаване на документа за самоличност, номер и дата на пълномощното”, да се заличи текстът на чл. 63, в чл. 64, ал. 1 да се заличат думите „към което са приложени копия на документи, удостоверяващи придобиването или прекратяването на правото на собственост или на вещното право на ползване на имота”; в чл. 65, ал. 1 да се заличат думите „с приложено копие от документа”, в чл. 65, ал. 2 да се заличат думите „документ и”, в чл. 66, ал. 1 да се заличат думите „с приложено копие на удостоверение за наследници или съответно на акта за собственост”.

14.7. Съгласно указаното в т. 14.6. от доклада, текстът на чл. 63 от проекта се заличава, като се замества със следния текст:

Чл. 63. (1) При подаване на заявление за откриване или промяна на партида Клиентът следва да представи на Продавача идентифицираща информация и документи, легитимиращи заявителя като Клиент по смисъла на Закона за енергетиката и настоящите общи условия, в това число документ за собственост / документ удостоверяващ учредено вещно право на ползване върху имота, разрешение за ползване за новоприсъединен обект или за обект с променено предназначение, договор за наем заедно с нотариално заверена декларация за съгласие от собственика по чл. 67, както и други официални документи, удостоверяващи правото на собственост на заявителя (удостоверения за наследници, постановления на съдебни изпълнители за възлагане на недвижим имот, протокол от заседание на общо събрание за общите части, съдебни решения и др.).

(2) Клиентът представя пред Продавача за преглед и информация оригиналите или нотариално заверени копия от документите, удостоверяващи правото му на собственост или вещно право на ползване върху имота.

(3) Всички документи, с изключение на тези по ал. 2 от настоящия член и декларацията от собственика по чл. 67, се предоставят като копия на Продавача.

14.8. В чл. 64 от проекта, дружеството предлага следните текстове:

Чл. 64. (1) При промяна на собствеността или на вещното право на ползване новият и предишният собственик или ползвател са длъжни да подадат до Продавача в 30 (тридесет) дневен срок заявление за откриване, промяна или закриване на партида по образец, към което са приложени копия на документи, удостоверяващи придобиването

или прекратяването на правото на собственост или на вещното право на ползване на имота.

(2) Продавачът открива партида на Клиент въз основа на документ, удостоверяващ собствеността му или вещното му право на ползване на имота на новият собственик или ползвател.

(3) Ако предишния собственик или ползвател в случаите по ал.1 не закрие партидата си, Продавачът събира дължимите суми от него до откриване на партида на новия собственик или ползвател, съобразно предоставения акт за собственост или ползване.

(4) При смяна на собствеността или вещно право на ползване новия Клиент може да поиска междинно отчитане и изготвяне на изравнителна сметка. Услугата е възмездна за сметка на новия Клиент по утвърдени тарифи на Търговеца.

Като се вземат предвид мотивите и указанията от т. 14.6. от доклада и текстът се приведе в съответствие със ЗЕ и НТ, **чл. 64** да добие следния вид:

Чл.64. (1) При промяна на собствеността или на правото на ползване новият и предишният собственик или ползвател са длъжни да подадат до Продавача в 30 (тридесет) дневен срок заявление за откриване, промяна или закриване на партида по образец, при условията на чл. 63.

(2) Продавачът открива партида на Клиент въз основа на документ, удостоверяващ собствеността му или правото на ползване на имота на новият собственик или ползвател.

(3) Ако предишният собственик или ползвател в случаите по ал. 1 не закрие партидата си, Продавачът събира дължимите суми от него до откриване на партида на новия собственик или ползвател.

(4) Новият собственик или ползвател може да поиска от Търговеца междинен отчет на средствата за дялово разпределение срещу заплащане. За този имот изравнителната сметка се изготвя по периоди, преди и след промяна на собствеността.

(5) Преди промяна на собствеността или правото на ползване, предишният и новият собственик или ползвател имат право да поискат и да получат от Продавача справка за всички дължими суми за топлинна енергия към момента на промяната.

(6) Въз основа на представените документи по ал. 5, Продавачът е длъжен да издаде данъчно дебитно или кредитно известие на предишния собственик или ползвател на имота.

(7) Предишният собственик или ползвател на имота е длъжен да заплати сумата от дебитното известие по ал. 6, а сумата от кредитното известие се приспада от задълженията му за топлинна енергия или се възстановява от Продавача, ако няма задължения.

(8) Новият Клиент заплаща сумата от изготвената изравнителна сметка за имота след отчитането на средствата за дялово разпределение в цялата СЕС, намалена или увеличена със заплатената, съответно възстановена сума по ал. 7.

(9) В случай, че новият и предишният собственик или ползвател не уредят задълженията си по реда на ал. 5-8, новият собственик заплаща всички сметки за имота след датата на промяна на собствеността.

14.9. Съгласно чл. 153, ал. 1 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия.

По силата на посочената разпоредба, между топлопреносното предприятие и собственика на имота в топлофицирана сграда възниква правоотношение по продажба на топлинна енергия при публично известни общи условия, без да необходимо изричното им приемане от последния. Общите условия са задължителни за всички клиенти и с влизането им в сила се счита, че има сключен договор между топлопреносното

предприятие и клиента. Липсата на открита партида на името на собственик на имот в топлофицирана сграда не го лишава от качеството му на ползвател на топлинна енергия и не рефлектира върху съществуването на облигационно отношение по договора за доставка на топлинна енергия.

Липсата на подадена от клиента молба за откриване на партида не означава, че няма облигационни отношения между страните, тъй като тези отношения се презумират от закона (*в този смисъл е и задължителната съдебна практика, залегнала в постановеното по реда на чл.290 ГПК Решение № 35 от 21.02.2014 г. на ВКС по гр. д. № 3184/2013 г., III г. о., ГК*).

Следователно придобитото право на собственост върху жилище, намиращо се в топлофицирана сграда - етажна собственост, е достатъчен факт, за да се приеме, че от датата на придобиване на собствеността между собственика на имота и дружеството е възникнало облигационно правоотношение във връзка с продажба на топлинна енергия, без да е било необходимо сключването на писмен договор или изрично приемане на общите условия. След като облигационното правоотношение е възникнало, то не е налице пречка дружеството (продавачът) да извърши **служебно отразяване** на това правоотношение чрез откриване на партида на името на собственика на имота.

Предвид изложеното, след **чл. 64** да се **добави нов член** със следното съдържание:

Чл. (нов) (1) Продавачът може да открие служебно партида на Клиент, на основание чл. 153, ал. 1 от ЗЕ въз основа на информация от:

- 1. Документ от разпоредителна сделка между предишния и новия собственик;**
- 2. Документ от държавен или общински орган;**
- 3. Посещение на място от длъжностни лица на Продавача по данни от домовата книга или от управителя на ЕС.**

(2) В случаите по ал. 1 Продавачът уведомява писмено Клиента в 30 (тридесет) дневен срок.

14.10. В чл. 65 от проекта е предвидено:

Чл.65. (1) Когато Клиентът напуска семейното жилище по силата на официален документ, издаден от компетентен орган, той е длъжен да уведоми писмено Продавача, в 30 дневен срок, като подаде заявление за промяна на партидата с приложено копие от документа.

(2) В случаите, когато имота се ползва от повече от един Клиент, Продавачът открива партиди на всички Клиенти въз основа на документ и споразумителен протокол за разпределение на топлинната енергия за имота.

За по-голяма яснота в ал. 1, изразът „с приложено копие от документа“ да се замени с израза „при условията на чл. 63“, а в ал. 2, да се отрази указаното в т. 14.6, като се заличат думите „документ и“.

След изпълнение на горното, окончателният текст на **чл. 65** да добие вида:

Чл. 65. (1) Когато Клиентът напуска семейното жилище по силата на официален документ, издаден от компетентен орган, той е длъжен да уведоми писмено Продавача, в 30 дневен срок, като подаде заявление за промяна на партидата, при условията на чл. 63.

(2) В случаите, когато имота се ползва от повече от един Клиент, Продавачът открива партиди на всички Клиенти въз основа на споразумителен протокол за разпределение на топлинната енергия за имота.

14.11. С цел синхронизиране на текстовете, чл. 66 следва да добие вида:

Чл. 66. (1) При смърт на Клиент-физическо лице, наследниците или лицето, придобило жилището по силата на договор за гледане и издръжка или по дарение, са длъжни да уведомят писмено Продавача в 30 (тридесет) дневен срок чрез подаване на заявление до Продавача за промяна на партидата, при условията на чл. 63.

(2) В случаите по ал. 1, Продавачът променя партидата на името на наследника или на един от наследниците, по писмено споразумение между тях, или

на името на лицето, придобило собствеността на жилището на друго основание. При липса на споразумение между наследниците, Продавачът открива партиди на всички наследници, в съответствие с наследствения дял от удостоверението за наследници.

14.12. Член 67 от проекта на Общи условия предвижда:

Чл.67. (1) Клиент може да бъде и физическо лице, което ползва топлинна енергия за отопление и горещо водоснабдяване в жилище, на което е наемател, ако юридическото лице – собственик на имота е подал декларация пред продавача, че топлинната енергия ще се ползва за битови нужди, с изразено съгласие да носи солидарна отговорност с наемателя за заплащане на дължимите суми за топлинна енергия. В тези случаи продавачът води партидата на името на собственика на имота и на наемателя, който заплаща дължимите суми за топлинна енергия.

(2) При промяна в наемното правоотношение, новият и предишният наемател са длъжни да подадат до продавача в тридесет дневен срок заявление за откриване или закриване на партида по образец, към което са приложени копия на документи, удостоверяващи наличието или липсата на наемно правоотношение и декларация на собственика по ал.1.

(3) Продавачът закрива партидата на наемател на имот, който е заплатил всички дължими до този момент суми за топлинна енергия.

(4) В случай, че предишният наемател не подаде заявление за закриване на партидата си по реда и при условията на ал.2 и ал.3, Продавачът събира дължимите суми от солидарния длъжник - собственик на имота.

(5) В случай, че новият наемател не изпълни задължението си по ал.2, Продавачът има право да открие партида въз основа на документ, удостоверяващ наемното правоотношение и декларацията на собственика по ал.1.

14.12.1. С оглед отразяване на Решение № 508 от 08.05.2013 г. на Комисията за защита на конкуренцията (КЗК), с което е направен подробен анализ на съдържанието на понятието „потребител”, **навсякъде в текста от израза „вещно право на ползване” да се заличи думата „вещно”, текстовете, които визират „собственик”/„собственост”, следва да се отнасят и за „ползвател”/„ползване”, да се коригира чл. 67, и да се заличи чл. 68.**

По отношение на предвидената в **чл. 67, ал. 1** от проекта на Общи условия солидарна отговорност между наемодател и наемател следва да се посочи, че в Закона за енергетиката липсват разпоредби, регламентиращи солидарна отговорност между наемодателя и наемателя като условие за прехвърляне на правата и задълженията за доставка на топлинна енергия в имот. Съгласно чл. 121 от ЗЗД освен в определените от закона случаи солидарност между двама или повече длъжници възниква само когато е уговорена. Следователно, възникването на солидарна отговорност между собственика на имота и наемателя относно дължимите плащания към продавача на топлинна енергия не е хипотеза, която е уредена в „закон“ по смисъла на чл. 121 от ЗЗД, а може да възникне само ако е изрично уговорена между страните в наемното правоотношение. Декларацията, с изразено съгласие, е едностранно волеизявление на собственика на топлоснабдения имот, което представлява самостоятелен юридически факт извън договора за наем и има изключително декларативен характер, насочено е само към Продавача на топлинна енергия и не притежава характеристиките на договор, разбираан като съглашение между две или повече страни. В този смисъл едностранната декларация на собственика не може да се приеме като уговорка между наемател и наемодателя и те да поемат общо задължение за заплащане на сметките към Продавача. Нещо повече, тази декларация за съгласие не може да се приеме и като волеизявление за встъпване на съдлъжник или за заместване на длъжник по правилата на чл. 101 и чл. 102 от ЗЗД. В този смисъл Решение № 508 от 08.05.2013 г. и Решение № 165 от 08.02.2018 г. на Комисията за защита на конкуренцията (КЗК).

Предвид горното **чл. 67, ал. 1 и ал. 2** се променят, както е указано по-долу.

14.12.2. Ал. 3 се запазва като текст и място.

14.12.3. Текстът на ал. 4 от проекта се заличава, тъй като материята е уредена в съответствие с горните мотиви в чл. 64, ал. 3.

14.12.4. Текстът на ал. 5 от проекта се заличава, тъй като материята е уредена в съответствие с горните мотиви в чл. 64, ал. 2.

След изпълнение на указанията **чл. 67** следва да добие вида:

Чл. 67. (1) *Клиент по смисъла на тези общи условия може да бъде и друго лице – ползвател на имота, различно от собственика на имота, при условие че последният е представил писмено съгласие в нотариално заверена форма за това.*

(2) *При промяна в наемното правоотношение, собственикът на имота и новият наемател са длъжни да подадат до продавача в тридесет дневен срок заявление по образец за промяна на партида, към което са приложени копия на документи, удостоверяващи наличието на наемно правоотношение и декларация на собственика по ал. 1.*

(3) *Продавачът закрива партидата на наемател на имот, който е заплатил всички дължими до този момент суми за топлинна енергия.*

14.13. Текстът на **чл. 68** от проекта предвижда:

Чл.68. (1) *В случаите по чл.67, ал.1 и ал.2, когато липсва декларация с изразено съгласие за солидарна отговорност на собственика с наемателя на имота, Продавачът открива и води партида на Клиента-собственик на имота, който заплаща топлинната енергия за битови нужди.*

(2) *В случай, че наемателят на имота по чл.67, ал.1 не заплаща дължимите суми за топлинна енергия за срок повече от два месеца след определения срок за плащане, Продавачът може да спре топлоподаването по реда на чл.49 и предявява вземането си за топлинна енергия пред собственика на имота.*

Във връзка с изложеното в т.14.12.1. от доклада, текстът на **чл. 68** от проекта се заличава. Материята е вече отразена в коригирания чл. 64.

14.14.Текстът на **чл. 69** от проекта урежда правата и задълженията на новия и предишния собственик при промяна на собствеността на топлоснабдения имот. Тази материя е уредена в коригирания чл. 64, поради което **чл. 69** от проекта следва да се заличи.

15. В Раздел XV. ДОПЪЛНИТЕЛНИ УСЛОВИЯ:

15.1. В **чл. 70** дружеството предлага:

Чл.70. *Продавачът и Клиентът са длъжни да се уведомяват взаимно за всички настъпили промени на тяхната идентификация, съгласно чл.2 и чл.3, на характеристиките на топлоснабдявания имот и на сградата, както и на характера на ползване на топлинната енергия.*

С цел синхронизиране на текстовете, **чл. 70** следва да добие вида:

Чл.70. *Продавачът и Клиентът са длъжни да се уведомяват взаимно в 30 (тридесет) дневен срок за всички настъпили промени в тяхната идентификация, съгласно настоящите общи условия, в характеристиките на топлоснабдявания имот и на сградата, както и в характера на ползване на топлинната енергия.*

15.2. Проектът предвижда следния ред за известия и уведомления между Страните:

Чл. 71. (1) *Всички предизвестия и уведомления при продажбата на топлинна енергия следва да бъдат в писмена форма, подписани от страните или упълномощените от тях лица и се изпращат на адреса на Клиента и на Продавача. При наличие на публично обявен начин за получаване на информация Клиентът може да получава необходимата информация от Продавача, както и да и води кореспонденция с него, което се счита за прието между страните .*

(2) *Срокът на предизвестията и уведомленията е 14 (четирнадесет) дневен и започва да тече от следващият ден на получаването им от страна на Клиента или Продавача, към който са отправени, при спазване разпоредбите на Граждански*

процесоален кодекс.

15.2.1. В ал. 1, изречение второ: „При наличие на публично обявен начин за получаване на информация клиентът може да получава необходимата информация от Продавача, както и да и води кореспонденция с него, което се счита за прието между страните” е неясно и следва да отпадне от проекта.

15.2.2. В ал. 2 предвиденият 14 (четиринадесет) дневен срок на предизвестията и уведомленията противоречи на останалите разпоредби на Общите условия, в които се предвиждат различни срокове, поради което изразът „е 14 (четиринадесет) дневен и” следва да бъде заличен.

След отразяване на горните указания, **чл. 71** добива вида:

Чл. 71. (1) Всички предизвестия и уведомления при продажбата на топлинна енергия следва да бъдат в писмена форма, подписани от страните или упълномощените от тях лица и се изпращат на адреса на Клиента и на Продавача.

(2) Срокът на предизвестията и уведомленията започва да тече от следващият ден на получаването им от страна на Клиента или Продавача, към който са отправени, при спазване разпоредбите на ГПК.

15.3. От проекта следва да отпаднат **чл. 72, чл. 73, чл. 74, ал. 3 и чл. 75, ал. 2**, тъй като процедурата подробно е разписана в приложимите нормативни актове.

15.4. В чл. 76 текстът „...и влизат в сила след публикуването им в един местен всекидневник при спазване на процедурата по чл. 150, ал. 2 от ЗЕ“ следва да отпадне, тъй като процедурата подробно е разписана в приложимите нормативни актове.

16. ПРАВИЛА ЗА РАБОТА С КЛИЕНТИ НА ЕНЕРГИЙНИ УСЛУГИ

В изпълнение на чл. 38в от ЗЕ, дружеството е изготвило и представило за одобрение в Комисията, проект на „**Правила за работа с клиенти на енергийни услуги**“.

Извършеният анализ на съдържанието на проекта на „Правила за работа с клиенти на енергийни услуги“ показва, че представеният проект не съдържа необходимата информация в съответствие с разпоредбите от ЗЕ, уреждащи взаимоотношенията между енергийното предприятие и клиентите на енергийни услуги, и следва да се преработи в съответствие с нормативната уредба, като в него трябва да се регламентират редът и сроковете за получаване, разглеждане, проверка и отговор на подадените жалби, сигнали и предложения, формата на данните за потреблението и процедурата, по която доставчиците и потребителите на енергийни услуги получават достъп до тях, както и специални процедури за предоставяне на уязвими клиенти на информация, свързана с потреблението, и за преустановяване снабдяването на уязвими клиенти. Следва да се заличи и препратката към Правилник за административно обслужване на гражданите като неясна.

Допълнително указание:

Съгласно чл. 38б, ал. 4 от ЗЕ, енергийното предприятие е длъжно да предостави практическа информация за правата на клиентите си в контролен списък, приет от Европейската комисия. Контролният списък се изготвя от дружеството и се публикува на интернет страницата му, както и се предоставя на разположение на клиентите в клиентските центрове или под формата на брошури.

За изпълнение на горепосоченото е необходимо „Топлофикация Сливен“ ЕАД да разработи „Контролен списък за потребителите на енергийни услуги“, да го публикува на интернет страницата си, да го предостави на разположение на клиентите в клиентските центрове или под формата на брошури, както и да предостави в КЕВР доказателства за това.

Изказвания по т.3.:

Докладва С. Мазнев. С Протокол № 150 от 13.07.2017 г. докладът е върнат, тъй като работната група е предложила текстове, които синхронизират Общите условия със

закона. Имало е стари текстове в Общите условия и за новите е трябвало да се вземе мнението на топлофикационните дружества след като се проведе среща с тях. Такава среща е проведена на 10.10.2017 г. и тя е председателствана от председателя на КЕВР. Изразени са различни мнения и след това са получени шест становища.

И. Иванов обърна внимание, че срещата е проведена с всички топлофикационни дружества, а не само с „Топлофикация Сливен” ЕАД.

С. Мазнев благодари за допълнението и поясни, че след това са получени становища от шест топлофикационни дружества. Единствено от „ЕВН България Топлофикация” ЕАД е изразено малко по-различно мнение, тъй като работната група е настоявала да има равнопоставеност (каквото е изискването на чл. 38 от Закона за енергетиката и чл. 123 от Наредбата за лицензиране на дейностите в енергетиката). От страна на „ЕВН България Топлофикация” ЕАД е заявено, че искат да бъде стилово по-различно записано, тъй като имат някакъв свой опит с техните клиенти. Представените Общи условия на „Топлофикация Сливен” ЕАД са допълнително прецизирани от технологична и юридическа гледна точка. Всичко е приведено в съответствие с последните нормативни изисквания. По отношение на равнопоставеността е предложено лихвите по прогнозни сметки да отпаднат за всички дружества. За гр. София това е така, но е въз основа на решение на Общината. Работната група е предложила това да се отнася до всички, за да има равнопоставеност. Сумите са прогнозни и следва да се дължат лихви единствено върху изравнителната сметка (когато има прогнозно изчисляване). Лихвите се запазват когато има реално изчисляване. С. Мазнев каза, че указанията на Комисията са изпълнени. Докладът е върнат въз основа на някои текстове. Поискано е мнението на всички топлофикационни дружества и указанията са изпълнени.

И. Иванов каза на С. Мазнев да прочете заключението, което се дава като предложение за решение от страна на Комисията.

С. Мазнев прочете проекта на решение:

Във връзка с изложеното и на основание чл. 43, ал. 6 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, във връзка с чл. 13, ал. 5, т. 3, чл. 38в и чл. 150, ал. 1 от Закона за енергетиката работната група предлага на КЕВР да вземе следните решения:

1. Да приеме доклада.

2. Да насрочи открито заседание на КЕВР за разглеждане на представения от „Топлофикация Сливен” ЕАД проект на „Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация Сливен” ЕАД на клиенти в град Сливен”, на „Правила за работа с клиентите, потребители на топлинна енергия”, както и на предложенията за задължителни указания, които да бъдат дадени на заявителя на основание чл. 129, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

3. Да покани за участие в откритото заседание представители на заявителя.

4. Докладът, датата и часът на провеждане на откритото заседание да бъдат публикувани на страницата на КЕВР в интернет.

Е. Харитонова запита дали за тези Общи условия е направено обществено обсъждане в Сливен. Общите условия на „Топлофикация Сливен” ЕАД касаят гражданите на гр. Сливен. Няма смисъл да се говори за тях в София, след като гражданите на Сливен не са запознати.

Д. Томова отговори, че процедурата е разписана подробно в Наредба № 3. Тези Общи условия са разгледани и публично обсъдени с клиенти на „Топлофикация Сливен” ЕАД в указания срок. Внесени са становища и всичко което е свързано с цялата процедура преди внасянето на Общите условия в Комисията е представено на членовете на КЕВР.

И. Иванов каза, че обществените обсъждания трябва да се инициират и проведат от топлофикационните дружества. Това е направено.

Е. Харитонова каза, че това е така, но след обсъждането има корекции, които са на базата на проведената през месец октомври среща с всички топлофикации.

Й. Велчева отговори, че от страна на дружеството няма корекции и в момента работната група предлага корекции, които да бъдат дадени от страна на Комисията като задължителни указания. Дружеството не е коригирало своя проект.

Е. Харитоновата каза, че Комисията дава указания и това трябва да се сведе до знанието на гражданите на Сливен.

С. Мазнев каза, че Комисията има право да дава задължителни указания, но не да инициира обществено обсъждане. Това е на основание чл. 129, ал. 2 от Наредба № 3. Въз основа на този член КЕВР дава задължителни указания. Сега трябва да се приеме този доклад и дружеството да получи становището на Комисията, защото в момента няма на каква база да стъпи.

Е. Харитоновата обобщи, че с откритото заседание и след това със закритото заседание приключва работата на Комисията по тези Общи условия.

Говори С. Мазнев, без микрофон.

Р. Осман влезе в зала 4.

И. Иванов запита дали има други въпроси и поясни, че тези Общи условия вече са разгледани веднъж от Комисията. Дадени са задължителни указания на работната група, които са изпълнени. През месец октомври е проведена среща с топлофикационните дружества. И. Иванов допълни, че след това е продължил комуникацията с дружествата. Всяко направено предложение относно текста на Общите условия е мотивирано от страна на работната група в доклада, който е доста обемист.

От страна на членовете на Комисията нямаше други въпроси и коментари по доклада.

И. Иванов каза, че след това закрито заседание следва открито заседание, което се насрочва за 07.03.2018 г. от 10:00 часа.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 43, ал. 6 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, във връзка с чл. 13, ал. 5, т. 3, чл. 38в и чл. 150, ал. 1 от Закона за енергетиката,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

1. Приема доклад относно заявление на „Топлофикация Сливен” ЕАД за одобряване на „Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация Сливен” ЕАД на клиенти в град Сливен” и на „Правила за работа с клиентите, потребители на топлинна енергия“;

2. Насрочва открито заседание по реда на чл. 13, ал. 5, т. 1 от ЗЕ за разглеждане на доклада по т.1 на 07.03.2018 г. от 10:00 ч.;

3. За участие в откритото заседание да бъдат покани лицата, представляващи „Топлофикация Сливен” ЕАД, или други, упълномощени от тях представители на дружеството;

4. Докладът, датата и часът на откритото заседание по т. 2 да бъдат публикувани на интернет страницата на Комисията.

В заседанието по **точка трета** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Ремзи Осман, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитоновата, Валентин Петков.

Решението е взето със **седем гласа „за”** (Иван Н. Иванов - за, Ремзи Осман – за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Харитоновата – за, Валентин Петков - за), от които **четири гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитоновата) на членовете на Комисията със

стаж в енергетиката.

По т.4. Комисията разгледа доклад с вх. № Е-Дк-149 от 20.02.2018 г. относно **предложение за създаване на постоянно действащ консултативен форум на енергийните регулатори на Балканските държави.**

Изказвания по т.4.:

Докладва Л. Джоргова. Докладът е във връзка с предложение на Европейската комисия за изменение на Директива 2009/73/ЕО относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ чиято цел е да се преодолее липсата на необходимата правна уредба и директивата да започне да се прилага в своята цялост, както и свързаните с нея нормативни актове, по отношение на газопроводи от и към трети страни. В това число попадат съществуващите и бъдещите газопроводи до границата на юрисдикция на Европейския съюз – с цел гарантиране на равнопоставеност на прилагания режим към газопроводите от и към трети държави. Същите не се третират по-неблагоприятно от газовата инфраструктура в Европейския съюз. Във връзка с направените предложения и по искане на Министерство на енергетиката, КЕВР е изразила позиция, приета с решение по Протокол № 274 от 12.12.2017 г., т. 3. Част от предложенията за изменение на Директивата съдържат задължение за НРО на държавите-членки да се консултират със съответните органи на трети държави, по съответните въпроси и с оглед улесняване експлоатацията на газовата инфраструктура към и от трети държави. Това сътрудничество следва да е насочено към последователно прилагане на разпоредбите на европейското законодателство по отношение на съответната инфраструктура до границата на юрисдикцията на ЕС. Законът за енергетиката предвижда правомощия КЕВР да осъществява сътрудничество по въпроси от трансграничен характер с регулаторните органи на други държави-членки на Европейския съюз и с Агенцията за сътрудничество между регулаторите на енергия, както и да сключва споразумения за сътрудничество с национални регулаторни органи. През 2017 г. е подписано тристранно споразумение за сътрудничество с регулаторните органи на Република Гърция и Република Румъния с цел хармонизиране на регулаторните практики, както и споразумения за сътрудничество между КЕВР и Комисията за енергийно регулиране на Република Македония и между КЕВР и Агенцията за енергийно регулиране на Черна гора, с които се изгражда институционална рамка за задълбочаване на сътрудничеството на двустранно и многостранно ниво с цел повишаване качеството на регулаторната дейност и активното взаимодействие за внедряване на европейските директиви и регламенти в областта на енергийния сектор. В тази връзка, КЕВР би могла да инициира създаване на Постоянно действащ консултативен форум на енергийните регулатори на Балканските държави в рамките на вече сключените споразумения, като развитие на формите на сътрудничество, както и сключване на споразумения за сътрудничество с други национални регулаторни органи, в които да се предвиди създаване на такъв форум. Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 28 от Закона за енергетиката, работната група предлага Комисията да обсъди и приеме настоящия доклад.

Е. Хаританова излезе от зала 4.

И. Иванов каза, че идеята за сътрудничество с регулаторните органи на страните от Югоизточна Европа е наистина много добра и показва активна позиция на българския регулатор за подпомагане дейността на страните от Западните Балкани, които не са членки на ЕС, относно хармонизирането на регулаторната им политика и регулаторни актове с тези на ЕС. Сътрудничеството с Румъния и Гърция е в рамките на Европейския съюз и е скрепено със съответните документи, които са подписани през 2017 г. Това е един сериозен акт, който е свързан с регионалното сътрудничество. До голяма степен той отговаря и на общата политика на протегнатата ръка, която Р България води към Западните Балкани за тяхното пълноценно приобщаване към Европа чрез цялата законодателна и регулаторна дейност в енергетиката и другите области. Това е отговорност на правителствата и на други организации. И. Иванов каза, че по тази причина (имайки

предвид, че се касае за международна дейност) си е позволил да проведе разговор с министъра на енергетиката и с председателя на Комисията по енергетика в Народното събрание. И двамата са изразили пълна подкрепа от името на институциите, които представляват относно инициативата на КЕВР. Това е по отношение на инициативата по която България е страна, която трябва да лансира тази идея на предстоящата на първи и втори март регионална конференция, която се организира във Велико Търново. И. Иванов каза, че има сериозна забележка по отношение на доклада, защото той може да се раздели на две части. Първата част говори единствено за сектор „Природен газ“. След това се достига до втората част. В нея наистина съвсем основателно се говори за общото сътрудничество в областта на енергетиката, прави се предложение как може да бъде осъществено и нивата по които да се осъществи регионалното сътрудничество под формата на този форум. Редно е докладът да съдържа две части, както и дейностите на КЕВР се провеждат в областта на сектор „Природен газ“ и сектор „Електроенергетика“. Това е съществен недостатък на доклада. И. Иванов допълни, че в същото време не би подкрепил връщането на доклада и неприемането му, защото в последствие (с иницирането на различни дейности, писма, кореспонденция с другите регулаторни органи от региона) КЕВР ще отбележи много внимателно и съвсем равнопоставено необходимостта във форума да се разглеждат регулаторни въпроси в областта на природния газ и в областта на електроенергетиката. Подобни ангажименти се поставят от Директива 72 за областта на електроенергетиката и електрическата енергия. И. Иванов каза, че ще подкрепи решение на Комисията да се официализира тази инициатива, която е само първа стъпка. След това тя ще добие и своето съдържание при кореспонденцията с другите регулатори от Югоизточна Европа.

Р. Осман каза, че КЕВР е Комисия за енергийно и водно регулиране. Подобна комисия има Р Македония. Не става въпрос дали този доклад трябва да се връща, но той се нуждае от редакция. Говори се за партньорство на Комисията само в газовия сектор. Р. Осман каза, че ще подкрепи доклада, ако той се изчисти и в него се говори за партньорство изцяло. Къде е водният сектор? Такъв документ не може да бъде само за един сектор. Инициативата е добра. Р. Осман каза, че също има контакти с изпълнителната власт и знае, че там усилията на КЕВР се подкрепят, но това сътрудничество трябва да е общо. Сектор ВиК липсва. Това е сериозен документ и в този случай не става въпрос за връщане. Докладът може да се преработи, да се изчисти. Той трябва да включва Комисията като цяло. Р. Осман каза, че в противен случай няма да го подкрепи, защото не е правилно. Това е първата част. Втората част е, че това е първи документ и в него не трябва да се посочва формата на управление. Това е една инициатива, а се посочва формата на управление. Другите регулатори могат да кажат, че нещата се решават предварително. В подобни документи е добре да отсъства управлението и да се инициира среща. Идеята е инициативата да излезе от Комисията. Трябва да се говори от името на цялата Комисия и не трябва да се акцентира върху една област. В този си вид докладът акцентира само върху сектор „Природен газ“ и не обхваща цялата дейност на КЕВР. Проектът е за създаване на българска комисия за енергийно и водно регулиране от самото си начало и в доста държави е по този начин. Сега нещата се предрежават. Р. Осман каза, че има молба да се даде възможност още в понеделник или вторник да се приключи с този въпрос. Срещата във Велико Търново е в четвъртък. Това е чисто редакционна забележка и може да се възприеме с консенсус. Текстът трябва да се отнася до всички сектори. Този въпрос се повдига съвсем колегиално. Каквото и да се каже, в този си вид докладът акцентира в една област и не се включват други области. Разделението, което и И. Иванов е направил, не звучи много добре. Молбата е с консенсус да се приеме всички дирекции да направят един общ доклад, който да бъде приет на първото заседание на 27.02.2018 г.

А. Йорданов каза, че иска да изрази несъгласието си с И. Иванов и Р. Осман и да се аргументира защо прави това. Първо. Относно това, че сектор ВиК не е включен е проекта за форум. Съдържанието на доклада се фокусира върху трансгранични въпроси и

предимно върху регулаторно третиране на трансгранична инфраструктура. Такъв обмен няма със съседни държави в сектор ВиК. Има обмен, който не е по линия на регулираната от Комисията дейност. Няма дружества, които снабдяват с вода съседни на България територии. А. Йорданов каза, че иска да изрази известно несъгласие и по отношение на сектор „Електроенергетика“. По линия на Европейската енергийна общност са създадени повече механизми от тези в сектор „Природен газ“. Тези въпроси по които дирекция „Природен газ“ предлага да се създаде такъв форум са специфични и те не засягат останалите два сектора. Те са провокирани от проект за изменение на директива на Европейската комисия и на Съвета на Европа, т.е. имат съвсем конкретен замисъл. Три от сега действащите регламента в сектор „Природен газ“ предполагат да могат да се прилагат по отношение на междусистемни точки с трети страни и с решение на националния регулаторен орган, т.е. това е КЕВР. А. Йорданов каза, че според него решение на националния регулаторен орган без съгласуване със съответните трети регулаторни органи не би било ефективно. Този механизъм е създаден единствено и само с цел да улесни работата на регулаторите по трансгранични въпроси, които са свързани с газовата инфраструктура в региона, която е обект на особено внимание от страна на Европейската комисия, ACER и е един от акцентите на правителствената политика. Размиването на предмета на този форум и включването на въпроси от съвсем друг характер ще понижат планираната ефективност. Относно формата на управление. Тук не се предлага форма на управление, а механизъм за обсъждане. Формата на управление е предмет на споразумение, ако отсрещните страни въобще приемат идеята за създаване на такъв форум. Ще има преговори, след това ще се уточнява формата на управление. Финансовите ангажименти на участниците не са предвидени, тъй като форумът е консултативен и е само едно средство за обсъждане на възникнали въпроси във връзка с прилагане на европейското законодателство по отношение на държавите-членки и националното законодателство на трети страни. Там има множество въпроси, които трябва да се обсъдят, за да може ефективно да функционира това взаимодействие.

Р. Осман каза, че прави официално процедурно предложение да се гласува връщането на доклада за доработване. Р. Осман допълни, че категорично заявява, че А. Йорданов не е прав. КЕВР е регулаторен орган и малко се надценява, ако акцентира само върху газа. В момента се водят трансгранични преговори да се закупи питейна вода от България. Комисията трябва да определи такси за пренос. Това ще се случи много скоро. Идеята на предварителните разговори е между регулаторните органи да се определят съответните работни групи за сектор „Природен газ“, сектор „Електроенергетика“, сектор ВиК. Идеята е да има партньорство между регулаторните органи. Сега се акцентира само върху една област. Партньорството е да се съберат работни групи за определен сектор. В противен случай в тези договори за партньорство трябва да се запише, че се подписва партньорство в сектор „Природен газ“. За какво са подписани тези договори за партньорство с Македония, Черна гора, Гърция и Румъния? В тях не се говори за определен сектор, а за регулаторен орган. Самият този документ противоречи с подписаните от КЕВР документи. Трябва ли да се инициира нов форум, когато се разглеждат други въпроси? Не. Трябва да има определени работни групи по определени въпроси. Определените сектори се събират и взимат съответните становища или препоръки, когато има подобен форум. В доклада е посочена форма на управление, колкото и да се убеждава, че това е друго. Първият документ винаги е принципен. След това се правят другите неща, ако има одобрение. Сега се казва, че регионалното сътрудничество във форума може да се осъществява на две нива. КЕВР още не е излязла с инициатива, но определя на колко нива ще е сътрудничеството. Тези неща не се казват в първия документ, а впоследствие. Другите регулатори първо трябва да приемат принципа. Не е правилно да се подхожда по този начин. Това означава Комисията страшно много да се раздели на два сектора, означава да се инициират отделни споразумения за сектор ВиК. Д. Кочков е заместник-председател на европейските водни регулатори. Слага се началото на нещо, което ще бъде необратимо за Комисията. Идеята е много добра като инициатива.

Документът може да се изчисти, но се вижда, че има несъгласие. Нормално е да се гласува да се изчисти. Другото означава другите сектори да инициират подобни документи поотделно за останалите сектори. Тогава идеята, която се пуска в публичното пространство Комисията да се раздели на две отделни комисии вече ще е първа стъпка.

И. Иванов каза, че знае, че процедурата се гласува веднага.

Р. Осман каза, че държи да се спазват правилата.

А. Йорданов каза, че може да направи коментар след като се подложи на гласуване предложението на Р. Осман.

И. Иванов каза, че може да се направи коментар.

Говори А. Йорданов, без микрофон.

И. Иванов каза, че не е съгласен. Е. Хаританова излиза от заседанието, а А. Йорданов казва, че след това ще направи коментар.

А. Йорданов каза, че може да направи своя коментар, но Р. Осман настоява процедурата да се подложи на гласуване.

И. Иванов каза, че Р. Осман ще се отнесе с разбиране.

А. Йорданов каза, че това споразумение не е прецедент. Комисията има споразумения в отделни сектори. Скоро е сключено споразумение само с водни регулатори по определени теми.

Р. Осман каза, че трябва да се дадат примери.

А. Йорданов каза, че сключените споразумения със съседните балкански регулатори не изключват определена форма на сътрудничество по специфични проблеми. Работните групи и форумите са разделени на ниво ACER, ERA и енергийна общност. Това е повече от нормално, защото са специфични въпроси, които не са съотносими към цялостната дейност на регулатора. Това са специфични въпроси за отделния сектор. А. Йорданов каза, че не е съгласен с предложения подход, още повече, че е в състояние да помоли членовете на Комисията да не настояват за приемане на предложението, ако целта е тази идея да не заработи. Идеята е формите на сътрудничество в Организацията за черноморско икономическо сътрудничество да не се свеждат само до енергийно сътрудничество. Нека темите да не се пренасят. Там други държави са с доминиращо влияние, а КЕВР се опитва да изгради регулаторна предпоставка България да е лидер по отношение на регулаторни процеси. КЕВР не се занимава с икономическа политика, външна политика. КЕВР има регулаторни функции. Ако се прави нещо, трябва да се прави конкретно, ефективно и да отговаря на проблемите, които съществуват. В противен случай няма смисъл да се правят формални форуми на които само да се отчита присъствие.

Р. Осман каза, че е дал пример с ЧИС не за да се види коя държава доминира и допълни, че А. Йорданов е чул неговото мнение за ЧИС, когато са били там. Отношението не е много положително. Даден е пример и с Брюксел. Идеята на този пример е, че в международна организация се създават общи форуми. Понякога се събират такива за газ, вода, ток, за други въпроси. Р. Осман каза, че не се интересува коя страна доминира в ЧИС. Коментарът на А. Йорданов не е коректен. Във всички държави има тенденция комисиите да се обединяват и да няма отделни водни и енергийни регулатори. Това е относно споразуменията, които Комисията е подписала. Комисията е подписала споразумения само за водно или енергийно сътрудничество с тези отделни регулатори. Тази сериозна тенденция за обединяване на отделните регулатори върви. Членовете на ERA не са само комисии, които са единствено енергийни. Между тях има много други комисии, които отговарят и за водата. В такъв момент се говори за партньорство на Комисията като цяло. Казва се за какво се създава форум и конкретно в този форум се прави събиране относно газта, тока или водата. Водата е трансграничен проблем и тепърва ще става въпрос за нея. Ако се правят отделни форуми за всичко, няма да бъде сериозно. Инициативата е добра, но този подход не е правилен. За първи път се излиза с такава инициатива. Ако преди три години е имало такава инициатива, това е друг въпрос. КЕВР е подписала споразумения за партньорство с комисиите. За първи път има такава

инициатива. Тя е добра, но трябва да бъде обща на Комисията, а не на определен сектор. Тук не става въпрос някой да се противопоставя. Р. Осман каза, че не е съгласен тази инициатива да бъде само за един сектор. Ако е само за един сектор, трябва да се каже, че това е форум за газта. Идеята е това да бъде форум на регулаторите. При провеждането на срещи ще се решават проблемите, които са свързани с газта, тока, водата. В противен случай КЕВР сама разделя комисията като тенденция. Тук не става въпрос дали някой е „против“ или „за“ документа. Документът трябва да бъде общ.

И. Иванов каза, че ще започне изказването си с това, с което е завършил Р. Осман: идеята е добра. Щом идеята е добра, трябва да се намери начин да получи своята реализация. КЕВР няма да има друг случай да събере регулаторите от балканските страни на подобен форум, каквато е конференцията на първи и втори март във Велико Търново. И. Иванов каза, че е изразил становище, че докладът трябва по равнопоставен начин да разглежда и въпросите на електроенергетиката. И. Иванов каза, че не би се противопоставил на това, което Р. Осман допълва. Защо? Вярно е, че Комисията има споразумения за сътрудничество с енергийни регулатори на двустранна основа. Единствено с Гърция и Румъния има тристранно споразумение, но те също са само на двустранна основа. Инициативата на КЕВР е много по-широка. Относно това как е в Европейския съюз. А. Йорданов е казал, че много по-напред в регионалното сътрудничество са трансграничните връзки в областта на електроенергетиката. Това е така, но има ENTSO-E за електроенергийната свързаност и ENTSO-G за газовата. Работи се по едното и по другото направление. Поради необходимостта и заложените изисквания за още по-голяма свързаност между електропреносните мрежи въпросите, които са свързани с електроенергетиката на страните от Балканския регион също имат значение. И. Иванов каза, че е направено разглеждане и предлага да се даде възможност до понеделник докладът да се допълни с абзаци, свързани с необходимостта от сътрудничество в областта на обмен на електроенергия. Да се допълни и абзац за необходимо сътрудничество в регулаторните дейности в областта на сектор „ВиК“. И. Иванов каза, че търси пресечната точка за получаване на консенсус в състава на Комисията. Без да се спазва изискването да има срок за разглеждане от членовете на Комисията, ако има такова съгласие, във вторник да се приеме този допълнен доклад и да се даде възможност на първи и втори март тази идея от страна на българския регулатор да бъде лансирана на конференцията във Велико Търново.

А. Йорданов каза, че иска да остане в протокола, че тази идея около месец е обсъждана с членовете на Комисията, преди да се оформи.

Р. Осман каза, че това не е вярно. Първият разговор е проведен миналата седмица. Р. Осман каза, че е разбрал за тази идея предходната седмица. Това говори много сериозно за Комисията.

А. Йорданов каза, че има и други членове на Комисията освен Р. Осман.

Р. Осман каза, че не трябва да се говори от името на всички, а да се каже, че някои членове на Комисията са били запознати.

А. Йорданов каза, че се коригира. По-голямата част от членовете на Комисията са били запознати. Малко е некоректно два дни преди събитието, когато ще се прави предложение, тепърва да се дават указания на работната група и да се включват другите два сектора, които нямат никаква подготовка към момента по този въпрос. А. Йорданов обърна внимание, че отново казва, че не настоява да се направи това предложение на тази регионална среща. Ако членовете на Комисията считат, че КЕВР не е готова, няма да се направи сега.

Р. Осман каза, че се вижда, че определени членове на Комисията са взели решение да инициират нещо. Р. Осман предлага този документ категорично да се върне и добави, че не е бил запознат с тази инициатива, защото участва и в двата състава на КЕВР. След три години в Комисията някой се надценява, че може сам да определя дневния ред. Няма такова нещо. Р. Осман категорично възразява, защото в момента Гърция и Турция искат да закупят вода от България. Някой знае ли кой ще определя тези такси? Регулаторите.

Проблемът не е само в газа. Това, че някой излиза с инициатива и се изживява да ангажира цялата Комисия е негов проблем. Р. Осман каза, че не знае кой е той, защото е решено преди два месеца, а той е провел разговор с А. Иванова преди седмица.

А. Йорданов каза на Р. Осман, че малко преминава тона.

Р. Осман каза, че не превишава тона, защото А. Йорданов няма право да говори от негово име. Р. Осман каза, че никой не може да говори от негово име, че никога не позволя някой да говори от негово име.

А. Йорданов каза, че Р. Осман превишава тона към самата Комисия.

Говори А. Йорданов, без микрофон.

Р. Осман каза, че това са сериозни международни документи. Това е една добра идея. Няма никакъв проблем да се изчисти до вторник. Какъв е проблемът да се включат другите дирекции? Това се отнася само за определени абзаци, че този форум е за различните сектори, в които работи регулаторната комисия. Това дори са чисто литературни абзаци, нищо друго. Защо се противопоставяме? Противопоставяме се, защото искаме само един форум. Не е сериозно това, че някой е решил преди два месеца този въпрос.

И. Иванов каза, че поддържа своето предложение и че ще говори с директорите П. Младеновски и И. Касчиев да подготвят по един абзац от порядъка на десет-петнадесет реда, които да бъдат включени. С това допълнение докладът трябва да бъде раздаден до края на деня в понеделник. Във вторник Комисията може да се произнесе с консенсус. Това не е документ, а съгласие на Комисията тази идея да бъде лансирана. Заедно с останалите регулатори от региона ще се оформи идеята, ще има кореспонденция, която ще продължи с месеци. Вярно е, че когато се предлага такова регионално сътрудничество то трябва да бъде на нивото на регулатора, а КЕВР е регулатор в сектор „Електроенергетика“ и сектор ВиК. Ако има възражение от другите регулатори и те поискат два различни форума, ще се мисли тогава. Нека Комисията да се обедини около това мнение. Идеята трябва да бъде спасена и наистина да влезе на тази конференция във Велико Търново.

Говори А. Йорданов, без микрофон.

И. Иванов каза, че няма да е коректно от лично име да се поставят идеи за такъв форум, ако идеята бъде отхвърлена и не се приеме следващата седмица.

Говори А. Йорданов, без микрофон.

И. Иванов каза, че предлага във вторник да се приеме това решение. Трябва да се намери пресечната точка.

Говори А. Йорданов, без микрофон.

И. Иванов каза, че е съгласен. Така трябва да се постъпи. Докладът се връща с това допълнително указание и със срок до 17:00 часа в понеделник. Да се допълни със споменатите две части. Частта за сектор „Природен газ“ остава.

Предвид гореизложеното,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Връща на работната група доклад относно предложение за създаване на постоянно действащ консултативен форум на енергийните регулатори на Балканските държави.

В заседанието по **точка четвърта** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Ремзи Осман, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Валентин Петков.

Решението е взето с **шест гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Ремзи Осман – за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Валентин Петков - за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.5. Комисията, след като разгледа преписка, образувана по открито производство за прекратяване на лицензия № Л-297-01 от 04.03.2009 г., издадена на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност за дейността „производство на електрическа енергия“, доклад с вх. № Е-Дк-105 от 05.02.2018 г. и събраните данни от проведеното на 14.02.2018 г. открито заседание, установи следното:

На основание чл. 21, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 4 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и чл. 70, ал. 2, предл. първо, във връзка с чл. 71, ал. 1, т. 5 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ), с решение по Протокол № 165 от 01.08.2017 г., т. 2, във връзка с влязло в сила решение на Окръжен съд Търговище за обявяване на лицензиант в несъстоятелност, Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е открила производство за прекратяване на лицензия № Л-297-01 от 04.03.2009 г. за дейността „производство на електрическа енергия“, издадена на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност, с Решение № Л-297 от 04.03.2009 г., изменена с Решение № И1-Л-297 от 04.10.2010 г. и с Решение № И2-Л-297 от 31.10.2011 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР). Копие от посоченото решение е изпратено на синдика на „ТЕЦ Хасково“ АД.

Предвид откритото производство, на основание чл. 73, ал. 2 от НЛДЕ и в изпълнение на т. 3 и т. 4 от решението по Протокол № 165 от 01.08.2017 г. на КЕВР са поискани становища, както следва: с писмо с изх. № Е-13-87-3 от 07.08.2017 г. от синдика на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност, с писмо с изх. № Е-03-21-6 от 07.08.2017 г. от Министерството на икономиката, Министерството на енергетиката, Министерството на отбраната, Министерството на регионалното развитие и благоустройството и община Хасково.

С писмо с вх. № Е-03-21-6 от 22.08.2017 г. Министерството на икономиката е посочило, че с Решение на Народното събрание от 07 ноември 2014 г. за приемане на структура на Министерския съвет на Република България (обн. ДВ, бр. 93 от 2014 г.), съществуващото дотогава Министерство на икономиката и енергетиката е разделено на Министерство на икономиката и Министерство на енергетиката и е създадено Министерство на туризма. Вследствие на това всички дейности, свързани с прилагането на ЗЕ, са преминали в сферата на компетентност на Министерство на енергетиката, като към настоящия момент Министерството на икономиката няма преки компетенции във връзка с прилагането на цитирания закон. В тази връзка Министерството на икономиката е изложило, че не може да изрази становище по откритото производство, тъй като не притежава компетентност в областта на обществените отношения, регулирани от ЗЕ.

С писмо с вх. № Е-03-21-6 от 22.08.2017 г. Министерството на регионалното развитие и благоустройството е посочило, че „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност, е извън списъка на дружествата с държавно участие в капитала, в общото събрание, на които министърът на регионалното развитие и благоустройството представлява държавата и упражнява правата ѝ като акционер. В този смисъл, откритото производство е извън компетентността на Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

С писмо с вх. № Е-03-21-6 от 23.08.2017 г. кметът на община Хасково е посочил, че и след продажбата през 2009 г., включително и към настоящия момент, централата никога не е въведена в експлоатация и не е функционирала като такава, както и че няма претенции относно откритото производство за прекратяване на лицензия.

С писмо с вх. № Е-03-21-6 от 31.08.2017 г. Министерството на енергетиката е уведомило, че не възразява срещу откритата процедура за прекратяване на лицензия.

В становище с вх. № Е-03-21-6 от 29.09.2017 г. Министерството на отбраната уведомява, че на основание чл. 74 от НЛДЕ съгласува процедурата за прекратяване на лицензията на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност, след съгласуване с компетентните органи.

С писмо с вх. № Е-13-87-3 от 19.10.2017 г. синдикът на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност е изложил, че приема решението на Комисията като обективно и

отразяващо фактическата действителност за състоянието на дружеството. Отбелязва, че с Решение № 9 от 03.02.2017 на Окръжен съд Търговище (ТОС), на основание чл. 632, ал. 1 от Търговския закон (ТЗ), е спряно производството по несъстоятелност. С Решение № 43 от 07.09.2017 г. на ТОС, на основание чл. 632, ал. 2 от ТЗ, е възобновено производството по несъстоятелност. Синдикът посочва, че не е подавал искане за прекратяване на лицензията във връзка с чл. 70, ал. 2 от НЛДЕ и не е съгласен с нейното прекратяване, тъй като е нецелесъобразно. Излага също, че по решение на събранията на кредиторите на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност, от 03.11.2016 г. имуществото на дружеството ще се продава на цяло или на части, като оценката на имуществото ще бъде определена като средно претеглена пазарна стойност, използвайки Метода на пазарните аналози, Метод на вещната стойност и Метод на инвестиционната стойност. Синдикът счита, че решението на събранията на кредиторите дружеството да се продава в цялост, е законосъобразно и целесъобразно, с оглед максимална защита на интересите на кредиторите, както и с оглед предвиденото в ЗЕ активите на този тип предприятия да бъдат продавани само като едно цяло. Според синдика, с прекратяването на лицензията се отнемат част от нематериалните активи на дружеството, което води до по-ниска пазарна оценка, респективно получена цена и по-ниска степен на удовлетворяване на кредиторите. Във връзка с особените разпоредби на чл. 53, ал. 1 от ЗЕ синдикът моли за становище относно метода на оценка и реда за осребряване на имуществото на дружеството.

По отношение изразеното становище на синдика на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност, следва да се има предвид, че според чл. 55, ал. 1, т. 4 от ЗЕ и чл. 71, ал. 1, т. 5 от НЛДЕ лицензията се прекратява с решение на Комисията при влизане в сила на решението на съда за обявяване на лицензианта в несъстоятелност. Тази хипотеза е отделна от хипотезата на чл. 55, ал. 1, т. 1 от ЗЕ и чл. 71, ал. 1, т. 2 от НЛДЕ, при която лицензията се прекратява по искане на лицензианта. В настоящото производство предпоставка за прекратяване на издадената лицензия на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност, е влязлото на 19.12.2016 г. в сила Решение № 74 от 09.12.2016 г. на ТОС по търговско дело № 74 от 2015 г., с което дружеството е обявено в несъстоятелност. В допълнение, в раздел III „Прекратяване на лицензия“ от НЛДЕ се съдържат нормите, регламентиращи реда за прекратяване на лицензия. Съгласно чл. 70, ал. 2 от тази наредба производството по прекратяване на лицензия се образува по инициатива на Комисията или по писмено искане на лицензианта. В чл. 73, ал. 1 от НЛДЕ изрично е регламентирано, че когато Комисията по своя инициатива открива производство за прекратяване на издадена лицензия, на лицензианта се изпраща копие от решението за откриване на производството. Във връзка с твърденията на синдика, че прекратяването на лицензията ще доведе до по-ниска пазарна оценка, респективно получена цена и по-ниска степен на удовлетворяване на кредиторите, следва да се има предвид, че в настоящото производство от компетентността на КЕВР е извършването на преценка дали прекратяването на лицензионната дейност може да доведе до нарушаване сигурността на снабдяването на клиентите с електрическа енергия, или може да възникне опасност за националната сигурност и обществения ред (арг. от чл. 74, ал. 1 от НЛДЕ). Освен това, разпоредбите на чл. 55, ал. 1, т. 4 от ЗЕ и чл. 71, ал. 1, т. 5 от НЛДЕ уреждат самостоятелно основание, въз основа на което издадена лицензия се прекратява, а именно: влязло в сила решение на съда за обявяване на лицензианта в несъстоятелност.

В допълнение към горните факти и обстоятелства следва да се има предвид, че с писмо с изх. № Е-13-87-1 от 01.02.2017 г. от „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД (ЕСО ЕАД) е изискана информация относно значението на предвидените за изграждане нови мощности в ТЕЦ „Хасково“ за гарантиране на сигурността на електроенергийната система и снабдяването с електрическа енергия в страната. С писмо с вх. № Е-13-87-1 от 09.02.2017 г. ЕСО ЕАД е уведомило Комисията, че в представения за одобрение от КЕВР „План за развитие на електропреносната мрежа на България за периода 2016 г.-2025 г.“ не са предвидени за изграждане нови мощности в ТЕЦ „Хасково“ за гарантиране на сигурността на електроенергийната система и снабдяването с електрическа енергия.

С писмо с вх. № Е-13-87-1 от 14.02.2017 г. синдикът е представил информация, според която извършените строителни дейности по изграждане на енергийния обект до датата на обявяване в несъстоятелност - 09.12.2016 г., както и издадените в тази връзка документи, са както следва: възстановени строителни книжа и издадено Разрешение за строеж № 307 от 29.07.2009 г. от община Хасково; влязла в сила заповед на кмета на община Хасково за определяне сервитути на трасе на свързващи електропроводи до точките на присъединяване на подстанции „Узунджово“ и „Д. Канев“ и утвърдени проекти; одобрен работен проект на довеждащ водопровод за промишлена вода; извършени строително-монтажни работи на площадката на ТЕЦ „Хасково“ по събаряне и подготовка на строителна площадка, отразени в издаденото строително разрешение; извършени изкопни и уплътнителни работи на терена: сграда завършена в груб строеж – ниво кота покрив, сграда водоподготовка – ниво покрив, сграда столова – ниво основи, сграда административни нужди – ниво покрив, производствена сграда – ниво изкоп.

Горните факти и обстоятелства са анализирани в доклад с вх. № Е-Дк-105 от 05.02.2018 г., който е приет от КЕВР с решение по Протокол № 22 от 08.02.2018 г., т. 2 и е публикуван на интернет страницата на Комисията.

В изпълнение на разпоредбите на чл. 13, ал. 5, т. 1 от ЗЕ на 14.02.2018 г. е проведено открито заседание за разглеждане на доклада, на което е присъствал синдикът на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност, като същият е посочил, че докладът отразява обективно фактичката действителност за състоянието на дружеството. Синдикът е представил становище с писмо с вх. № Е-13-87-3 от 16.02.2018 г., в което са изложени идентични възражения по откритото производство, съдържащи се в писмо с вх. № Е-13-87-3 от 19.10.2017 г. В допълнение синдикът е направил искане да се спре процедурата по прекратяване на лицензията, за срок от 6 (шест) месеца, за да подготви и проведе публична продажба в съответствие с изискванията на чл. 717 и сл. от Търговския закон. Също така е поискал разрешение за продажбата на енергийния обект в цялост, предвид особените разпоредби на ЗЕ.

Направените от синдика на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност, искане за спиране на настоящото производство, както и искане за разрешаване на продажбата на енергийния обект в цялост, са неоснователни.

Във връзка с искането за спиране, следва да се има предвид, че в ЗЕ и в НЛДЕ не са уредени случаите, в които КЕВР следва да спре образуваното административно производство за прекратяване на издадена лицензия. От друга страна, на основание чл. 13, ал. 8 от ЗЕ субсидиарно приложение следва да намери чл. 54, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Посочената норма дава възможност на административния орган да спира производството в изрично предвидени хипотези и то само при наличие на необходимите предпоставки за извършване на това процесуално действие. В случая не е налице никоя от визираните в закона хипотези за спиране на образуваното производство за прекратяване на издадената на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност, лицензия.

По отношение на искането за издаване на разрешение от КЕВР за продажбата на енергийния обект в цялост, следва да се има предвид, че след прекратяване на лицензията, незавършеният обект на строителството и имуществото на дружеството ще излязат от обхвата на лицензията, респективно за тях няма да се прилагат специалните норми на ЗЕ. В допълнение, следва да се има предвид, че след прекратяване на лицензията не съществува пречка при желание синдикът да предприеме действия за продажба на имуществото в неговата цялост.

Въз основа на всички събрани факти и обстоятелства в откритото производство за прекратяване на издадената лицензията, Комисията установи следното:

„ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност, с ЕИК 125579467, със седалище и адрес на управление: Република България, област Търговище, община Търговище, гр. Търговище 7700, ул. „Никола Петков“ № 6, вх. А, ет. 4, ап. 8, е титуляр на лицензия № Л-297-01 от

04.03.2009 г. за дейността „производство на електрическа енергия“ за срок от 35 години, чрез енергиен обект – топлоелектрическа централа „ТЕЦ Хасково“, с обща инсталирана мощност 130,4 MW, като лицензията определя и условията за изграждане на централата. С Решение № И1-Л-297 от 04.10.2010 г. на ДКЕВР е удължен срокът за въвеждане в експлоатация на енергийния обект до 31.12.2012 г. С Решение № И2-Л-297 от 31.10.2011 г. лицензията е изменена, поради предвидено разширение на енергийния обект чрез изграждане на втори блок с мощност 130,4 MW, като общата инсталирана мощност на централата е променена на 260,8 MW и срокът за въвеждане в експлоатация на енергийния обект е удължен до 01.07.2014 г.

С Решение № 74 от 09.12.2016 г. на ТОС по търговско дело № 74 от 2015 г. „ТЕЦ Хасково“ АД е обявено в несъстоятелност, като решението е влязло в законна сила на 19.12.2016 г. Във връзка с влязлото в сила съдебно решение за обявяване на лицензианта в несъстоятелност, по инициатива на КЕВР е открито производство за прекратяване на издадената лицензия. В изпълнение на чл. 74, ал. 1 от НЛДЕ КЕВР следва служебно да провери дали прекратяването на лицензионната дейност може да доведе до нарушаване сигурността на снабдяването на клиентите с електрическа енергия или може да възникне опасност за националната сигурност и обществения ред.

В разглеждания случай, издадената на дружеството лицензия е с условие за изграждането на енергиен обект – топлоелектрическа централа „ТЕЦ Хасково“. До момента обектът не е изграден, съответно КЕВР не е издавала решение, с което да разреши започване осъществяването на лицензионната дейност. В тази връзка може да бъде обоснован извод, че не са налице обстоятелства, които да доведат до нарушаване сигурността на снабдяването с електрическа енергия, както и до възникване на опасност за националната сигурност и обществения ред при прекратяване на лицензионната дейност. В този смисъл са и обстоятелствата, посочени от ЕСО ЕАД в писмо с вх. № Е-13-87-1 от 09.02.2017 г. Отделно от това, заинтересованите държавни и общински органи не са възразили срещу прекратяването на издадената лицензия на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност.

Предвид горното, КЕВР приема, че издадената на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност, лицензия № Л-297-01 от 04.03.2009 г. за дейността „производство на електрическа енергия“ може да бъде прекратена на основание чл. 55, ал. 1, т. 4 от ЗЕ и чл. 71, ал. 1, т. 5 от НЛДЕ. Доколкото, в случая не са налице обстоятелствата по чл. 74, ал. 1 от НЛДЕ, КЕВР не следва да определя срок, в който лицензиантът е задължен да прехвърли на трето лице собствеността си или да учреди право на ползване върху имуществото, чрез което осъществява лицензионната дейност, само в неговата цялост, както и срок, в който лицензиантът е задължен да представи в комисията искане за разрешаване на сделката на разпореждане по реда и при условията на чл. 53, ал. 3 от ЗЕ.

Изказвания по т.5.:

Е. Харитонов влезе в зала 4.

А. Йорданов излезе от зала 4.

Докладва Е. Алексиева. В доклада и проекта на решение за прекратява лицензията на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност изчерпателно е описана фактическата обстановка и са изложени правните основания. По време на откритото заседание на 14.02.2018 г. синдикът е направил възражения и след това писмено е изложил становище. Новите моменти в тези възражения са искането за спиране на процедурата за прекратяване на лицензията за срок от шест месеца и искането на разрешение за продажба на енергийния обект в цялост. Относно спирането на производството в нормативната уредба няма уредени случаи при които КЕВР може да спре образуваното производство. Ако се направи аналогия с АПК, където са разгледани такива хипотези и те се съотнесат към настоящето производство, ще се види, че КЕВР няма предпоставки да спре производството. Относно искането на синдика Комисията да даде разрешение имуществото да се продаде в цялост. Трябва да се има предвид, че ако Комисията вземе разрешение за прекратяване на лицензията, то незавършеният обект и имуществото на

дружеството ще излязат извън обхвата на лицензията. В този смисъл КЕВР не следва да се произнася. Въпрос на преценка на синдика и заинтересованите лица е дали имуществото ще се продаде в цялост, или не. Е. Алексиева прочете проекта на решение:

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 4 от Закона за енергетиката и чл. 70, ал. 1 във връзка с чл. 71, ал. 1, т. 5 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Прекратява лицензия № Л-297-01 от 04.03.2009 г. за дейността „производство на електрическа енергия“, издадена на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност, с ЕИК 125579467, със седалище и адрес на управление: Република България, област Търговище, община Търговище, гр. Търговище 7700, ул. „Никола Петков“ № 6, вх. А, ет. 4, ап. 8.

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 4 от Закона за енергетиката и чл. 70, ал. 1 във връзка с чл. 71, ал. 1, т. 5 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Прекратява лицензия № Л-297-01 от 04.03.2009 г. за дейността „производство на електрическа енергия“, издадена на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност, с ЕИК 125579467, със седалище и адрес на управление: Република България, област Търговище, община Търговище, гр. Търговище 7700, ул. „Никола Петков“ № 6, вх. А, ет. 4, ап. 8.

В заседанието по **точка пета** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Ремзи Осман, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова, Валентин Петков.

Решението е взето с **шест гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Ремзи Осман – за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Харитонова – за, Валентин Петков - за), от които **три гласа** (Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

РЕШЕНИЯ ОТ ЗАСЕДАНИЕТО:

По т.1. както следва:

1. Приема доклад относно приемане на актуализирана Харта на клиента и анкетен лист за оценка на потребителите на услуги, предоставяни от Комисията за енергийно и водно регулиране.

2. Приема актуализирана Харта на клиента и актуализиран Анкетен лист за оценка (обратна връзка) от потребителите на услуги, предоставяни от Комисията за енергийно и водно регулиране.

По т.2. както следва:

1. Утвърждава сума за представителни разходи за 2018 г. в размер на 85 000 лв.

2. Председателят на КЕВР да издаде заповед, в която да се посочи размерът на утвърдената сума за представителни разходи за 2018 г. и целите на нейното разходване.

По т.3. както следва:

1. Приема доклад относно заявление на „Топлофикация Сливен“ ЕАД за одобряване на „Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация Сливен“ ЕАД на клиенти в град Сливен” и на „Правила за работа с клиентите, потребители на топлинна

енергия“;

2. Насрочва открито заседание по реда на чл. 13, ал. 5, т. 1 от ЗЕ за разглеждане на доклада по т.1 на 07.03.2018 г. от 10:00 ч.;

3. За участие в откритото заседание да бъдат покани лицата, представляващи „Топлофикация Сливен“ ЕАД, или други, упълномощени от тях представители на дружеството;

4. Докладът, датата и часът на откритото заседание по т. 2 да бъдат публикувани на интернет страницата на Комисията.

По т.4. както следва:

Връща на работната група доклад относно предложение за създаване на постоянно действащ консултативен форум на енергийните регулатори на Балканските държави.

По т.5. както следва:

Прекратява лицензия № Л-297-01 от 04.03.2009 г. за дейността „производство на електрическа енергия“, издадена на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност, с ЕИК 125579467, със седалище и адрес на управление: Република България, област Търговище, община Търговище, гр. Търговище 7700, ул. „Никола Петков“ № 6, вх. А, ет. 4, ап. 8.

Приложения:

1. Доклад с вх. № О-Дк-93 от 19.02.2018 г. относно приемане на актуализирана Харта на клиента и анкетен лист за оценка на потребителите на услуги, предоставяни от Комисията за енергийно и водно регулиране.

2. Доклад с вх. № О-Дк-90 от 15.02.2018 г. и проект на заповед относно утвърждаване на представителни разходи на Комисията за енергийно и водно регулиране за 2018 г.

3. Доклад с вх. № Е-Дк-436 от 20.02.2018 г. относно заявление на „Топлофикация Сливен“ ЕАД за одобряване на „Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация Сливен“ ЕАД на клиенти в град Сливен“ и на „Правила за работа с клиентите, потребители на топлинна енергия“.

4. Доклад с вх. № Е-Дк-149 от 20.02.2018 г. относно предложение за създаване на постоянно действащ консултативен форум на енергийните регулатори на Балканските държави

5. Решение на КЕВР № Пр-Л-297 от 23.02.2018 г. относно прекратяване на лицензия № Л-297-01 от 04.03.2009 г. за дейността „производство на електрическа енергия“, издадена на „ТЕЦ Хасково“ АД – в несъстоятелност.

ЧЛЕНОВЕ НА КЕВР:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

.....
(Р. Осман)

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н.ИВАНОВ

.....
(А. Йорданов)

.....
(В. Владимиров)

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

.....
(Г. Златев)

Р. ТОТКОВА

.....
(Е. Харитонова)

.....
(В. Петков)

Протоколирал:

(Н. Косев - главен експерт)